

HISTORY OF EUROPE FROM 1453 TO 1789 A D

Objective: To understand the Legacy of the middle Ages in Europe and to appreciate the beginnings of Modern Europe.

Unit: I Europe in the 15th and 16th centuries:

Geographical Exploration of Spain, Portugal, England and France-
Effects-Renaissance in Europe- Factors aiding the flowering of
Renaissance-Renaissance in Italy-, Germany, Spain, England-
Renaissance in art, architecture, sculpture, paintings, drawings and
science.

Unit II Reformation:

Religious reformation- Decline of the Catholic Church and Papacy-
The Rise of Humanist movement- Spread of secular attitude – Rise of
Nationalism- Lutheranism in Germany- Protestantism in Switzerland-
Anglicanism- Results of the Reformation- Counter Reformation

Unit: III Emergence of Nation States and National Monarchs:

Causes for the rise of Nation States-Royal absolutism- England: Henry
VII, Henry VIII, Edward VI, Elizabeth I- Spain: Ferdinand, Charles
V, Philip II - France: Louis XI, Charles VIII, Francis I, Henry IV.

Unit: IV The Last Religious and the First Political War:

The Importance of religious, dynastic, and economic issues of Thirty
years war- Different Phases of the Thirty years War-Peace of
Westphalia – France under Richelieu and Mazarin- Rise of Sweden-
Gustavus Adolphus.

Unit: V Age of Enlightenment:

Louis XIV of France- Peter the Great and Catherine II of Russia,
Frederick William and Frederick William the Great of Prussia, Maria
Theresa and Joseph II of Austria, Europe on the eve of French
Revolution.

Unit I

ஒட்டோமான் துருக்கியர்கள்:

கான்ஸ்டான்டினோபிள் கைப்பற்றப்பட்டது ஐரோப்பாவின் வரலாற்றில் ஒரு பெரிய திருப்புமுனை. கிழக்கைப் படிக்க ஒரு புதிய வழியைக் கண்டுபிடிக்க ஐரோப்பாவை அமைத்தது- முன்னுரிமை கடல் வழி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பியர்கள் ஐரோப்பியக் கண்டத்தின் கிறிஸ்தவ நாகரிகத்தைப் பற்றி மட்டுமே அறிந்திருந்தனர். பட்டு, தங்கம், வெள்ளி மற்றும் விலையுயர்ந்த கற்கள் இல்லாமல் ஐரோப்பிய உணவுகள் தேவையான சுவை மற்றும் சுவை இல்லாமல் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு மசாலாப் பொருட்கள் இல்லாமல் வணிகர்கள் மட்டுமே சுதந்திரமாக பயணம் செய்தனர் ஐரோப்பிய சமூக வாழ்க்கை மந்தமானது. ஐரோப்பா இடைக்காலத்தில் கணிசமான புவியியல் அறிவைப் பெற்றிருந்தது.

மார்கோபோலோ (1254-1324), புகழ்பெற்ற இத்தாலிய வணிகர் தனது பயணத்தின் பதிவுகளை விட்டுவிட்டு, கேத்தேயில் தங்கியிருந்தார், மேலும் அவர் கடல் வழியாக திரும்பினார். ஒரு புளோரண்டைன் வணிகர் ஒரு வணிகரின் கையேட்டை எழுதினார், இது கிழக்கு மற்றும் மேற்கு இடையே அறியப்பட்ட அனைத்து வர்த்தக வழிகளையும் குறிக்கிறது. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பாவின் புவியியல் கண்டுபிடிப்புகள் இளவரசர் ஹென்றி, நேவிகேட்டரின் (1394-1460) நேர்மையான முயற்சிகளுக்கு கடன்பட்டுள்ளன. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதி புவியியல் கண்டுபிடிப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் கண்டது.

பர்த்தலோமிவ் டயஸ் (1450-1500) ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடி முனையை அடைந்து அதற்கு புயல்களின் கேப் என்று பெயரிட்டார். போர்ச்சுகலின் இரண்டாம் ஜான் மன்னருக்கு அவர் அளித்த அறிக்கை பெரும் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியது, பின்னர் கண்டுபிடிப்பு "கேப் ஆஃப் குட் ஹோப்" என மறுபெயரிடப்பட்டது.

1497 இல், வாஸ்கோடா காமா (1460-1524), மற்றொரு போர்த்துகீசிய ஆய்வாளர் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் முனையை அடைய மூன்று மாதங்கள் எடுத்தார். அவர் இறுதியில் மே 20, 1498 இல் கேரளாவின் கடற்கரை நகரமான கோழிக்கட்டை அடைந்தார்.

ஸ்பானிஷ் ஆய்வு:

ஒரு இத்தாலிய சாகச வீரர், அமெரிகோ வெஸ்பூசி (1454-1512), மெடிசி வங்கியின் முகவராக ஸ்பெயினில் இருந்தார். பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் கடைசி தசாப்தத்தில் கொலம்பஸ் பார்வையிட்ட பகுதிக்கு. "புதிய உலகத்தை" பார்த்ததாக அவர் தனது நம்பிக்கையை ஒரு கடிதத்தில் அறிவித்தார், அது பரவலான விளம்பரத்தைப் பெற்றது. 1507 ஆம் ஆண்டில், ஒரு ஜெர்மன் கார்ட்டோகிராஃபர் உலக வரைபடத்தை வரைந்தபோது, அமெரிகோ வெஸ்பூசியின் நினைவாக புதிய உலகத்திற்கு அமெரிக்கா என்று பெயரிட்டார்.

ஆங்கில ஆய்வாளர்கள்:

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டில், சர் பிரான்சிஸ் டார்க், கில்பர்ட் மற்றும் சர் வால்டர் ராலீக் போன்ற ஆங்கிலேய ஆய்வாளர்கள் வட அமெரிக்காவின் கிழக்குக் கடற்கரையை ஆராய்ந்து, செயின்ட் லாரன்ஸ் கரையிலிருந்து புளோரிடாவின் தெற்கு கடற்கரை வரை உள்ள பகுதிகளுக்கு உரிமை கோரினர். தேசபக்தியுள்ள ஆங்கிலேயர் அவரது துணிச்சலான சுரண்டலைப் பாராட்டினார், அதில் அவர் ஸ்பானிஷ் காலனிகளைக் கொள்ளையடித்து பணக்காரர் ஆனார். அவர் புதிய உலகத்திலிருந்து கொண்டு வந்த உருளைக்கிழங்கு செடி மற்றும் புகையிலையை ஐரோப்பாவிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

பிரெஞ்சு ஆய்வாளர்கள்:

1524 ஆம் ஆண்டில் இத்தாலிய கேப்டன் ஜான் வெர்ராசானோ, நோவா ஸ்கோடியா மற்றும் நியூ இங்கிலாந்து கடற்கரையை கண்டுபிடித்தார், மேலும் 1534 ஆம் ஆண்டில் பிரெஞ்சுக்காரர் ஜாக் கார்ட்டர் அட்லாண்டிக் வழியாக கிழக்கு நோக்கி வடமேற்கு பாதையை கண்டுபிடித்தார். 1608 இல், பிரெஞ்சு ஆய்வாளர் சாமுவேல்

டி சாம்ப்லைன் கியூபெக் நகரத்தைக் கண்டுபிடித்தார். காலப்போக்கில், செயின்ட் லாரன்ஸ் நதிக்கும் மிசிசிப்பியின் முகத்துவாரத்திற்கும் இடையே உள்ள முழுப் பகுதியையும் பிரான்ஸ் உரிமை கொண்டாடியது. லூயிஸ் XIV மன்னரின் நினைவாக இது லூசியானா என்று பெயரிடப்பட்டது.

∴பெர்டினாண்ட் மாகெல்லனின் பயணம்:

∴பெர்டினாண்ட் மாகெல்லன் ஒரு போர்த்துகீசிய பிரபு ஆவார், அவர் உலகம் முழுவதும் தனது பயணத்திற்கு நிதியுதவி செய்ய ஸ்பானிஷ் மன்னர் சார்லஸை அணுகினார். அவர் கடல் அமைதியாக இருப்பதைக் கண்டார், எனவே அதை எல் மாரே பசிபிகோ (அமைதியான கடல்) என்று அழைத்தார். ஸ்பெயின் மாகெல்லனுக்கு கடன் கொடுக்க மறந்துவிட்டாலும், வரலாற்றாசிரியர்களும் வரைபடவியலாளர்களும் தென் அமெரிக்காவின் தெற்கு முனையில் உள்ள ஜலசந்திகளை மாகெல்லனின் நீரிணை என்று அழைத்தனர்.

புவியியல் கண்டுபிடிப்புகளின் முடிவுகள்:

1. சமுத்திர ஆய்வுகளுக்கு நிதியுதவி செய்த ஐரோப்பாவின் மன்னர்கள் கண்டுபிடிப்புகளால் அதிகம் ஆதாயம் அடைந்தனர்.

புதிதாகக் கண்டெடுக்கப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து மூலப்பொருட்களின் இறக்குமதி அதிகரித்ததன் மூலம் அவர்களின் நாடுகளின் செல்வம் அதிகரித்தது.

2. போர்ச்சுகல் மற்றும் ஸ்பெயினைத் தொடர்ந்து மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் வெளிநாட்டுப் பேரரசுகளை உருவாக்குவதன் மூலம் தங்கள் தேசியப் பெருமையை மேம்படுத்தின.

3. போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் டச்சுக்காரர்கள் மசாலாப் பொருட்கள் மற்றும் பிற ஓரியண்டல் பொருட்களை வாங்கி ஐரோப்பியர்களுக்கு விற்றதன் மூலம் அபரிமிதமாக ஆதாயம் அடைந்தனர்.

4. மக்கள் நகரங்களில் வாழ்ந்தனர் மற்றும் வணிகம், வணிகம், வங்கி, உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் பிற இலாபகரமான தொழில்களில் செழித்து வந்தனர்.

5. அவர்களில் சிலர் அதிர்ஷ்டம் மற்றும் கலை மற்றும் இலக்கியத்தை ஆதரித்தனர்.

6. புதிய கண்டத்தின் பூர்வீகவாசிகளை கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றுவதற்கு பல கிறிஸ்தவப் பணிகள் தங்கள் மிஷனரிகளை அனுப்பத் தொடங்கின.

7. 1551 இல் மெக்சிகோ நகரம் மற்றும் லிமாவில் பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவியபோது ஸ்பெயினால் பூர்வீகவாசிகளுக்கு உயர்கல்வி வசதிகள் வழங்கப்பட்டன.

8. காண்டினெண்டல் தனிமைப்படுத்தலின் முடிவுடன் ஐரோப்பியர்களின் சிந்தனை மாறத் தொடங்கியது.

ஐரோப்பாவில் மறுமலர்ச்சி:

'மறுமலர்ச்சி' என்ற சொல் பிரஞ்சு மற்றும் லத்தீன் வார்த்தையான *renascor* என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது, மறுபிறப்பு என்று பொருள். மறுமலர்ச்சி ஒரு அறிவுசார் இயக்கமாக இருந்தது மற்றும் காலப்போக்கில் அதன் சொந்த பல பண்புகளை உருவாக்கியது. மறுமலர்ச்சி கலை மற்றும் இலக்கியம் பண்டைய பாரம்பரிய நாகரிகத்தால் ஆழமாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்று ஒருவர் கூறலாம்.

மறுமலர்ச்சிக்கான காரணங்கள்:

1. 1453 ஆம் ஆண்டில் நடந்த தொடர்ச்சியான நிகழ்வுகள் ஐரோப்பிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான முடிவுகளுக்கு வழிவகுத்தது.

அந்த ஆண்டில்தான் ஒட்டோமான் துருக்கியர்கள் பைசண்டைன் பேரரசின் தலைநகரான காண்ஸ்டான்டினோப்பிளைக் கைப்பற்றினர்.

2. அவர்களின் வருகையும் கூட மனிதநேய அறிஞர் கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய நாகரிகத்தின் கண்களையும் மனதையும் திறந்தார்.

3. சிப்பாய்கள் பிற நாட்டு இலக்கியங்களைக் கற்றனர் அதனால், மறுமலர்ச்சியும் பிறந்தது.

4. கலைஞர், பிரபுக்கள் மற்றும் தலைவர்களின் உதவியுடன், பண்டைய கிரேக்க லத்தீன் இலக்கியங்களின் கருத்தை மக்கள் அறிந்திருந்தனர், உதாரணமாக: போப் நிக்கோலஸ் V மற்றும் போப் லியோ X.

இத்தாலியில் மறுமலர்ச்சிக்கான காரணங்கள்:

1. மறுமலர்ச்சியின் பிறப்பிடம் இத்தாலி. புதிய ஐரோப்பாவின் பள்ளி இத்தாலி என்று அறிஞர்கள் நம்பினர்.

2. கான்ஸ்டான்டினோபிள் நகர வாழ்க்கையை கைப்பற்றுதல் இத்தாலியில் நிலப்பிரபுக்களின் உதவி (ஆதரவு) பண்டைய ரோமானிய நாகரிகம் மற்றும் லத்தீன் மொழிகளின் வளர்ச்சி, இத்தாலியின் தத்துவவாதிகள்.

இவை அனைத்தும் இத்தாலியில் மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கி உதவியது.

3. பெட்ராக், பொக்காசியோ, டான்டே, டாவின்சி, ஏஞ்சலோ ரபேல் போன்றோர் ஊக்குவித்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவினார்கள்.

இலக்கியத்தில் மறுமலர்ச்சி:

மறுமலர்ச்சி காலம் இலக்கியத்தில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கியது. அவை பேகன் இலக்கியம், வரலாறு, கவிதை மற்றும் தத்துவம் போன்ற துறைகளில் மனிதனின் ஆர்வத்தைத் தூண்டின.

1. பெட்ராக்:

பெட்ராக் (1304-1374) என்ற நபரில் இத்தாலி மிகப்பெரிய மனிதநேய அறிஞரை உருவாக்கியது. போப் கிளெமென்ட் VI, பேரரசர் சார்லஸ் IV மற்றும் நேபிள்ஸ் மன்னர் ஆகியோரின் ஆதரவை அவர்

அனுபவித்தார். இத்தாலியில் இந்த பெரிய "மனிதநேயத்தின் தந்தை" என்று அழைக்கப்பட்டார்.

2. டான்டே:

இத்தாலியின் ஆரம்பகால இலக்கிய மறுமலர்ச்சியின் மூவர்களில் ஒருவர் டான்டே அலிகியேரி (1265-1321). அவரது மகத்தான பணி டிவினா காமெடியா (தெய்வீக நகைச்சுவை) ஆகும். அவர் வீடா நுவா என்ற மற்றொரு புத்தகத்தை எழுதினார்.

3. போக்காசியோ (1313-1375)

இத்தாலியில் கதைகள் எழுதினார். அவர் உலக இன்பங்களை எழுதினார் மற்றும் மோசமான கதைகளுக்கு பெயர் பெற்ற டிசம்பர் நாவல் அவரை மிகவும் பிரபலமாக்கியது. அவரது லத்தீன் படைப்பு Declaris Mulleribus ஆகும்.

4. அரியோஸ்டோ டாஸ்ஸோ பத்து ஆண்டுகளில் 39,000 வரிகளைக் கொண்ட கவிதையை ஆர்லாண்டோ ஃபுரியோசோ என்று எழுதினார்.

5. ஃப்ளோரன்ஸின் தலைவரான Cosimo-de-Medici ஐரோப்பாவின் முதல் பொது நூலகத்தை பராமரித்து வந்தார், அதில் Gek இல் புத்தகங்கள் இருந்தன.

6. சர் தாமஸ்மோர்:

1516 இல் லத்தீன் மொழியில் மோரின் உட்டோபியா பிளாட்டோவின் படைப்பான குடியரசை ஒத்திருந்தது. நில மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் கல்வியின் வகுப்புவாத உரிமை போன்ற கருத்துக்களை அவரது படைப்புகள் விவரித்தன. மேலும் ஒரு வகையில் மார்க்சிய கம்யூனிசத்தின் முன்னோடி.

7. செர்வாண்டஸ்:

துணிச்சலான மாவீரர்களைப் போல சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு பல நகைச்சுவை சூழ்நிலைகளைச் சந்திக்கும் டான் குயிக்சோட் மற்றும் சான்சோ பான்சா ஆகியோரின் கதையை செர்வாண்டஸ் வரைகிறார்.

8. ஈராஸ்மஸ்:

ஈராஸ்மஸ் "புதிய ஏற்பாடு மற்றும் முட்டாள்தனத்தின் புகழ்" எழுதினார்.

9. ராணி எலிசபெத் I காலம் ஆங்கில இலக்கியத்தின் பொற்காலம் என்று அழைக்கப்பட்டது. ஷேக்ஸ்பியர், மார்லோ, வெப்ஸ்டர், பிளெட்சர் ஆகியோர் நாடக ஆசிரியர்கள். ஷேக்ஸ்பியரின் மிட்சம்மர் நைட், கிங் லியர், பன்னிரண்டாவது இரவு, தி டெம்பஸ்ட், ஜூலியஸ் சீசர், மக்பத், எட்மண்ட் ஸ்பென்சரின் தி ஃபேரி, பிலிப் சைடேயின் ஏரியா. ஜமில்டனின் The Paradise Lost and The Paraise Regained.

கலை மறுமலர்ச்சி:

ஐரோப்பாவில் மறுமலர்ச்சி யுகத்தின் தோற்றம் மைக்கேலேஞ்சலோ (1475-1564), ரபேல் (1483-1520), லியோனார்டோ டா வின்சி (1452-1519).

கட்டிடக்கலை மற்றும் சிற்பம்:

கோதிக் கட்டிடக்கலை நிராகரிக்கப்பட்டது மற்றும் அது மறுமலர்ச்சி கட்டிடக்கலை மூலம் மாற்றப்பட்டது. ரோமில் உள்ள St.Peter's தேவாலயம் ஒரு பொதுவான மறுமலர்ச்சி பாணியை வழங்குகிறது.

புருனெல்லெச்சி (1377-1446)

புருனெல்லெச்சி ஆரம்பகால ரோமானிய கட்டிடக்கலையில் மிகுந்த ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவர் பிட்டி அரண்மனை மற்றும் புளோரன்ஸ் கதீட்ரலின் குவிமாடம் ஆகியவற்றை

வடிவமைத்தார். பிராமண்டே பழைய கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய கட்டிடக்கலைகளால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது.

அவர் பெல்வெடெரோவை அதன் சிறந்த அழகுக்காக அறியப்பட்ட போப்பின் கோடைகால அரண்மனையை கட்டினார். வெனிஸின் சிறந்த கட்டிடக் கலைஞரான ஆண்ட்ரியா பல்லடியோ பணக்கார வணிகர்களுக்காக நேர்த்தியான வில்லாக்களை உருவாக்கினார்.

மைக்கேல் ஏஞ்சலோ:

மைக்கேல் ஏஞ்சலோ ஒரு கலைஞராகவும் கட்டிடக் கலைஞராகவும் இருப்பதை விட அவரது வேலை சிற்பத்திற்காக நன்கு அறியப்பட்டவர். ரோமில் சிலை செய்தார். இது பியட்டா என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் இது கிறிஸ்துவின் உடலை அவரது தாயால் சுமந்ததைக் காட்டியது. 1501 ஆம் ஆண்டில், அவர் குடியரசு கவுன்சிலுக்காக மற்றொரு தலைசிறந்த படைப்பான 'டேவிட்' ஐ செதுக்கினார். மைக்கேலேஞ்சலோவின் 'டேவிட்' மற்றும் 'மோசஸ்' சிலைகள் மனித உடலின் மகிமையையும் ஆழமான உடற்கூறியல் ஆய்வையும் காட்டுகின்றன.

ரபேல்:

ரபேல் புளோரண்டைன் ஓவியப் பள்ளியைச் சேர்ந்தவர். அவர் ஒரு கட்டிடக் கலைஞராக இருந்தார். செயின்ட் பீட்டர்ஸ் பசிலிக்கா கட்டப்படும் நேரத்தில் அவர் கட்டிடக் கலைஞராகப் பணிபுரிந்தார். இத்தாலியில் மறுமலர்ச்சியின் முதல் தலைசிறந்த சிற்பி லோரென்சோ கிபெர்டி ஆவார். அவர் இருபது வருடங்கள் உழைத்த ஃப்ளோரன்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர், அவர் ஃப்ளோரன்ஸில் உள்ள ஞானஸ்நானத்திற்காக இரண்டு ஜோடி வெண்கல கதவுகளை உருவாக்கினார். டொனாடெல்லோ மற்றொரு புளோரண்டைன் ஆவார், அவர் பழைய சிலைகள் மற்றும் இடிபாடுகளை ஆய்வு செய்ய ரோம் சென்றார். வெனிஸில் உள்ள செயின்ட் மார்க் மற்றும் புளோரன்சில் உள்ள புனித ஜார்ஜ் சிலைகள் அவரது சிறந்த படைப்புகளாகும்.

ஓவியம்:

லியோனார்டோ டா வின்சி:

லியோனார்டோ டா வின்சி அறிவியல் மனப்பான்மை கொண்ட கலைஞர். அவரது சிறந்த ஓவியங்கள் ஒளி, நிழல் மற்றும் வண்ணம் ஆகியவற்றில் அவரது விதிவிலக்கான தேர்ச்சியை மட்டும் பிரதிபலிக்கவில்லை, ஆனால் மனித உடற்கூறியல் மற்றும் முன்னோக்கு சிக்கல்கள் பற்றிய கவனமாக ஆய்வு. தி லாஸ்ட் சப்பர் கிறிஸ்து தனது கடைசி இரவு உணவு கூட்டத்தில் அவர்களில் ஒருவர் தன்னைக் காட்டிக் கொடுக்கப் போவதாக அறிவிப்பதை சித்தரிக்கிறது. மோனாலிசா என்பது ஒரு வணிகரின் மனைவியான மடோனா எலிசபெத்தின் மிகவும் புதிரான புன்னகையுடன் வரைந்த ஓவியம், இது அனைத்து கலை ஆர்வலர்களையும் பல நூற்றாண்டுகளாக வியக்க வைக்கிறது. லியோனார்டோவின் மற்ற இரண்டு ஓவியங்கள் பெரும் அபிமானங்களைத் தூண்டுகின்றன, அவை ராக்ஸின் கன்னி மற்றும் செயிண்ட் அன்னேவுடன் கன்னியும் குழந்தையும் ஆகும்.

மைக்கேலேஞ்சலோ:

மைக்கேலேஞ்சலோ லியோனார்டோ மற்றும் ரபேலின் சமகாலத்தவர்.வத்திக்கானில் உள்ள போப்பாண்டவர் அரண்மனையில் உள்ள சிஸ்டைன் தேவாலயத்தின் வளைந்த கூரையில் மைக்கேலேஞ்சலோ பழைய ஏற்பாட்டுக் கதையை வரைந்துள்ளார். நான்கு வருட கடின உழைப்புக்குப் பிறகு முடிக்கப்பட்ட ஓவியம், கடவுள் மனிதனைப் படைத்த கதை, பெரிய தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் வெள்ளத்தின் கதையின் விவிலிய நாடகத்தை விரிவுபடுத்தியது. இது ஒரு கலைஞரால் நிகழ்த்தப்பட்ட மிக மனிதாபிமானமற்ற மற்றும் அற்புதமான வேலை.

மைக்கேலேஞ்சலோ மற்றொரு சுவரோவியத்தை நிகழ்த்தினார், கடைசி தீர்ப்பு இது மற்றொரு அழியாத படைப்பாக கருதப்படலாம். டைட்டன் மற்றும் டின்டோரெட்டோ ஆகியோர் வெனிஸ் ஓவியப் பள்ளியைச் சேர்ந்த சிறந்த ஓவியர்கள். டைட்டன் புராண மற்றும் மேய்ச்சல் கருப்பொருள்களுடன் எண்ணெய் ஓவியங்களைத் தயாரித்தது. அவரது மிகவும் பிரபலமான ஓவியங்களில் ஒன்று 'கன்னியின் அனுமானம்'. அவர் பேரரசர் சார்லஸ் V மற்றும் ஸ்பெயினின் இரண்டாம் பிலிப் ஆகியோரால் ஆதரிக்கப்பட்டார். பதினாறாம் மற்றும் பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் ஸ்பானிஷ் ஓவியர்களில் முதன்மையானவர்கள் எல் கிரீஸ், வெலாஸ்குவெஸ், முரில்லோ மற்றும் கோயா. எல் கிரேகோ பல ஆண்டுகளாக

டோலிடோவில் வாழ்ந்த பிறகு ஸ்பெயினில் ஓவியத்தின் நடத்தை பாணியைத் தொடங்கினார். அவர் கேன்வாஸில் வரைந்தார் மற்றும் "ஒளி மூலம் மாடலிங்" என்று அழைக்கப்படும் அவரது முறைக்காக. அவரது நன்கு அறியப்பட்ட படைப்புகள் "கிறிஸ்ட் இன் தி கார்டன், சிலுவையில் அறையப்படுதல் மற்றும் கவுண்ட் ஆர்காஸின் புரியா" ஆகும். ஒருவேளை அவரது சிறந்த படைப்பு "டோலிடோவின் பார்வை" ஆண்டனி வா டியோக் இங்கிலாந்தில் மிகவும் பிரபலமான ஓவியர்களில் ஒருவர். 1632 ஆம் ஆண்டில் அவர் இங்கிலாந்தின் மன்னர் சார்லஸ் I ஆல் அதிகாரப்பூர்வ நீதிமன்ற ஓவியராக நியமிக்கப்பட்டார், அதன் உருவப்படத்தை கலைஞர் வரைந்தார். அவரது புகழ்பெற்ற படைப்பு "சார்லஸ் I இன் குழந்தைகள்".

17 ஆம் நூற்றாண்டின் மிகவும் பிரபலமான டச்சு ஓவியர்களில் ஒருவர் ரெம்ப்ராண்ட் ஆவார். பெண்கள் தனியாகப் பாடுவதைக் காட்டும் கேன்வாஸ்களை அவர் வரைந்தார்.

"கிறிஸ்ட் ஹீலிங் தி ஸ்டிக்", "சப்பர் அட் எம்மாஸ்" மற்றும் "ஒரு வயதான பெண்ணின் உருவப்படம்" ஆகியவை அவரது சிறந்த உருவப்படங்கள்.

அறிவியலில் மறுமலர்ச்சி:

இடைக்காலத்தில், அரேபியர்களுடனான தொடர்பு காரணமாக ஐரோப்பா அறிவியலில் முன்னேற்றம் கண்டது, அவர் இந்தியர்களிடமிருந்து பல விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டார். இருப்பினும், 16 ஆம் நூற்றாண்டின் வருகை வரை தூய அறிவியலை உருவாக்க முடியவில்லை. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் ரோஜர் பேகன் அரிஸ்டாட்டிலின் கண்டுபிடிப்புகளை நிராகரித்தார் மற்றும் கண்காணிப்பு சோதனைகள் மற்றும் பகுத்தறிவு முறைகளை வலியுறுத்தினார். மறுமலர்ச்சி விசாரணையின் உணர்வை ஊக்குவித்தது மற்றும் ஐரோப்பாவை அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தை நோக்கி மாபெரும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க உதவியது.

வானியல்:

நவீன அறிவியலின் முதல் முன்னேற்றம் வானியலில் ஏற்பட்டது. 2 ஆம் நூற்றாண்டின் கிரேக்க விஞ்ஞானியான தாலமி 13

ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக, ஐரோப்பியர்கள் தாலமியின் புவி மையக் கோட்பாட்டை ஒருபோதும் கேள்விக்குள்ளாக்கவில்லை. பித்தகோரியர்கள் (கிரேக்க விஞ்ஞானி பித்தகோரஸைப் பின்பற்றுபவர்கள்) இதை ஏற்கவில்லை மற்றும் சூரிய மையக் கோட்பாட்டை ஆதரித்தனர். டோலமியின் கோட்பாட்டை மறுத்த பெருமை போலந்து பாதிரியாரும் வானவியலாளருமான கோப்பர்நிக்கஸுக்குச் சென்றது (1453-1543) கோப்பர்நிக்கஸ் வானத்தை நட்சத்திரங்கள், வால் நட்சத்திரங்கள், மற்ற வான உடல்கள் ஆகியவற்றைப் பார்த்து, வரைபடங்கள் மற்றும் குறிப்புகளைத் தயாரித்தார்.

அவர் இறப்பதற்கு சற்று முன்பு அவரது உழைப்பின் முடிவுகள் "ஆன் தி ரெவல்யூஷன் ஆஃப் தி ஹெவன்லி ஸ்பியர்ஸ் (டி ரெவல்யூஷன் பஸ் ஆர்பியம் கோலெஸ்டியம்) என்ற புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டது, இது டோலமிக் கோட்பாட்டை நிராகரித்தது மற்றும் சூரிய மையக் கோட்பாட்டை சரியானது என்று நிரூபித்தது. அவரது உதவியாளர், ஜேர்மன் பேராசிரியரான ஜோஹன்னஸ் கெப்லர் இந்த அவதானிப்புகளால் பயனடைந்தார் மற்றும் கோபர்னிக்கன் கோட்பாட்டில் சிறிது முன்னேற்றம் செய்தார். கோப்பர்நிக்கஸ் கூறியது போல் கோள்கள் சூரியனைச் சுற்றி நீள்வட்டப் பாதையில் நகர்கின்றன என்றும் ஒரு வட்டத்தில் இல்லை என்றும் அவர் கூறினார்.

இத்தாலியின் கலிலியோ ஒரு சிறந்த வானியலாளர் கணிதவியலாளரும் இயற்பியலாளரும் ஆவார். முதன்முறையாக வான உடல்களின் அசைவுகளை ஆய்வு செய்ய தொலைநோக்கியைப் பயன்படுத்தினார். கலிலியோ புத்திசாலித்தனமாக உயிருடன் படிக்க முடிவு செய்தார், ஆனால் சூரிய மையக் கோட்பாட்டின் செல்லுபடியை உறுதியாக நம்பினார். மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஐயோர்டானோ புருனோ விசாரணையின் மூலம் மதவெறியராக அறிவிக்கப்பட்டார் மற்றும் கோபர்னிக்கன் அமைப்புடன் உடன்பட்டதற்காக எரிக்கப்பட்டார்.

அறிவியல் முறைகள்:

பிரித்தானியாவில் ஸ்ரீ பிரான்சிஸ் பேகன் அறிவை சரிபார்த்தல் மூலம் சோதிக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார்

கணிதம்:

வானவியலுடன் இணைந்த கணிதம் ஒரு விஞ்ஞானமாகும், இது கணிசமான முன்னேற்றத்தை பதிவு செய்தது. கணிதத்தின் சிறந்த அறிவு காலண்டர் சீர்திருத்தத்திற்கு பயனுள்ளதாக இருந்தது

க்யூபிக் சமன்பாட்டைத் தீர்ப்பதில் அவருடன் போட்டியிட்ட கார்டன் தொழிலில் ஒரு மருத்துவராக இருந்தார், மேலும் டென்மார்க்கின் போப் மற்றும் மன்னருக்கு தனது "கணித ஆலோசனையை" வழங்கி உதவினார். பெராரி குவார்டிக் சமன்பாடுகளைத் தீர்த்தது, கணக்கீடுகளை விரைவுபடுத்த வியட்டா அறியப்படாத அளவுகளுக்குப் பதிலாக x மற்றும் y போன்ற எழுத்துக்களை மாறிகளாகப் பயன்படுத்தியது. புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சு தத்துவஞானி டெஸ்கார்ட்டஸ் கோ-ஆர்டினைட் ஜியோமெட்ரியின் நிறுவனர் ஆவார். சைமன் ஸ்டீவின் இயற்பியலில் தனது கணிதக் கணக்கீடுகளுக்கு தசமங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். நாணயம், எடை மற்றும் அளவீடுகளின் தசம முறையைப் பயன்படுத்த அவர் பரிந்துரைத்தார்.

ஜான் நேப்பியர் 1614 இல் மடக்கைகளை அறிமுகப்படுத்தினார் மற்றும் மடக்கை அட்டவணைகள் ஹென்றி பிரிக்ஸ் என்பவரால் தயாரிக்கப்பட்டது. ஐரோப்பாவின் பல கணிதவியலாளர்கள் $+X$ போன்ற எண்கணித மற்றும் இயற்கணித கணக்கீடுகளுக்கான குறியீடுகளைக் கண்டுபிடித்தனர். 17 ஆம் நூற்றாண்டின் சிறந்த மேதை சர் ஐசக் நியூட்டன் ஆவார், அவர் தத்துவஞானி நேச்சரலிஸ் பிரின்சிபியா கணிதம் நவீன அறிவியலில் மிகப்பெரிய படைப்பாகப் போற்றப்பட்டார்.

இயற்பியல்:

நியூட்டன் கணித இயற்பியலில் அதிக பங்களிப்பை வழங்கினார், இது வானியல் வளர்ச்சிக்கு உதவியது. 1687 இல் அவர் தனது

கொள்கையில் முன்வைத்த "ஈர்ப்பு விதி" அவரது மிகப்பெரிய பங்களிப்பாகும். நியூட்டன் "நவீன இயற்பியலின் தந்தை" என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

உலோகவியல்:

உலோகவியல் அறிவியலில், முன்னோடியாக இருந்தவர் அக்ரிகோலா. நவீன மருத்துவம் இயற்பியல் மற்றும் வேதியியலில் அதிக ஆர்வம் காட்டினார். அவர் போஹேமியா மற்றும் பவேரியாவில் வசித்து வந்தார், மேலும் சுரங்கத்தில் அதிக ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு, உலோகங்கள் பற்றிய பன்னிரண்டு புத்தகங்களைத் தயாரித்தார்.

மருத்துவம்:

பிரபல ஆங்கில மருத்துவர் வில்லியம் ஹார்வி, இதயத்திலிருந்து தமனிகளுக்கு இரத்த ஓட்டத்தை கண்டுபிடித்தார், அதன்பிறகு இதயத்திற்குத் திரும்பினார்.

வேதியியல்:

வில்லியம் ஹார்வியின் சமகாலத்தவரான ஜே.பி.வான் ஹெல்மாண்ட் காற்றில் வாயுக்களை கண்டுபிடித்தார். அவர் வாயு என்ற வார்த்தையை கண்டுபிடித்தார் மற்றும் கார்பன் டை ஆக்சைடு இருப்பதை அறிந்திருந்தார்.

தாவரவியல் மற்றும் விலங்கியல்:

கொன்ராட் வான் கெஸ்னர், சுவிஸ் ஜெர்மன், தாவரங்களின் பட்டியலை எழுதினார் மற்றும் தாவரவியல் பாடத்தை வளப்படுத்தினார். விலங்குகளின் வரலாறு விலங்கியல் என்ற புதிய துறையைத் தொடங்கியது.

அரசியல்:

மறுமலர்ச்சி அரசியலிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நிக்கோலோ மச்சியாவெல்லி அரசாங்கத் தூதராகவும், புளோரன்ஸ்

நகர நிர்வாகியாகவும் இருந்தார். அவர் ஒரு நல்ல அரசியல்வாதி மற்றும் நிறைய அரசியல் அனுபவம் பெற்றவர். அவர் தனது அனுபவத்தில் இருந்து "தி பிரின்ஸ்" எழுதினார். அரசாங்க ஆட்சியை விட தேசிய முடியாட்சி பெரியது. அரசியலமைப்பை விட மன்னராட்சி வளர்ந்தது. போப் மற்றும் மறைமாவட்டங்கள் அவரது புத்தகத்தின் கருத்துக்கு எதிராக இருந்தன, ஆனால் மக்கள் அதைப் படிக்க விரும்புகிறார்கள். அவரது அரசியல் கொள்கைகள் ஆட்சியாளர்களால் பின்பற்றப்பட்டு அது பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றது.

மறுமலர்ச்சியின் முடிவுகள்:

மறுமலர்ச்சியின் முடிவுகளால் அவர்கள் அடையாளத்தை இழந்தனர் மீண்டும் புதுப்பித்தல். கிறிஸ்தவத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கும் இடையே ஒரு பெரிய தொடர்பு இருந்தது. ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இலக்கிய மொழிகள் நன்கு வளர்கின்றன. மறுமலர்ச்சி கல்வியில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தது. மறுமலர்ச்சி விசாரணையின் உணர்வை ஊக்குவித்தது மற்றும் ஐரோப்பா மாபெரும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை எடுக்க உதவியது. ஆராய்ச்சியின் முக்கியத்துவம் மக்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் சோதனைகள் மற்றும் பகுப்பாய்வு முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டனர். "ஆதாரத்தை சேகரிப்பதும், விமர்சிப்பதும், திருத்துவதும் வரலாற்றாசிரியரின் கடமையின் ஒரு பகுதியாக மாறியபோது வரலாறு அறிவியல் நிலையை அடைந்தது. ஆராய்ச்சியின் முக்கியத்துவம் மக்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் சோதனைகள் மற்றும் பகுப்பாய்வு முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

"ஆதாரத்தை சேகரிப்பதும், விமர்சிப்பதும், திருத்துவதும் வரலாற்றாசிரியரின் கடமையின் ஒரு பகுதியாக மாறியபோது வரலாறு அறிவியல் நிலையை அடைந்தது. மக்கள் இலக்கியம், கணிதம், அறிவியல், மருத்துவம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றை மறுமலர்ச்சியில் அறிந்திருந்தனர். நிலப்பிரபுத்துவம் வீழ்ச்சியடைந்தது மற்றும் தேசிய விதிகள் திறமையான ஆட்சியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. மறுமலர்ச்சியின் வழியே மதச் சீர்திருத்தம் நடைமுறைக்கு வந்தது. அச்ச இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அது பைபிளை உருவாக்கியது மற்றும் மக்கள் அதை எளிதாகப் படிக்கிறார்கள். அதன்பிறகுதான் சர்ச்சை கருத்து மக்களுக்கு தெரிந்தது. எனவே மத சீர்திருத்தம் வந்தது. பதினாறாம்

நூற்றாண்டின் இறுதியில் தேசிய செல்வத்தின் கோட்பாட்டில் ஆர்வம் அதிகரித்தது, இது நவீன பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

Unit II

சீர்திருத்தம்

சீர்திருத்தத்திற்கான காரணங்கள்

ரோமன் கத்தோலிக்கரின் குறைபாடுகள்:

கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் உருவான பிளவு, பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பாவின் மிக முக்கியமான வளர்ச்சிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை, மத்திய மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பாவின் அனைத்து கிறிஸ்தவர்களின் மீதும் அதிகாரத்தை வைத்திருந்தது, 16 ஆம் நூற்றாண்டில் அறிவுஜீவிகள் மீதான அதன் நம்பகத்தன்மையை இழந்தது.

போப்பின் ஊழல்கள்:

போப் ஊழல்களில் பங்கேற்றார். ஒழுக்கத்திற்கு புறம்பாக நடந்து கொண்டார்கள். கத்தோலிக்க தேவாலயம் மாகாணங்கள், மறைமாவட்டம் மற்றும் திருச்சபைகள் போன்ற பிரிவுகளாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது, அவை போப் கார்டினல்கள், பேராயர்கள், ஆயர்கள், பாரிஷ் பாதிரியார்கள், க்யூரேட்டுகள் மற்றும் டீக்கன்கள் போன்ற அதிகாரிகளின் படிநிலையால் நடத்தப்படுகின்றன.

தேவாலயத்தில் வெறுப்பை உருவாக்குதல்:

சிறுவயதிலேயே தேவாலய நிர்வாகம் ஏழை மக்களுக்கு கல்வி நிதி அளித்து ஆன்மீக ஒழுக்கத்தை போதித்தது. அதன்பிறகு, தேவாலயங்கள் ஆடம்பரமான இடங்களுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டன மற்றும் பணக்காரர்களிடமிருந்து பணம் சம்பாதித்தன. விரும்பத்தகாத செயல்களைச் செய்த பிரான்சிஸ், டொமினிக்ஸ், அகஸ்டின் ஆகியோரை மக்கள் வெறுத்தனர்.

மதச்சார்பற்ற மனப்பான்மை பரவல்:

மதச்சார்பற்ற மனப்பான்மையை வளர்ப்பதற்கு இரண்டு காரணிகள் காரணமாகின்றன. புறமத இலக்கியத்துடன் தொடர்புடைய "புதிய கற்றல்" பரவலானது மக்களிடையே ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தை உருவாக்கியது. ஈராஸ்மஸ் முட்டாள்தனத்தை புகழ்ந்து எழுதினார், முட்டாள்களின் கப்பல்கள் இந்த இரண்டு புத்தகங்களும் தேவாலயத்தில் ஊழல் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகின்றன. ஐரோப்பிய சமுதாயத்தில் நடுத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சி நெறிமுறைகளுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைச் சேர்த்தது. அவர்கள் மத மரபுவழி மற்றும் தேவாலயத்தின் மேன்மையை நிராகரிக்க முனைந்தனர்.

தேசியவாதத்தின் எழுச்சி:

16 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஐரோப்பாவின் அரசியல் நிலைமை வியத்தகு முறையில் மாறியது. ஒருபுறம் மறுமலர்ச்சியின் வளர்ச்சியும் மறுபுறம் புதிய உலகின் கண்டுபிடிப்பும் தேவாலயம் பொருள் மற்றும் தார்மீக முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு தடையாக மாறியது. ஜெர்மனியில் மார்ட்டின் லூதர் பெயரில் சுதந்திர தேவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. சுவிட்சர்லாந்தில் உல்ரிச் ஸ்விங்லி மற்றும் பிரான்சில் ஜான் கால்வின். இங்கிலாந்தில், போப்பை அதன் தலைவராக அங்கீகரிக்காத தேசிய தேவாலயமாக ஆங்கிலிக்கன் சர்ச் உருவானது. இந்த தேவாலயங்கள் அனைத்தும் கிழக்கு ஆர்த்தடாக்ஸ் தேவாலயத்துடன் எந்த தொடர்பும் கொண்டிருக்கவில்லை, இது ரோமுடனான அதன் தொடர்பை முதன்முதலில் முறித்துக் கொண்டது.

ஜெர்மனியில் சீர்திருத்தம்:

மார்ட்டின் லூதர்:

மார்ட்டின் லூதர் 1485 இல் ஐஸ்லெபனில் பிறந்தார். அவர் தன்னை மிகவும் லட்சியமாகவும், அறிவார்ந்த தலைசிறந்தவராகவும், புத்திசாலியாகவும் காட்டினார். வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தில் அவர் இடியிலிருந்து மரணத்திலிருந்து தப்பித்து, புனித அன்னையின் பெயரில் அந்த நேரத்தில் ஒரு துறவியாக மாறுவதாக உறுதிமொழி எடுத்தார். அவர் எர்ஃபர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றார் மற்றும் 1505 இல் அகஸ்தீனிய துறவியானார். மார்ட்டின் லூதர் அங்கு விட்டன்பெர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் இறையியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவிய சாக்சோனியின் தேர்வாளர் லூதரைப் பற்றி பெருமிதம் கொண்டார், ஏனெனில் இந்த இளம் பேராசிரியர் இறையியல் பற்றிய விரிவுரைகளை வழங்குவதைக் கேட்க ஜெர்மனி முழுவதிலுமிருந்து மாணவர்கள் வந்தனர்.

லூதரனிசத்தின் பரவல்:

காரணங்கள்:

ஜெர்மனியர்கள் மீது கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பிடியானது பிரான்ஸ் அல்லது ஸ்பெயினில் இருந்ததைப் போல வலுவாக இருக்கவில்லை. ஜெர்மனியில் விவசாய வர்க்கம் முழுவதுமாக சுரண்டப்பட்டது மதகுருமார்களுக்கும் இதில் பங்கு உண்டு. ஜெர்மன் இளவரசர்கள் தேவாலயத்தைத் தாக்கி அதன் நிலங்களைப் பறிக்கவும் அதன் நிதி முறைகேடுகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும் ஆர்வமாக இருந்தனர். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான், போப்பின் (லியோ X) தூதுவர்கள், பாவமன்னிப்புகளை விற்று, ரோமில் உள்ள செயின்ட் பீட்டர் பேராலயத்தின் புனரமைப்புக்கான நிதியை அனுப்ப வந்தனர். ஜோஹன் டெட்ஸோல், போப்பின் ஏஜென்ட் அதே பணியுடன் விட்டன்பெர்க்கிற்கு வந்து மார்ட்டின் லூதரைத் தூண்டிவிட்டார்.

கடவுளின் கருணை மட்டுமே தனிப்பட்ட இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் ஆற்றல் கொண்டது என்று லூதர் உறுதியாக நம்பினார்.

லூதரின் 95 ஆய்வறிக்கைகள்:

ஜேர்மன் டொமினிகன் பிரியர் ஜொஹான் டெட்ஸெல், விட்டன்பெர்க்கில் பாவிகள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களுக்கு மன்னிப்புகளை விற்க வந்தார். டெட்ஸெலின் விற்பனையானது பிரபலமான தொண்ணூற்று ஐந்து ஆய்வறிக்கைகளை உருவாக்க லூதரைத் தூண்டியது. இது விட்டன்பெர்க்கில் உள்ள தேவாலய வாசலில் பொதுமக்கள் வாசிப்பதற்காக அறையப்பட்டது. 95 ஆய்வறிக்கைகள் அவரது வேறுபாடுகளை மட்டுமே விளக்கியது மற்றும் அவருடன் விவாதம் செய்ய எவருக்கும் அழைப்பு விடுத்தது. புகழ்பெற்ற 95 ஆய்வறிக்கைகள் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது மற்றும் பரவலான விளம்பரத்தைப் பெற்றது. 1519 இல் லூதர் ஒரு கத்தோலிக்க இறையியலாளர் ஒருவருடன் ஒரு விவாதத்தின் போது கூறினார். மேலும் அவர் ஜேர்மன் தேசத்தின் பிரபுக்களிடம் சேகரிக்கப்பட்ட தனது புள்ளிகளைத் தொடர்ந்தார். கடவுளின் தேவாலயத்தின் பாபிலோனிய சிறையிருப்பில் ஒரு கிறிஸ்தவ மனிதனின் சுதந்திரம் பற்றி. 1520 இல் புழுவின் உணவு முறை லூதர் 1520 இல் ஒரு பொது இடத்தில் போப்பின் வெளியேற்றம் மற்றும் பீரங்கி சட்டத்தின் நகலை எரித்தார், அதன் மூலம் அவரது கிளர்ச்சியை செய்தார்.

லூதரின் வெளியேற்றத்திற்காக மற்றொரு காளையை வெளியிடுமாறு போப் பேரரசரை வற்புறுத்தினார், ஆனால் பிந்தையவர் புத்திசாலித்தனமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதற்கு முன்பு தனது நிலைப்பாட்டை விளக்க புழுக்களின் உணவில் கலந்துகொள்ள லூதரை அழைக்க முடிவு செய்தார். பேரரசர் புழுக்களின் புகழ்பெற்ற அரசாணையை வெளியிட்டார், அது லூத்தரை மதவெறியராக அறிவித்தது, ஆனால் அவருக்கு எதிராக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை. லூதர், சாக்சனியின் எலெக்டரால் ரகசியமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சிறைக்குச் சென்றார்,

அங்கு அவர் பரிசுத்த பைபிளை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

ஜெர்மனியில் உள்நாட்டுப் போர்:

ஜெர்மனியில் ஒற்றுமையின்மை பரவலாக இருந்தது மற்றும் கத்தோலிக்க மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட் நம்பிக்கைகளுக்கு இடையிலான மத மோதல்கள் அதை மோசமாக்கியது. இளவரசர்கள் லூத்தரன் நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்துகிறார்கள்.1524 இல், விவசாயிகள் எதிர்ப்பாளர் இயக்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அடிமைத்தனம், தன்னிச்சையான தண்டனை மற்றும் பிற உரிமைகளை ஒழிக்கக் கோரி வெளிப்படையான கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதை நினைவில் கொள்ளலாம். லூதர் இறந்த ஆண்டில் (1546) உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட் இளவரசர்கள் பேரரசருக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பிரெஞ்சு மன்னரின் ஆதரவைப் பெற்றனர்.

புராட்டஸ்டன்ட் வடக்கிற்கும் கத்தோலிக்க தெற்கிற்கும் இடையிலான மத மோதல்கள் பெரும் எண்ணிக்கையை எடுத்தன, அது 1555 இல் ஆக்ஸ்பர்க்கின் அமைதியுடன் முடிவுக்கு வந்தது. 1555 ஆம் ஆண்டில் புனித ரோமானியப் பேரரசரால் லூதரனிசம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது, மேலும் இது டென்மார்க், நார்வே மற்றும் ஸ்வீடன் டென்மார்க்கின் மன்னர் பிரெட்ரிக் I க்கு வேகமாக பரவியது, புராட்டஸ்டன்டிசம் மற்றும் கத்தோலிக்க மதத்தை ஆதரித்தது.1537 இல் புராட்டஸ்டன்டிசம் அரச மதமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது, ஸ்வீடனின் மன்னர் குஸ்டாவோ போப்புடன் சண்டையிட்டு கத்தோலிக்க மடங்கள் மற்றும் அதிகாரிகளை அடக்கி தேவாலய நிலங்களைக் கைப்பற்றினார். அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு சில பின்னடைவுகளுக்குப் பிறகு புராட்டஸ்டன்டிசம் இறுதியாக வெற்றி பெற்றது.

சுவிட்சர்லாந்தில் சீர்திருத்தம்:

ஜெர்மனியில் புராட்டஸ்டன்ட் இயக்கத்தால் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்ட முதல் நாடு சுவிட்சர்லாந்து. உல்ரிச் ஸ்விங்லி 91484-1531) சுவிஸ் மாகாணத்தில் உள்ள ஐன்சீடெல்ன் நகரத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் கத்தோலிக்க பாதிரியார் ஆனார். மனிதநேய அறிஞரான எராஸ்மஸின் செல்வாக்கின் கீழ் அவர் நன்கு படித்தார். கத்தோலிக்க திருச்சபை ஒரு முழுமையான சீர்திருத்தத்திற்கு உட்படுகிறது என்று ஸ்விங்லி நம்பினார். அவர் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் மற்ற முறைகேடுகளை அம்பலப்படுத்தினார் மற்றும் 1523 இல் அதிலிருந்து பிரிந்தார். ஸ்விங்லி போப்பாண்டவர் பதவியை இழிவுபடுத்தினார், புனிதர்களின் வணக்கத்தையும் மதகுருமார்களின் பிரம்மச்சரியத்தையும் உண்ணாவிரதத்தைக் கண்டித்தார்.

பைபிள் மட்டுமே ஒரே வழிகாட்டியாக இருக்க முடியும் என்று அவர் பிரசங்கித்தார், மேலும் அதை மிக உயர்ந்த அதிகாரமாக கருதினார். அவர் லூத்தரிடமிருந்து இறைவனின் இராப்போஜனம் பற்றிய அவரது விளக்கத்தில் வேறுபடுகிறார். ஸ்விங்லியின் 67 ஆய்வறிக்கைகள் பைபிளின் உச்ச அதிகாரத்தை வலியுறுத்தியது மற்றும் கத்தோலிக்க மரபுகளைப் பற்றிய லூதரின் கருத்தை விட முற்றிலும் வேறுபட்டது. ஐந்து மையமாக அமைந்துள்ள வன மண்டலங்களைத் தவிர, ஸ்விங்லியின் இயக்கம் மற்றவற்றில் ஆழமான வேர்களை எடுத்தது.

1531 ஆம் ஆண்டில், ஸ்விங்லி தனது ஆதரவாளர்களை மற்ற ஐந்து மண்டலங்களில் உள்ள கத்தோலிக்க குடிமக்களை ஆயுத பலத்தால் மாற்றும்படி கேட்டுக் கொண்டார், இது உள்நாட்டுப் போருக்கு வழிவகுத்தது. ஸ்விங்லி கொல்லப்பட்டார் மற்றும் கப்பலின் அமைதி தொடர்ந்தது.: இந்தக் குடியேற்றத்தின்படி ஒவ்வொரு மண்டலமும் அதன் சொந்த மதத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க அனுமதிக்கப்பட்டது. இந்த மலைநாடு இதனால் ஓரளவு கத்தோலிக்கமாகவும், ஓரளவு எதிர்ப்புக் கொள்கையாகவும் மாறியது.

ஜான் கால்வின்:

ஜான் கால்வின் தலைமையில் சுவிட்சர்லாந்தில் புராட்டஸ்டன்டிசம் மகிமை அடைந்தது. அவர் 1509 இல் பிறந்த ஒரு பிரெஞ்சுக்காரர். ஒரு வழக்கறிஞராவதற்கு கால்வின் தனது தந்தையின் உதாரணத்தில் சட்டம் பயின்றார். 1529 இல் அவர் மத சீர்திருத்தங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார். அதே ஆண்டில் கால்வின் திடீரென்று புராட்டஸ்டன்ட் நம்பிக்கைக்கு மாறினார். அவர் ஸ்விங்லியின் வாரிசானார். கால்வின் 1536 இல் வெளியிடப்பட்ட "கிறிஸ்தவ மதத்தின் நிறுவனங்கள்" எழுதினார்.

1536 இல், அவர் ஜெனீவாவுக்குச் சென்றார், அவர் நகரத்தின் தலைமை போதகராக நியமிக்கப்பட்டார். ஜெனீவா கல்வியின் சிறந்த மையமாக மாறியது கால்வின், தேவாலயத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் கண்டிப்பாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையை வலியுறுத்தினார். சூதாட்டம், நடனம் மற்றும் பிற உலக இன்பங்கள் தடை செய்யப்பட்டன. கால்வினின் கருத்துக்கள் தீவிரமானதாகக் கருதப்படலாம். அவர் பல ஒப்பந்தங்களை எழுதினார் மற்றும் பைபிளின் பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டார். சிலர் அவரை புராட்டஸ்டன்ட் போப் என்று வர்ணித்தனர்.

ஜெனீவா சீர்திருத்தத்தின் ஒரு சிறந்த மையமாக மாறியது மற்றும் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த பல வெளிநாட்டு மாணவர்கள் ஜான் கால்வின் கொள்கைகளையும் போதனைகளையும் பிரச்சாரம் செய்தனர். லூதரனிசம் மற்றும் கால்வினிசம் சில ஒத்த மற்றும் வேறுபட்ட அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தன. மனித இயல்பு கெட்டது, நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையால் மட்டுமே இரட்சிப்பு சாத்தியம் என்று இருவரும் போதித்தார்கள்.

இங்கிலாந்தில் சீர்திருத்தம்:

கிங் ஹென்றி VIII, அரகோனின் மனைவி கேத்தரின் மீது மகிழ்ச்சியடையவில்லை, அவருக்கு ஆண் வாரிசு வழங்க முடியவில்லை. நீதிமன்றத்தில் காத்திருக்கும் பணிப்பெண்ணான ஆனி பொலினுடன் அவர் பாசம் கொண்டார். கேத்தரின் உடனான தனது திருமணத்தை ரத்து செய்யுமாறு போப்பிடம் விண்ணப்பித்தார். புனித ரோமானியப் பேரரசர் ஐந்தாம் சார்லஸின் அத்தையாக கேத்தரின் இருந்ததால் போப் இக்கட்டான நிலையில் இருந்தார். அந்த நேரத்தில் அவர் இந்த விஷயத்தை நிலுவையில் வைத்திருந்தார்.

இங்கிலாந்தில் உள்ள சீர்திருத்த பாராளுமன்றம் போப் மற்றும் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்களை நிறைவேற்றியது மற்றும் ஆங்கிலேய மன்னரை உச்ச தலைவராக்கியது. ஆங்கில சீர்திருத்தத்தின் கட்டிடக் கலைஞர் தாமஸ் குரோம்வெல், தேவாலயத்தை உறுதியான கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்கான வழிகள் மற்றும் வழிமுறைகளை அரசருக்கு பரிந்துரைத்தார். மன்னன் கடுமையான அபராதம் விதித்து மடங்களை இரக்கமின்றி அடக்கி, அன்னதேஸ் சட்டத்தின் மூலம் இங்கிலாந்திலிருந்து போப்பிற்குப் பணம் செல்வதை நிறுத்தினான். அதிர்ஷ்டவசமாக நடுத்தர வர்க்கம் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் டியூடர் முடியாட்சியை ஆதரித்தது. பைபிளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 1538 இல் ஆங்கில தேவாலயங்களில் வைக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்து தேவாலயம் 1563 இல் எலிசபெத் I ஆல் முழுமையாக நிறுவப்பட்டது. எலிசபெதன் சர்ச் தீர்வு அனைவருக்கும் விதிக்கப்பட்டது மற்றும் எந்த விலகல் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட்டது.

சீர்திருத்தத்தின் முடிவுகள்:

மத சீர்திருத்தத்தின் விளைவாக, கத்தோலிக்க மதம் பிளவுபட்டது மற்றும் லூதரனிசம், கால்வினிசம், ஆங்கிலிக்கனிசம் ஐரோப்பாவில் வந்தன. வட ஜெர்மனி, நெதர்லாந்து, டென்மார்க், சுவீடன், ஸ்காட்லாந்து, இங்கிலாந்து மற்றும் சுவிட்சர்லாந்து ஆகியவை புராட்டஸ்டன்டிசத்தைப் பின்பற்றின. நாடுகள் கத்தோலிக்க மதத்திலிருந்து விடுபட்டு போப்பின் மேன்மையிலிருந்து சுதந்திரமாக இருந்தன. அதனால் போப்பின் செல்வாக்கு குறைகிறது. கத்தோலிக்கர்களும் புராட்டஸ்டன்ட்டுகளும் இடம்பெயர்ந்தனர்.

சீர்திருத்தத்தின் விளைவாக மக்கள் ஒழுக்கமாக நடந்து கொண்டனர். மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில் சீர்திருத்த போதனைகளை பட்டதாரிகள் பரப்பினர். ஜெர்மானியர்களின் தலைவர்களின் ஆட்சி அதிகரித்தது. ரோமானியர்களின் மேன்மை நிராகரிக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்க திருச்சபையின் சாம்பியனாக இருந்த பிரபுக்களின்

நிலப்பிரபுத்துவ பிடியிலிருந்து விடுபட மக்களுக்கு சீர்திருத்தம் உதவியது. போப்பின் கைகளில் இருந்து நாடுகள் விடுபட்டன. அவர்களுக்கு முழுமையான சுயாட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. சீர்திருத்தத்தின் மூலம் மதக் கிணறு வளர்ச்சியின் சகிப்புத்தன்மை. நிலப்பிரபுத்துவம், வர்த்தகம் மற்றும் வணிகத்திற்கு எதிரான மத சீர்திருத்தத்தின் ஆதரவாளர்கள் புராட்டஸ்டன்ட்களால் நன்கு வளர்ந்தனர். எனவே முதலாளித்துவம் நீட்டிக்கப்பட்டது. தேவாலயங்களின் ஊழலில் இருந்து ஒழுக்கக்கேட்டைத் தவிர்க்க போப்பின் சீர்திருத்தம் வெடித்தது. பிற்காலத்தில் மத சீர்திருத்தம் எதிர் சீர்திருத்தத்தால் மேம்படுத்தப்பட்டது.

எதிர் சீர்திருத்தம்:

பல்வேறு வடிவங்களில் புராட்டஸ்டன்டிசத்தின் எழுச்சி 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் நம்பகத்தன்மையை கடுமையாக சேதப்படுத்தியது. ஐரோப்பாவின் கத்தோலிக்க நாடுகளில் ஏறக்குறைய பாதியளவு மக்கள் கவலையடைந்தனர் மற்றும் மக்கள் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் மீதான விசுவாசத்தை நிறுத்தினர். கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பிடிவாதமான அணுகுமுறை விஷயங்களை மோசமாக்கியது மற்றும் புராட்டஸ்டன்டிசத்தின் பரவலைத் தடுக்க முடியவில்லை. கத்தோலிக்க திருச்சபையின் கணிசமான அளவு நற்பெயரைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று இன்னும் நல்ல கத்தோலிக்கர்கள் இருந்தனர்.

போப் லியோ X மற்றும் கிளெமென்ட் VII அவர்களால் பிரச்சினையின் அளவைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. அறிவொளி பெற்ற போப்ஸ் மற்றும் கிங் பிலிப் II: எதிர் சீர்திருத்தம் என்பது, புராட்டஸ்டன்டிசத்தின் விரைவான பரவலால் முன்வைக்கப்பட்ட சவாலுக்கு விடையிறுக்கும் விதமாக, கத்தோலிக்க திருச்சபை உள்ளிருந்து எவ்வாறு சீர்திருத்தப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கிறது. போப் பால் III மற்றும் அவரது வாரிசுகள் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பழமையான மகிமையை மீட்டெடுக்க முயன்றனர். இந்த போப்ஸ் திருச்சபையில் உள்ள அனைத்து உயர் பதவிகளிலும் மிகுந்த நேர்மை, நேர்மை மற்றும் சிறந்த நற்பண்புகள் கொண்ட மனிதர்களை நியமித்தார், இதனால் அவர்களின் முன்மாதிரிகளை கீழ்மட்ட குருமார்கள் பின்பற்றலாம். கத்தோலிக்க திருச்சபையின் உருவத்தை

ஓரளவு புதுப்பிக்க அவர் எதிர் சீர்திருத்தத்தை முன்னெடுத்தார் என்று கூறலாம்.

ட்ரெண்ட் கவுன்சில்:

கத்தோலிக்க திருச்சபை லூதரனிசம் மற்றும் கால்வினிசத்தால் நம்பகத்தன்மையை சேதப்படுத்தியது. கிறிஸ்தவ மதம் பாரம்பரியம் மற்றும் புனித பைபிளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கத்தோலிக்க திருச்சபை பரிசுத்த வேதாகமத்தை மட்டுமே விளக்கும் உரிமையை அனுபவித்தது. புனித விசாரணைகள் புத்துயிர் பெற்றது மற்றும் அனைத்து குற்றவாளிகளும் தண்டிக்கப்பட்டனர். மதவெறி புத்தகங்கள் தடை செய்யப்பட்டன. தேவாலய ஒழுக்கம் சிலைகள் மூலம் வரையறுக்கப்பட்டது. தேவாலய அலுவலகங்களின் விற்பனை நிறுத்தப்பட்டது மற்றும் ஆயர்கள் மற்றும் பிற அதிகாரிகள் தங்கள் தலைமையகத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டாம் என்று உத்தரவிடப்பட்டது.

இக்னேஷியஸ் லயோலா:

இக்னேஷியஸ் லயோலா 1491 ஆம் ஆண்டு ஸ்பானிய பிரபுக்களில் பிறந்தவர். அவர் ஒரு சிப்பாய் ஆனார் மற்றும் பேரரசர் சார்லஸ் V இல் பணியாற்றினார். அவர் ஒரு போரில் காயமடைந்தார், சிகிச்சையின் போது அவருக்கு விசித்திரமான மத அனுபவம் இருந்தது. அவர் சோர்போனில் ஒரு அறிஞரானார் மற்றும் கிறிஸ்து சேவை செய்ய சபதம் எடுத்தார். இயேசுவின் சங்கத்தை நிறுவினார். இயேசு சபையின் சாதனைகளைக் குறிப்பிடாமல் எதிர் சீர்திருத்த செயல்முறை முழுமையடையாது. மிகக் கடுமையான மத ஒழுக்கம் மற்றும் பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்ட அறுபது உறுப்பினர்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் லயோலாவின் ஆன்மிகப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது, மேலும் 1540 ஆம் ஆண்டில் ஜேசுயிட் உறுப்பினர்களின் பலத்தை அதிகரிக்க போப் ஒப்புதல் அளித்தார். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் செய்தியைப் பரப்பினர் மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் பள்ளிகளைத் திறந்தனர். செயின்ட் பிரான்சிஸ் சேவியர் என்ற ஜேசுட் பாதிரியாரைப் பற்றி சிறப்புக் குறிப்பிட வேண்டும். சீனா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று கிறித்தவப் பிரச்சாரத்தில்

ஈடுபட்டார். அவர் கத்தோலிக்க திருச்சபையால் புனிதராக உயர்த்தப்பட்டார்.

சீர்திருத்தத்தின் முடிவுகள்:

- முதலாவதாக, சீர்திருத்தம் புராட்டஸ்டன்டிசத்தைப் பெற்றெடுத்தது. புராட்டஸ்டன்டிசம் முக்கியமாக மூன்று வடிவங்களில் தோன்றியது. லூதரனிசம், கால்வினிசம், ஆங்கிலிக்கனிசம், கத்தோலிக்க திருச்சபை ஆகியவை சீர்திருத்தங்களுக்கான மக்களின் கோரிக்கையை அரிதாகவே புரிந்து கொள்ளவில்லை.
- இரண்டாவதாக, சீர்திருத்தம் கத்தோலிக்க மதத்திற்கும் புராட்டஸ்டன்டிசத்திற்கும் இடையே மோதலை ஏற்படுத்தியது மட்டுமல்ல, சகிப்பின்மையையும் ஏற்படுத்தியது.
- மூன்றாவதாக, சீர்திருத்தம் தேசியவாதத்தின் வடிவத்தை எடுத்தது, இரண்டாம் பிலிப் மன்னர் எதிர் சீர்திருத்தத்திற்கு தலைமை தாங்கினார்.
- நான்காவதாக, தேசிய அரசியலில் மதமும் அரசியலும் கலந்துவிட்டது, கத்தோலிக்க திருச்சபையின் நற்பெயரை மீட்டெடுக்கவும், காப்பாற்றவும் ட்ரெண்ட் கவுன்சில் நடவடிக்கை எடுக்கத் தொடங்கியது.
- ஐந்தாவதாக, எதிர் சீர்திருத்தங்கள் தீவிரமாக எதிர்கொண்டன. கத்தோலிக்கர்கள் திருத்தந்தையின் கீழும், இயேசு சபையின் வழிகாட்டுதலின் கீழும் கத்தோலிக்க மதத்தைப் புதுப்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்தனர்.

Unit III

தேசத்தின் எழுச்சிக்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு:

வரலாற்று ரீதியாக, ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு தேசிய-அரசின் வளர்ச்சியும் அதன் வளரும் சட்டப்பூர்வமும் வந்தது. தேச-அரசு கட்டுமானம் என்பது நவீன உலக வரலாற்றில் முக்கிய நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகும். இது இடைக்கால சமூகத்திலிருந்து நவீன உலகின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. இது மக்களிடையே ஒரு உறவை உருவாக்கியது மற்றும் அவர்கள் தங்களை ஒரு தனித்துவமான நிறுவனமாக கருதத் தொடங்கினர்.

ஐரோப்பாவில் தேசிய அரசின் எழுச்சிக்கு காரணமான முக்கிய காரணிகள்: மறுமலர்ச்சி தேசிய மொழிக்கு ஒரு நிரப்புதலை வழங்கியது மற்றும் அறிஞர்கள் உள்ளூர் தேசிய மொழியில் இலக்கியங்களை உருவாக்கத் தொடங்கினர். வணிகர்களுக்கிடையேயான வணிகப் போட்டிகள்: பல்வேறு நாடுகளின் அரசர்களின் ஆதரவுடன் தேசிய அரசின் எழுச்சிக்கு பெரிதும் உதவியது. தேசிய அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புவதில் சர்வதேச நிகழ்வுகளின் தூதுவராகவும் அவர்கள் பங்கு வகித்தனர். வலுவான நடுத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சி: பிற்கால இடைக்காலத்தில் அதற்கு பெரிதும் உதவியது. நிலப்பிரபுத்துவத்தின் முடிவு மற்றும் வலுவான சமூகங்களின் தோற்றம் மற்றும் மேலும் தேசிய அரசுகள். மறுமலர்ச்சியின் விளைவாக தேவாலயத்திற்கு ஏற்பட்ட பெரும் பின்னடைவு, சமூக சீர்திருத்தவாதிகள்: இம்மானுவேல் கான்ட், ஜான் லாக், ரூசோ, வால்டேர் மற்றும் பலர் அரசியல், சமூக முற்போக்கான கொள்கைகளின் கருத்துக்களை பரப்பினர். அவர்கள் பொது மக்களுக்கு கல்வி அளித்தனர், இதன் விளைவாக வலுவான தேசிய அரசுகள் தோன்றின.

பல்வேறு வலுவான நாடுகளின் இராணுவ பிரச்சாரங்களும் இந்த செயல்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக: நெப்போலியன் போனபார்டே ஆற்றிய பங்கு, மக்களிடையே நெருக்கம், ஒற்றுமை மற்றும் மொழியியல் தொடர்பு ஆகியவற்றின் உணர்வைத் தூண்டியது, இறுதியில் ஜெர்மனி, இத்தாலி போன்ற பல தேசிய-மாநிலங்களை ஒன்றிணைத்தது.

தேசிய அரசின் சிறப்பியல்புகள்:

எனவே, ஐரோப்பாவில் உள்ள தேசிய-அரசு அமைப்பு பல்வேறு நிலவும் காரணிகளின் கீழ் பல கட்டங்களைக் கடந்துள்ளது, அதாவது குடியரசு தேசிய அரசை விட அரசியலமைப்பு மன்னருக்கு முடியாட்சியின் இறுதி தோற்றம். இந்த தேசிய-அரசு அமைப்பு தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து, மேம்படுத்தும் செயல்முறையாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டு மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் கூட பல தேசிய அரசுகள் மொழி, இனம் மற்றும் புவியியல் காரணிகளின் அடிப்படையில் அல்லது ஐரோப்பாவில் அரசியல் வசதிக்காக தோன்றின.

முழுமையான முடியாட்சி

முழுமையான முடியாட்சி என்பது அரசாங்கத்தின் ஒரு அமைப்பாகும், அங்கு ஒரு ஒற்றை ஆட்சியாளர் சில உள்ளார்ந்த உரிமைகளால் ஆட்சி செய்கிறார் மற்றும் மாநில மற்றும் அரசாங்கத்தின் மீது முழுமையான மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் அல்லது இறையாண்மையைக் கொண்டிருக்கிறார். நவீன காலங்களில், சில முழுமையான மன்னர்கள் அரசியலமைப்பின் மூலம் அதிகாரத்தில் சிறிது மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

இருப்பினும், பல முழுமையான மன்னர்கள், குறிப்பாக இடைக்காலத்தில் இருந்தவர்கள், அரசு மற்றும் அரசாங்கத்தின் மீது தங்கள் அதிகாரத்திற்கு வரம்புகள் இல்லை. சர்வாதிகாரம்,

சர்வாதிகாரம் மற்றும் எதேச்சதிகாரம் ஆகியவை முழுமையான முடியாட்சிக்கான வேறு சில நவீன ஒத்த சொற்கள்.

முழுமையான முடியாட்சியின் பண்புகள்

மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டை நியாயப்படுத்தும் சித்தாந்தத்தில் முழுமையான முடியாட்சிகள் வேறுபடலாம், ஆனால் அந்த அதிகாரம் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதும் கூட. முழுமையான மன்னர் அரசியலமைப்பால் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தால், நிர்வாகிகளின் பரிவாரங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு பங்களிக்கலாம். இருப்பினும், இந்த வகை முடியாட்சி சில நேரங்களில் தனித்தனியாக அரசியலமைப்பு முடியாட்சி என வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த வேறுபாட்டின் மூலம், ஒரு முழுமையான முடியாட்சியை இன்னும் குறிப்பாக வகைப்படுத்தலாம்.

ஒரு முழுமையான முடியாட்சி அமைப்பில் உள்ள ராஜா அல்லது சர்வாதிகாரி வெளிநாட்டு மற்றும் உள்நாட்டு கொள்கைகளின் மீது முழுமையான மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளார். ஒரு "முழுமையான" மன்னர் தங்கள் அதிகாரத்தை வேறு எந்த ஆளும் குழுவுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நீதித்துறை, மதம், சட்டமன்றம், தேர்தல், இராணுவம் அல்லது பொருளாதார முடிவெடுப்பது தொடர்பான வேறு எந்த நிறுவனமும் எந்த சோதனைகள், சமநிலைகள் அல்லது ஒழுங்குமுறை சவால்களுக்கு மன்னர் உட்பட்டவர் அல்ல.

முழுமையான மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரத்திற்கான சித்தாந்தம் அல்லது நியாயப்படுத்துதல் மன்னரால் அவர்களின் சொந்த உரிமையில் கோரப்படுகிறது. இது ஒரு தெய்வீக உரிமையின் வடிவத்தை எடுக்கலாம், அதாவது ஒரு கடவுள் போன்ற உயர் சக்தியால் தங்கள் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக மன்னர் கூறுகிறார். அதே போல், ஒரு இராணுவ சர்வாதிகாரி, அந்த பதவியில் தங்களை வெறுமனே எடுத்துக் கொண்ட அல்லது இணைத்துக்

கொள்ளும் உரிமையின் மூலம் அவர்களின் முழுமையான அதிகாரத்தை நியாயப்படுத்தலாம்.

கூடுதலாக, ஒரு சர்வாதிகாரி அதிகாரம் மற்றும் ஆட்சி பற்றிய இறுதி அறிவை ஊகிக்கலாம், எனவே சில வகையான முழுமையான உண்மையை அணுகலாம்.

முழுமையான முடியாட்சி எடுத்துக்காட்டுகள்

முழுமையான முடியாட்சிகளுக்கு பல வரலாற்று எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. கூடுதலாக, முழுமையான முடியாட்சிகளின் சமகால அல்லது நவீன எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. முதலாவதாக, சில வரலாற்று முழுமையான முடியாட்சி எடுத்துக்காட்டுகள் அடங்கும் ஆனால் அவை மட்டும் அல்ல:

பிரான்ஸ்

பிரெஞ்சு அரசர் லூயிஸ் XIV (ஆட்சி 1643-1715) ஆட்சி நீண்ட காலமாக முழுமைத்துவத்தின் சிறந்த உதாரணமாகக் கருதப்படுகிறது. உண்மையில், 17 ஆம் நூற்றாண்டில், பல ஐரோப்பிய முடியாட்சிகள் பிரெஞ்சு முறையைப் பின்பற்றின. உதாரணமாக, கிங் லூயிஸ் XIII அவர் அரியணை ஏறும் போது ஒரு குழந்தை மட்டுமே. இதன் காரணமாக, அவரது முதல்வர் கார்டினல் ரிச்செலியூ கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் நிர்வாகத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அந்த நேரத்தில், பிரபுக்கள் அரசின் விவகாரங்களில் தீவிர செல்வாக்கையும் அதிகாரத்தையும் கொண்டிருந்தனர்.

மன்னரின் அதிகாரத்திற்கு ஆபத்தை உணர்ந்த ரிச்செலியூ, அரசருக்கு எதிராக சதி செய்வதாகக் கண்டறியப்பட்ட பல பிரபுக்களை தூக்கிலிட்டார். இது மன்னரின் அதிகாரத்தை பெரிதும் பலப்படுத்தியது.

லூயிஸ் XIV தனது 23 வயதில் அரசரானார். தெய்வீக உரிமையின் நடைமுறைக்கு ஏற்ப, லூயிஸ் XIV தன்னை சன் கிங் என்று குறிப்பிட்டார், அவர் தனது குடிமக்களுக்கு ஒளியின் ஆதாரமாக இருந்தார். அவர் உடனடியாக அனைத்து முக்கிய முடிவுகளையும் தானே எடுக்க விரும்புவதாகத் தெளிவுபடுத்தினார், தனது மாநில அமைச்சர்களிடம், 'பாஸ்போர்ட்டில் கூட கையெழுத்திட வேண்டாம் என்று நான் உங்களுக்கு உத்தரவிடுகிறேன்' என்று கூறினார்.

லூயிஸ் தனி அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள விரும்பினாலும், உண்மை என்னவென்றால், பிரபுக்கள் இன்னும் அரசியல் விவகாரங்களில் பெரும் செல்வத்தையும் செல்வாக்கையும் கொண்டிருந்தனர். லூயிஸ் பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தை மறுசீரமைத்தார் மற்றும் மாநிலத்தின் அனைத்து விஷயங்களிலும் முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை தனக்கு வழங்கினார். அவர் தனது நீதிமன்றத்தில் பிரபுக்களின் வருகையைக் கோரினார், அதனால் அவர் அவர்களை உன்னிப்பாகக் கண்காணிக்க முடியும். அவருடைய அமைச்சர்கள் மற்றும் செயலாளர்கள் அரசருக்கு ஆலோசனைகளை மட்டுமே வழங்க முடியும், ஆனால் அவர்கள் சொந்தமாக கொள்கை முடிவுகளை எடுக்க அதிகாரம் இல்லை.

வெளியுறவுக் கொள்கையை உருவாக்குவதற்கும், போரை அறிவிப்பதற்கும், மத விவகாரங்களை மேற்பார்வையிடுவதற்கும், வரி விதிப்பதற்கும் லூயிஸ் உரிமையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார். லூயிஸ் கத்தோலிக்கராக இருந்ததால், அவர் அனைத்து புராட்டஸ்டன்ட் பள்ளிகளையும் மூடி, அரசியல் கூட்டங்களுக்கு தடை விதித்தார்.

ரஷ்யா

ரஷ்யாவில், பீட்டர் தி கிரேட் 1689-1725 வரை ஆட்சி செய்தார். அவர் மத்திய அரசாங்கத்தை வலுப்படுத்தியதால், பிரபுக்களின் அதிகாரத்தை குறைத்ததால், அவரது ஆட்சி முழுமைக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்று கருதப்பட்டது. அவர் அரசாங்கத்தை மறுசீரமைத்து, மாநிலத்தை நிர்வகிக்க ஒரு செனட்டை உருவாக்கினார். நிர்வாகத்தை திறம்படச் செய்ய ரஷ்யாவை வெவ்வேறு மாகாணங்களாகப் பிரித்தார். அவர் அனைத்து நில உரிமையாளர்களையும் இராணுவத்திலோ அல்லது வேறு சிவில் சேவை பதவியிலோ பணியாற்ற கட்டாயப்படுத்தினார். ரஷ்ய ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச்சினைக் கட்டுப்படுத்த, பீட்டர் தனது சொந்த வழக்கறிஞரை நியமித்தார், அவர் தனது கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் அனைத்து மத முடிவுகளையும் எடுத்தார்.

அவர் ரஷ்ய சமுதாயத்திற்கு மேற்கத்திய பழக்கவழக்கங்களை வலுக்கட்டாயமாக அறிமுகப்படுத்தினார். உதாரணமாக, ஐரோப்பாவின் நீதிமன்றங்களின் பாலின ஒருங்கிணைப்பை அவர் கண்ட பிறகு, பணக்கார ரஷ்ய பெண்களை பாரம்பரிய முக்காடுகளை அகற்றி, சமூகக் கூட்டங்கள் மற்றும் நீதிமன்ற நிகழ்வுகளில் ஆண்களுடன் கலந்துகொள்ளும்படி கட்டளையிட்டார். இந்த பழக்கவழக்கங்களை பொது மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த அவர் மேற்கத்திய ஆசாரம் புத்தகங்களை வைத்திருந்தார்.

மேற்கத்திய நடைமுறைகளின்படி இராணுவத்தை மறுசீரமைப்பதன் மூலம் ஒரு வலிமையான ரஷ்ய இராணுவத்தை உருவாக்க பீட்டர் விரும்பினார்."

ஹென்றி VII (1457-1509)

ஹென்றி VII (1457-1509) 1485 முதல் 1509 வரை இங்கிலாந்தின் மன்னராக இருந்தார். அவர் ஒரு வெற்றிகரமான கொள்ளைக்காரர், டியூடர் வம்சத்தின் நிறுவனர் மற்றும் மறுமலர்ச்சி இராஜதந்திரத்தின் திறமையான பயிற்சியாளர். ஜனவரி 28, 1457 இல், வேல்ஸில் உள்ள பெம்ப்ரோக்கில் பிறந்த ஹென்றி VII, எட்மண்ட் டியூடர் மற்றும் மார்கரெட் பியூஃபோர்ட் ஆகியோரின் ஒரே மகனாவார். பியூஃபோர்ட் குடும்பத்தின் மூலம், ஹென்றி எட்வர்ட் III இலிருந்து வந்தவர், மேலும் 1470 ஆம் ஆண்டில் லான்காஸ்ட்ரியன் மன்னர்களின் கடைசி ஹென்றி VI ஆல் ரிச்மண்ட் ஏரல் என்ற பட்டத்தை அவருக்கு வழங்கினார்.

1471 ஆம் ஆண்டின் யார்க்கிஸ்ட் வெற்றிகள் ஹென்றி VI மற்றும் அவரது மகனுக்கு மரணத்தைத் தந்தது, மேலும் ஹென்றி டியூடர் பிரிட்டானியில் அகதியாகவும், லான்காஸ்டரின் கூற்றுக்குக் கு வாரிசாகவும் ஆனார். ஏப்ரல் 1483 இல் எட்வர்ட் IV இன் மரணம் யோர்கிஸ்ட் முடியாட்சியை அவரது 12 வயது மகன் எட்வர்ட் V க்கு விட்டுச் சென்றது, விரைவில் அவரது மாமா, ரீஜண்ட் மற்றும் வாரிசான ரிச்சர்ட் III ஆகியோரால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். ஹென்றி அக்டோபர் 1483 இல் லான்காஸ்ட்ரியன் எழுச்சிக்கு முயன்றார், ஆனால் மோசமான வானிலை மற்றும் ரிச்சர்டின் வீரர்களால் தடுக்கப்பட்டார்.

பிரான்சின் சார்லஸ் VIII உதவியுடன், ஹென்றி ஆகஸ்ட் 1485 இல் 2,000 ஆண்களுடன் மில்ஃபோர்ட் ஹேவனில் இறங்கினார். காட்வாலரின் பதாகையின் கீழ் பெரிய வெல்ஷ் துருப்புக்கள் பின்வருவனவற்றில் 5,000 பேரில் இருந்தனர், அவர்களுடன் போஸ்வொர்த் ஃபீல்ட் போரில் ஹென்றி வெற்றி

பெற்றார் (ஆகஸ்ட் 22, 1485), அங்கு ரிச்சர்ட் அவரது படைகளின் தலைமையில் கொல்லப்பட்டார்.

வெற்றியாளரை அவரது சொந்த வீரர்கள் மற்றும் ரிச்சர்டின் சிலரால் கிங் ஹென்றி VII அறிவித்தார். போஸ்வொர்த்தில் மூன்று போருக்குப் பிந்தைய "பழிவாங்கும் கொலைகள்" மட்டுமே இருந்தன, மேலும் ஹென்றி "தற்காலிக பறிமுதல்" முறையைப் பயன்படுத்தி, முன்னாள் எதிரிகளை ராஜாவுக்குச் சேவை செய்வதன் மூலம் தங்கள் தோட்டங்களைத் திரும்பப் பெற ஊக்குவித்தார்.

அக்டோபர் 30, 1485 இல் ஹென்றியின் முடிசூட்டு விழா, ஒரு மன்னருக்கு பொருத்தமான சிறப்பை அவர் கருதியதால், விலையுயர்ந்த போட்டிகளால் குறிக்கப்பட்டது. நவம்பர் 7 அன்று ஹென்றி பாராளுமன்றத்தைத் திறந்தார், அது அவரை மன்னராக ஏற்றுக்கொண்டது, மேலும் ரிச்சர்டை அபகரிப்பு மற்றும் "குழந்தைகளின் இரத்தம் சிந்தியதற்காக" அடைந்தார், இது எட்வர்ட் V மற்றும் ரிச்சர்ட் ஆஃப் யார்க்கின் தலைவிதியை விளக்குகிறது. வாழ்க்கைக்கான பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மீண்டும் தொடங்குவதற்கான ஒரு செயல் வாக்களிக்கப்பட்டது.

ஜனவரி 18, 1486 இல், ஹென்றி ஒரு பாராளுமன்ற மனுவை நிறைவேற்றினார், மேலும் யார்க் மற்றும் லான்காஸ்டரின் குடும்பங்களை ஒன்றிணைப்பதாக தனது சொந்த வாக்குறுதியை எட்வர்ட் IV இன் மகள் யார்க்கின் எலிசபெத்தை திருமணம் செய்து கொண்டார்.

அவரது கிரீடத்திற்கு அச்சுறுத்தல்கள்:

ஆனால் யார்க்கிஸ்ட் பிரிவினர் இருப்பிலிருந்து காதல் செய்யக்கூடாது. ஆகஸ்டோர்டு வர்த்தகரின் மகன் லம்பேர்ட் சிம்னெல், எட்வர்ட் IV இன் சகோதரர் ஜார்ஜ் ஆஃப் கிளாரன்ஸின் மகனான வார்விக்கின் எட்வர்டின் ஆள்மாறாட்டத்திற்கு பயிற்சியளித்தார். ஹென்றி, செயின்ட் பால்ஸில் நடந்த ஹை மாஸ்ஸில் கலந்துகொள்ளும் அளவுக்கு லண்டன் டவரில் இருந்து வார்விக் அழைத்துச் செல்லப்பட்டதன் மூலம் சிம்னெலின் போலித்தனத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஆயினும் கூட, பல கவுன்சிலர்கள் மற்றும் மன்னரின் மாமியார் ஆகியோரின் ஆதரவுடன் ஒரு தீவிரமான யார்க்கிஸ்ட் இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டது. ஸ்டோக் போரில் (ஜூன் 16, 1487) ஹென்றியின் வெற்றியால் மட்டுமே இந்த

எழுச்சி சரிபார்க்கப்பட்டது. பிடிபட்ட சிம்னெல் அரண்மனை வேலைக்காரனாக்கப்பட்டார்.ⁿ¹⁴⁸⁹ இல் ஹென்றி சார்லஸ் VIII உடன் வரையறுக்கப்பட்ட போட்டியின் வெளியுறவுக் கொள்கையில் குடியேறினார்.

இது இங்கிலாந்தின் பிரஞ்சு-எதிர்ப்பு தப்பெண்ணங்களுக்கு ஏற்றது மற்றும் ஹென்றிக்கு பேரரசர் மாக்சிமிலியன் I, பிரிட்டானியின் டச்சஸ் மற்றும் ஸ்பெயினின் ஃபெர்டினாண்ட் மற்றும் இசுபெல்லா ஆகியோருடன் கூட்டணிக்கான இராஜதந்திர காரணத்தை அளித்தது. 1489 ஆம் ஆண்டு மதீனா டெல் காம்போ உடன்படிக்கை இங்கிலாந்து மற்றும் ஸ்பெயினைக் கொள்கையிலும் திருமணக் கூட்டணியின் வாக்குறுதியிலும் இணைத்தது. பிரான்சுக்கு எதிரான போருக்கு நிதியளிப்பதற்காக ஹென்றி 1489 பாராளுமன்றத்திடம் £100,000 மானியம் கேட்டார். கொள்கை பிரபலமானது, ஆனால் விலை இல்லை.

வசூலிக்கும் முயற்சியானது வரிக் கலவரங்களுக்கு வழிவகுத்தது, மேலும் £60,000 மானியத்திற்குப் பிறகுதான் ஹென்றி 1492 இல் பிகார்டியில் ஒரு சுருக்கமான பிரச்சாரத்தை நடத்த முடிந்தது. எடாப்பிள்ஸ் உடன்படிக்கையின் மூலம் ஹென்றி படையெடுப்பைக் கைவிட ஒப்புக்கொண்டார், மேலும் சார்லஸ் ஹென்றிக்கு பணம் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டார். இழப்பீடு மற்றும் வருடத்திற்கு £5,000 ஒய்வூதியம் கொடுக்கப்பட்டது.

இந்த தீர்வு இங்கிலாந்தில் கிங்கின் கருவூலத்தின் இலாபத்திற்கான தேசிய முதலீட்டின் துரோகமாக பார்க்கப்பட்டது, மேலும் ஹென்றியின் 1492 பிரபலமற்ற தன்மை பெர்கின் வார்பெக்கை ரிச்சர்ட் ஆஃப் யார்க்கின் (எட்வர்ட் V இன் இளைய சகோதரர்) ஆள்மாறாட்டம் செய்ய தூண்டியது. 5 ஆண்டுகளாக மழுப்பலான வார்பெக் அயர்லாந்து, ஸ்காட்லாந்து மற்றும் கண்டத்தில் டியூடர்-எதிர்ப்பு நலன்களை வளர்த்தார், எப்போதாவது இங்கிலாந்திற்குள் நுழைந்து யார்க்கிஸ்ட் பிரிவை ஊக்குவித்தார். சர் வில்லியம் ஸ்டான்லியை அடைந்தவர் இந்த கோளாறுகளின் ஒரு விளைவாகும். மற்றொன்று அயர்லாந்தை ஆளுவதற்கு எட்வர்ட்

பாய்னிங்ஸை நியமித்தது, இதன் விளைவாக ஆங்கிலம் மற்றும் ஐரிஷ் அரசாங்கங்களின் உறவில் "பாய்னிங்ஸ்' சட்டங்கள்" உருவாக்கப்பட்டன.

சார்லஸ் VIII இன் 1494 இத்தாலியின் படையெடுப்பு ஐரோப்பாவை ஆக்கிரமித்தபோது, ஹென்றி நடுநிலை மற்றும் வீட்டில் பிரச்சனைகளை எதிர்பார்த்து கரைப்பவராக இருந்தார். 1495 இல் சார்லஸின் பிரச்சாரம் சரிந்தபோதும், 1496 இல் ஸ்காட்ஸ் இங்கிலாந்தை ஆக்கிரமித்தபோதும் இந்தக் கொள்கையின் விவேகம் காட்டப்பட்டது. 1497 இல் ஒரு இராணுவத்திற்கான வரிகள் கார்ன்வாலில் கலவரங்களையும் முழு அளவிலான கிளர்ச்சியையும் தூண்டியது. ஹென்றி ஸ்காட்ஸை விட்டு வெளியேறிய தாமஸ் ஹோவர்டு, ஏரல் ஆஃப் சர்ரே, அவர் செப்டம்பரில் ட்ரூஸ் ஆஃப் அய்டனுடன் ஒரு வெற்றிகரமான பிரச்சாரத்தை முடித்தார். கார்னிஷ் கிளர்ச்சியாளர்கள் 15,000 படையுடன் லண்டனில் முன்னேறினர், ஆனால் ஹென்றி மற்றும் 25,000 இராணுவத்தால் பின்வாங்கப்பட்டனர். பெர்கின் வார்பெக் தனது அதிர்ஷ்டத்தை கார்னிஷ் கிளர்ச்சியுடன் இணைத்தார், 1497 கோடையில் அதன் தோல்வியைப் பகிர்ந்து கொண்டார். வார்பெக் கைப்பற்றப்பட்டார், அவரது வஞ்சகத்தை ஒப்புக்கொண்டார், மேலும் கோபுரத்திற்கு அகற்றப்பட்டார். இந்த நிகழ்வுகள் ஹென்றியின் சிம்மாசனத்திற்கு கடைசி கடுமையான சவால்கள். ரால்ப் வில்ஃபோர்டின் 1499 "வார்விக்" அவருக்கு விரைவாக தூக்கில் போடப்பட்டது. அதே நேரத்தில், ஹென்றி ஒரு பயனற்ற வார்பெக் மற்றும் வார்விக் சதித்திட்டத்தை பயன்படுத்தி தப்பிக்க, இரண்டையும் முடிவுக்கு கொண்டுவர ஒரு சாக்காக பயன்படுத்தினார். வார்பெக் நவம்பர் 23, 1499 அன்று டைபர்னில் தூக்கிலிடப்பட்டார். சிறுவயதிலிருந்தே சிறையில் அடைக்கப்பட்ட வார்விக், நவம்பர் 29, 1499 அன்று டவர் ஹில்லில் தலை துண்டிக்கப்பட்டார், மேலும் யார்க்கின் ஆண் வரிசை இப்போது இல்லை.

இராஜதந்திர மற்றும் உள்நாட்டு கொள்கைகள்:

ஹென்றி தனது இராஜதந்திரத்தின் ஒரு பகுதியாக தனது குழந்தைகளுக்கான திருமண ஒப்பந்தங்களை பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். 1503 ஆம் ஆண்டு ஸ்காட்லாந்தின் ஜேம்ஸ் IV உடன் அவரது மகள் மார்கரெட்டின் திருமணம் பிரான்ஸுடனான "ஆல்ட்

கூட்டணியில்" இருந்து ஜேம்ஸைப் பிரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது மற்றும் இறுதியில் ஆங்கிலம் மற்றும் ஸ்காட்டிஷ் அரசாங்கங்களின் ஒன்றியத்திற்கு வழிவகுத்தது.

இளவரசர் ஆர்தரின் நவம்பர் 14, 1501 இல், அரகோனின் கேத்தரின் உடனான திருமணம், ஏப்ரல் 2, 1502 இல், சுவாச நோய்த்தொற்றால் ஆர்தரின் மரணத்தால் முடிவுக்கு வந்தது. பெர்டினாண்ட் மற்றும் இசபெல்லா ஆகியோர் ஹென்றியின் இளைய மகனையும், தங்கள் மகளுக்கு கணவராக பெயரையும் பரிந்துரைத்தனர், ஆனால் ஜூன் 25, 1503, திருமண ஒப்பந்தம் ஜூன் 28, 1509 அன்று இளவரசர் ஹென்றியின் ஒப்புதலைப் பொறுத்தது.

சர்ச்சைக்குரிய ஒரு புள்ளி, மற்றும் ஹென்றி VII, ஹென்றி VIII பின்னர் கேத்தரின் ஆஃப் அரகோனை விவாகரத்து செய்ததில் பயன்படுத்திய சாட்சியத்தை சிந்தனையுடன் சேகரித்தார். ஹென்றி VII இன் 1508 ப்ராக்ஸி திருமணம் அவரது மகள் மேரியை காஸ்டிலின் இளவரசர் சார்லஸுடன் உண்மையான தொழிற்சங்கமாக மாற்றவில்லை, மேலும் ஒரு விதவையாக ஹென்றி தனது சொந்த வழியில் மற்றொரு ராஜ்யத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் திருமணம் செய்து கொள்ள முயன்றதில் தோல்வியடைந்தார். ஸ்பெயினையும், பிரான்ஸையும் அதிகரிக்கும் திடத்தன்மை மற்றும் வலிமை கொண்ட ராஜ்யங்களாக வளர்வதை அவரால் தடுக்க முடியவில்லை, ஆனால் ஹென்றி குறைந்தபட்சம் இங்கிலாந்து அல்லது ஸ்பெயினுக்கு பலியாகாமல் காப்பாற்ற உதவினார்.

ஹென்றி VI இன் கீழ் அரசாங்கத்தின் திவால் மற்றும் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, எட்வர்ட் IV ஆல் தொடங்கப்பட்ட அரசாங்க செயல்திறனை மீட்டெடுப்பதை ஹென்றி VII தொடர்ந்தார். சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கின் பொதுவான அமலாக்கம், ஸ்டார் சேம்பர் வழக்குகள் அல்லது நடுவர் மன்றத்தை சீர்குலைக்கும் துறையில் குறிப்பிட்ட முறைகேடுகள் இருந்தபோதிலும், ஹென்றிக்கு அவரது ஆதரவைப் பெற்றது. ஹென்றியின் ஆட்சியில் அரசாங்க வருமானம் இரண்டு மடங்காக அதிகரித்தது, மேலும் அவர் பணத்தைப் பயன்படுத்துவதில் மிகுந்த அறிவைக் காட்டினார். ஹென்றியின் அரசாங்கத்தின் அமைப்பு அமைப்பில் இடைக்காலமாக இருந்தது, ஆனால் வர்த்தகத்தில் மன்னரின் முதலீடுகள், கப்பல் கட்டுதல் மற்றும் சுரங்கத் தொழிலில் தொழில்நுட்ப மாற்றங்களில் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் ஜான் கபோட்டின் அமெரிக்காவிற்கான

பயணத்தின் நிதியுதவி ஆகியவை ஹென்றியின் அரசாங்கத்தின் பொதுவான தோற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஹென்றியின் சுயநலம் மற்றும் தொலைநோக்கு கணக்கீடு செய்யும் திறன் ஆகியவை அவருக்கு பல நன்மைகளைப் பெற்றன, ஆனால் சில அபிமானிகள், பிற்கால வாழ்க்கையில் ஹென்றி சில சமயங்களில் அவர் செழித்தோங்கிய தாராளமான முறைகளால் அதிருப்தி அடைந்தார்.

எவ்வாறாயினும், அவர் இங்கிலாந்தின் வெற்றிகரமான இராஜதந்திரிகளில் ஒருவராக இருந்தார்.

ஹென்றி VIII

ஹென்றி VIII (1491-1547) 1509 முதல் 1547 வரை இங்கிலாந்தின் மன்னராக இருந்தார். போப் தனது முதல் திருமணத்தை ரத்து செய்ய மறுத்ததன் விளைவாக, ஹென்றி ரோமன் தேவாலயத்தில் இருந்து விலகி, சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்தை உருவாக்கினார். ஹென்றி VII இன் இரண்டாவது மகன், ஹென்றி VIII ஜூன் 28, 1491 அன்று கிரீன்விச் அரண்மனையில் பிறந்தார். அவர் ஒரு முன்கூட்டிய மாணவர்; அவர் லத்தீன், ஸ்பானிஷ், பிரஞ்சு மற்றும் இத்தாலிய மொழியைக் கற்றார் மற்றும் கணிதம், இசை மற்றும் இறையியல் ஆகியவற்றைப் படித்தார். அவர் ஒரு சிறந்த இசைக்கலைஞரானார் மற்றும் வீணை, உறுப்பு மற்றும் ஹார்ப்சிகார்ட் வாசித்தார். அவர் பாடல்கள், பாலாட்கள் மற்றும் இரண்டு மாஸ்களை இயற்றினார். அவர் வேட்டையாடவும், மல்யுத்தம் செய்யவும், சண்டையிடவும் விரும்பினார் மற்றும் "இங்கிலாந்தில் உள்ள எந்த மனிதனையும் விட அதிக வலிமையுடன் வில்லை" வரைந்தார்.

ஏப்ரல் 21, 1509 இல் அவரது தந்தை இறந்தவுடன், ஹென்றி அமைதியான ராஜ்யத்திற்கு வெற்றி பெற்றார். அவர் ஜூன் 11 அன்று தனது சகோதரர் ஆர்தரின் விதவையான அரகோனின் கேத்தரினை மணந்தார், மேலும் 13 நாட்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில் முடிசூட்டப்பட்டனர். அவர் தனது மாமியார் ஃபெர்டினாண்டிடம், "கேத்தரின் மீது அவர் வைத்திருக்கும் அன்பு அத்தகையது, அவர் இன்னும் சுதந்திரமாக இருந்தால், மற்ற அனைவருக்கும் முன்னுரிமை அளித்து அவளைத் தேர்ந்தெடுப்பார்" என்று அவர் உற்சாகப்படுத்தினார்.

வெளியுறவு கொள்கை

சுருக்கமாக, ஹென்றி ஸ்பானிய சார்பு மற்றும் பிரஞ்சுக்கு எதிரான கொள்கையின் போக்கை அமைத்தார். 1511 இல் அவர் பிரான்சுக்கு எதிராக இயக்கப்பட்ட ஹோலி லீக்கில் ஸ்பெயின், போப்பாண்டவர் மற்றும் வெனிஸில் சேர்ந்தார். அவர் பிரெஞ்சு கிரீடத்தைக் கோரினார் மற்றும் 1512 இல் ஸ்பானியர்களுக்கு உதவ துருப்புக்களை அனுப்பினார் மற்றும் பிரான்சை ஆக்கிரமிக்க முடிவு செய்தார். ஆயத்தப் பணியின் பெரும்பகுதி அரச அல்மோனரான தாமஸ் வோல்சியிடம் விழுந்தது. அவர் ஹென்றியின் போர் அமைச்சராக ஆனார். சர்ரேயின் ஏர்ல் தாமஸ் ஹோவர்ட் போன்ற கவுன்சிலர்களின் ஆட்சேபனைகள் இருந்தபோதிலும், ஹென்றி முன்னேறினார்.

கினிகேட்டில் (பேட்டில் ஆஃப் தி ஸ்பர்ஸ், ஆகஸ்ட் 13, 1513) மகத்தான வெற்றி மற்றும் டூர்னாய் மற்றும் தியோரோவான் கைப்பற்றப்பட்டதன் மூலம் அவருக்கு வெகுமதி அளிக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுத்து ஃபிளாடனில் (செப். 9, 1513) தோற்கடிக்கப்பட்ட ஸ்காட்ஸ் மற்றும் பிரான்சுடன் 1514 இல் சமாதானம் ஏற்பட்டது. லூயிஸ் XII உடன் ஹென்றியின் சகோதரி மேரியின் திருமணம் பிரெஞ்சு உடன்படிக்கைக்கு முத்திரை குத்தப்பட்டது.

பெர்டினாண்ட் மற்றும் புனித ரோமானியப் பேரரசரான மாக்சிமிலியன் I ஆகிய இருவரின் வாரிசான சார்லசை திருமணம் செய்ய இருந்த மேரியை ஹாப்ஸ்பர்க் நிராகரித்ததில் ஹென்றியின் கோபத்தின் விளைவாக இந்த இராஜதந்திர புரட்சி ஏற்பட்டது. விரைவில், புதிய பிரெஞ்சு மன்னர், பிரான்சிஸ் I, சுவிஸ்ஸை மரிக்னானோவில் (செப். 13-14, 1515) தீர்க்கமாக தோற்கடித்தார்.

பிரான்சிஸின் வெற்றியைப் பற்றி ஹென்றி கேள்விப்பட்டபோது, அவர் ஆத்திரத்தில் கண்ணீர்விட்டார். பெருகிய முறையில், வோல்சி மாநில விவகாரங்களைக் கையாண்டார்; அவர் 1514 இல் யார்க்கின் பேராயராகவும், 1515 இல் அதிபராகவும், போப்பாண்டவர் சட்டத்தரணியாகவும் ஆனார். இருப்பினும், அவரது மேதையால் கூட புனித ரோமானியப் பேரரசின் பிறநாட்டு கிரீடத்தை ஹென்றி வெல்ல

முடியவில்லை. ஆழ்ந்த ஏமாற்றத்துடன் அவர் 1519 இல் ஸ்பானிய மன்னரான சார்லஸுக்கு வழங்கப்பட்டதைக் கண்டார்.

1520 இன் போது ஹென்றி பேரரசர் சார்லஸ் V ஐ டோவர் மற்றும் கலேஸில் சந்தித்தார். மேலும் பிரான்சிஸை கலேஸுக்கு அருகிலுள்ள தங்கத் துணி மைதானத்தில் சந்தித்தார். அங்கு பிரான்சிஸ் ஹென்றியை ஒரு திடீர் மல்யுத்தப் போட்டியில் தூக்கி எறிந்தார். 1521 ஆம் ஆண்டில், ஹென்றி லூத்தரன் கோட்பாட்டின் மீதான விமர்சனமான ஏழு சடங்குகளின் உறுதிமொழியை எழுதியதற்காக போப்பாண்டவரின் "நம்பிக்கையின் பாதுகாவலர்" என்ற பட்டத்தை மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றார். அவர் 1523 இல் வோல்சியை போப்பாக தேர்ந்தெடுக்க முயன்றார் ஆனால் தோல்வியடைந்தார்.

ஆங்கில சீர்திருத்தம்

கேத்தரின் 1525 இல் 40 வயதாக இருந்தார். அவருடைய ஏழு கர்ப்பங்கள் மேரி 1516 ஆம் ஆண்டு மே 18 ஆம் தேதி ஒரு ஆரோக்கியமான குழந்தை பிறந்தன. ஒரு முறையான ஆண் வாரிசைக் கொண்ட விரக்தியில் ஹென்றி, ஹென்றி ஃபிட்ஸ்ராய், எலிசபெத் பிளவுண்ட், டியூக் ஆஃப் ரிச்மண்ட் மற்றும் சோமர்செட் மூலம் ஹென்றி ஃபிட்ஸ்ராயை உருவாக்கினார். மேலும் மேலும், கேத்தரின் துரதிர்ஷ்டங்களை கடவுளின் தீர்ப்பாக அவர் கருதினார். ஒரு சகோதரன் தன் சகோதரனுடைய விதவையை மணந்தால், அது அசுத்தமானது என்றும், அவர்கள் குழந்தை இல்லாதவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் கேத்தரின் ஆர்தரின் விதவை என்பதால், விஷயம் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. சீர்திருத்தம் ஹென்றியின் திருமணத்தை ரத்து செய்வதற்கான பேச்சுவார்த்தைகளில் இருந்து இடையூறாக தொடர்ந்தது. கேத்தரின் ஒரு கன்னியாஸ்திரி இல்லத்திற்கு ஓய்வு பெற மாட்டார், அல்லது அன்னே போலின் தனது சகோதரி மேரியைப் போல ஹென்றியின் எஜமானியாக இருக்க சம்மதிக்க மாட்டார்; அவள் கடுமையாகத் திருமணத்தைக் கோரினாள். ஜூன் 1529 இல் வோல்சி மற்றும் கார்டினல் கேம்பேஜியோவின் கீழ் ஒரு நீதிமன்றம் இந்த வழக்கை விசாரித்தது. போப் கிளெமென்ட் VII காம்பேஜியோவை தாமதப்படுத்தும்படி அறிவுறுத்தினார். ஆகஸ்ட் 1529 இல் ஸ்பெயினுக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே காம்ப்ராய் அமைதி அறிவிக்கப்பட்டபோது, கேத்தரின் மருமகன் சார்லஸ் V ஐ

விட்டுவிட்டு, இத்தாலியில் இன்னும் சக்திவாய்ந்தவர், கிளமென்ட் ரோமுக்கு வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றார். 1527 இல் ரோமைக் கைப்பற்றிய சார்லஸைப் பகைத்துக் கொள்ளத் துணியவில்லை. ஹென்றி வோல்சியை பதவியில் இருந்து நீக்கினார்.

உண்மையில், வோல்சியின் இராஜதந்திரம் ஹென்றியின் தூதர்களை கிளமெண்டிற்கு அனுப்பியதன் மூலம் குறைமதிப்பிற்கு உட்பட்டது. போப் ஜூலியஸ் II இலிருந்து ஹென்றியுடன் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு கேத்தரின் சரியான காலகட்டத்தைக் கொண்டிருந்தார்; மேலும், அவர் ஹென்றிக்கு கன்னியாக வந்ததாகக் கூறினார். அவர் ஒரு பிரபலமான ராணி, 1526 இல் ஹென்றி தனது படுக்கையை துறந்ததால் ஆழ்ந்த காயம் அடைந்தார். தாமஸ் க்ரோம்வெல் ஒரு தனியுரிமை கவுன்சிலராகவும் அவரது முதலமைச்சராகவும் ஆனபோது ஹென்றியின் உத்தி முதிர்ச்சியடைந்தது. "கிறிஸ்துவின் சட்டம் அனுமதிக்கும் வரையில்" ஹென்றியின் சர்ச்சின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்குமாறு 1531 இல் குருமார்களை க்ரோம்வெல் கட்டாயப்படுத்தினார்.

ஜனவரி 1533 இல் ஆனியின் கர்ப்பம் விஷயங்களை ஒரு தலைக்கு கொண்டு வந்தது. ஜனவரி 25, 1533 இல் ஹென்றி அவளை மணந்தார், மார்ச் மாதம் கேன்டர்பரியின் பேராயராக தாமஸ் க்ரான்மர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு போப்பாண்டவர் ஒப்புதல் பெற்றார், மே மாதம் கேத்தரினுடனான தனது திருமணம் செல்லாது என்று கிரான்மரின் கீழ் ஒரு நீதிமன்றத்தை கூட்டி, வெற்றியுடன் காத்திருந்தார்.

ஒரு மகனின். காத்திருப்பு வீண் போகவில்லை. செப்டம்பர் 7, 1533 இல், எலிசபெத் பிறந்தார். ஹென்றி தனது கிறிஸ்டினிங்கில் கலந்து கொள்ளாததால் மிகவும் ஏமாற்றமடைந்தார். வாரிகுரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் (1534) அன்னைவின் அவரது பிரச்சினை சட்டபூர்வமானது மற்றும் அவரது மகள் மேரி சட்டவிரோதமானது என அறிவிக்கப்பட்டது. மேலாதிக்கச் சட்டம் (1534) ஹென்றியின் சர்ச்சின் தலைமைப் பதவியை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு உறுதிமொழி தேவைப்பட்டது, மேலும் ரோமுக்கு மேல்முறையீடு செய்வதைத் தடுக்கும் பிற செயல்கள் மற்றும் அன்னைட்டுகள் மற்றும் பீட்டர்ஸ் பென்ஸின் ஓட்டத்தைத் துண்டித்து, இடைவேளையை நிறைவு செய்தது. வாரிகுரிமை மற்றும் மேலாதிக்கச் சட்டங்களுக்கு குழுசேர விரும்பாத தனிநபர் பாதிக்கப்பட்டார், ஜான் :பிஷர், ரோசெஸ்டர் பிஷர் மற்றும் தாமஸ் மோர் (1535) ஆகிய இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க

பாதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களின் மரணதண்டனைகள் ஹென்றியை வெளியேற்றும் போப்பாண்டவர் காளை வெளியிட வழிவகுத்தது.

ஹென்றி ஆங்கில பைபிளை (1538) வெளியிட அனுமதித்தாலும், ஹென்றிசியன் சீர்திருத்தம் அடிப்படையில் பழமைவாதமாக இருந்தது. முக்கிய வழிபாட்டு மற்றும் இறையியல் திருத்தங்கள் அவரது மகன் எட்வர்ட் VI இன் கீழ் வந்தன. ஹென்றியின் நிதித் தேவை, இருப்பினும், 1536 மற்றும் 1539 இல் பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் மூலம் துறவறக் கலைப்புக்கான குரோம்வெல்லின் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தது, இதில் கிரீடம் கலைக்கப்பட்ட மடங்களின் உரிமையாளராக மாறியது.

துறவற சொத்துக்களின் அளவு முக்கியமான சமூக மற்றும் பொருளாதார விளைவுகளுக்கு வழிவகுத்தது.

பின்னர் திருமணங்கள்

அன்னேவின் ஆணவமான நடத்தை மற்றும் மனநிலை சரியில்லாத தன்மை ஹென்றிக்கு பொருத்தமாக இருந்தது, மேலும் ஒரு ஆண் வாரிசை உருவாக்கத் தவறியது. ஜன. 27, 1536 இல், 6 நாட்களுக்குப் பிறகு, ஒரு ஆண் குழந்தையைக் கருச்சிதைவு செய்தாள், 6 நாட்களுக்குப் பிறகு, ஹென்றி ஒரு விபத்தின் போது மயக்கமடைந்தார், அதில் ராஜா அவரது அஞ்சல் குதிரையின் கீழ் விழுந்தார். ஹென்றி ஏற்கனவே ஜேன் சீமோர் மீது ஆர்வமாக இருந்ததால், இது ஒரு விலையுயர்ந்த கருச்சிதைவு. அவர் இரண்டாவது விவாகரத்து செய்ய முடிவு செய்தார். விபச்சாரம் மற்றும் ஊடாடலுக்காக அவர் அன்னே மீது தேசத்துரோக குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தார்; அவள் மே 19 அன்று தூக்கிலிடப்பட்டாள். அடுத்த நாள் ஹென்றி ஜேனுடன் தன்னை நிச்சயித்துக் கொண்டார், மேலும் 10 நாட்களுக்குப் பிறகு அவளை மணந்தார். ஜேன் ஹென்றியின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கு ஓரளவு ஆறுதல் அளித்தார்; அக்டோபர் 12, 1537 இல் எட்வர்ட் என்ற மகனையும் வாரிசுகளையும் பெற்றெடுத்தார், ஆனால் அவர் பிறந்து 12 நாட்களே இல்லை. ஹென்றி மிகவும் துக்கமடைந்தார், மேலும் அவர் 3 ஆண்டுகள் மறுமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. அவருக்கு உடல்நிலை சரியில்லை. தலைவலி அவரை இடையிடையே ஆட்கொண்டது; அவை 1524 ஆம் ஆண்டு நடந்த ஒரு விபத்திலிருந்து தோன்றியிருக்கலாம், இதில் சார்லஸ் பிராண்டனின் ஈட்டி ஹென்றியின் திறந்த ஹெல்மெட்டைத் தாக்கியது. மேலும், 1528 இல்

முதன்முதலில் அவரைத் தாக்கிய அவரது கால் புண், அவ்வப்போது தொந்தரவு செய்தது.

இரண்டு கால்களும் 1537 இல் பாதிக்கப்பட்டன. மே 1538 இல் அவரது நுரையீரலில் ஒரு உறைவு அடைப்பு ஏற்பட்டது, அது அவரை பேச முடியாமல் செய்தது, ஆனால் அவர் குணமடைந்தார். இராஜதந்திர நிகழ்வுகளின் போக்கு, குறிப்பாக சார்லஸ் V இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுப்புக்கு முயற்சி செய்யலாம் என்ற அச்சம், ஹென்றி கான்டினென்டல் புராட்டஸ்டன்ட் சக்திகளுடன் ஒரு கூட்டணியை நாட வழிவகுத்தது; எனவே, ஜனவரி 12, 1540 இல் புராட்டஸ்டன்ட் இளவரசி ஆனி ஆஃப் க்ளீவ்ஸுடன் அவர் திருமணம் செய்து கொண்டார். சார்லஸ் தாக்க விரும்பவில்லை என்பதை உணர்ந்தார், அன்னே மீதான வெறுப்புடன், ஜூன் 1540 இல் குரோம்வெல் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார். ஜூலை 9, 1540 அன்று அன்னேவுக்கு திருமணம்.

குரோம்வெல்லின் வீழ்ச்சி அவரது கவுன்சிலின் பழமைவாதத் தலைவர்களான தாமஸ் ஹோவர்ட், நோர்போக் டியூக் மற்றும் பிஷப் கார்டினர் ஆகியோரால் வடிவமைக்கப்பட்டது. அவர்கள் நார்போக்கின் 19 வயது மருமகள், கேத்தரின் ஹோவர்ட் மற்றும் ஹென்றி ஆகியோரை முன்னோக்கித் தள்ளினார்கள். அவர் ரத்து செய்யப்பட்ட 3 வாரங்களுக்குள் கேத்தரினை மணந்தார் மற்றும் அவரது வாழ்க்கையின் இந்திய கோடையில் நுழைந்தார். அவர் தனது மிகப்பெரிய சுற்றளவை லேசாகத் தாங்கினார் மற்றும் முற்றிலும் வசீகரித்தார், ஆனால் அவரது மகிழ்ச்சி குறுகிய காலமாக இருந்தது. ராணி மனைவியாக கேத்தரினின் கவனக்குறைவுகள் மற்றும் நார்போக்கின் பழைய வரதட்சணை டச்சஸின் பாதுகாவலராக அவளது பாலியல் தவறான செயல்களும் இணைந்து அவளது அழிவை உறுதி செய்தன. அக்டோபர் 1541 இல் அவளது நடத்தை பற்றிய விசாரணை வீட்டுக் காவலுக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் பிப்ரவரி 13, 1542 அன்று அடைக்கப்பட்டவரின் மசோதா மூலம் அவள் தூக்கிலிடப்பட்டது.

ஹென்றியின் கேத்தரின் மீதான ஏமாற்றம் மற்றும் 1542 இல் தொடங்கிய ஸ்காட்டிஷ் போரில் ஈடுபாடும், பிரான்சுடனான பகையை

புதுப்பிப்பதற்கான

திட்டங்கள்

மறுமணத்தை

தாமதப்படுத்தியது. பிரெஞ்சுப் போர் 1543 இல் தொடங்கியது மற்றும் 3 ஆண்டுகள் இழுத்து, Boulogne (1545) முன் ஒரு தனி வெற்றியை அடைந்தது. ஜூலை 12, 1543 இல் ஹென்றி இரண்டு முறை விதவையான கேத்தரின் பார் என்பவரை மணந்தார். அவர் அவருக்கு குழந்தைகளைப் பெறவில்லை என்றாலும், அவர் அவரை மகிழ்ச்சியடையச் செய்தார். பழமைவாத ஆறு கட்டுரைகளை (1539) தனது சொந்தக் கையால் திருத்திய ஹென்றியின் கருத்துகளைக் காட்டிலும் அவரது மதக் கருத்துக்கள் ஓரளவு தீவிரமானவை. அவரது கடைசி ஆண்டுகளில், ரோம் உடனான முறையான முறிவின் மூலம் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட தீவிர மத தூண்டுதல்களைத் தடுக்க அவர் முயன்றார்.

ஹென்றியின் கடந்த 7 ஆண்டுகளில் எந்த அமைச்சரும் வோல்சி அல்லது குரோம்வெல்லை அணுகவில்லை. ஹென்றி கசப்பாகப் பிரதிபலித்தது, க்ரோம்வெல் தான் இதுவரை இருந்ததில் மிகவும் விசுவாசமான வேலைக்காரன் என்று. அவர் தனது சபையை பழமைவாத மற்றும் தீவிரப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆட்சி செய்தார். நோர்போக்கின் பிரிவு மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக மாறியபோது, அவர் அவரை சிறையில் அடைத்தார் மற்றும் அவரது மகன் கவிஞர் ஹென்றி ஹோவர்ட், சர்ரேயின் ஏர்ல் தூக்கிலிடப்பட்டார்.

1546 இன் பிற்பகுதியிலும் 1547 இன் முற்பகுதியிலும் மன்னருக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தது, காலில் புண் ஏற்பட்டதால் ஏற்பட்ட காய்ச்சலால் அவதிப்பட்டார். ஜன. 28, 1547 இல் அவர் இறப்பதற்கு முன், ஹென்றி "கிறிஸ்துவின் கருணை என் எல்லா பாவங்களையும் மன்னிக்க வேண்டும், இருப்பினும் அவை அவற்றை விட பெரியவை" என்று பிரதிபலித்தார்.

தோற்றம் மற்றும் மதிப்பீடு

ஒரு சமகாலத்தவர் ஹென்றியை "நான் இதுவரை பார்த்ததிலேயே மிக அழகான ஆற்றல் மிக்கவர்; வழக்கமான உயரத்திற்கு மேல், அவரது காலில் மிக நேர்த்தியான கன்று; அவரது நிறம் சிகப்பு மற்றும் பிரகாசமான, கருஞ்சிவப்பு முடியுடன்... அது ஒரு அழகான பெண்ணாக மாறும். ... அவர் கிறிஸ்தவமண்டலத்தில் உள்ள மற்ற இறையாண்மைகளை விட மிகவும் அழகாக இருக்கிறார்;

பிரான்ஸ் மன்னரை விட மிகவும் அழகானவர்." ஹென்றி "ஒரு தலைநகர் குதிரைவீரன், ஒரு சிறந்த குதிப்பவன்" மற்றும் "வேட்டையாடுவதில் மிகவும் விருப்பமானவர்", ஒரு நாள் வேட்டையின் போது 8 அல்லது 10 குதிரைகளை சோர்வடையச் செய்தார். "அவருக்கு டென்னிஸ் மிகவும் பிடிக்கும், அந்த விளையாட்டில் அவர் விளையாடுவதைப் பார்ப்பது உலகின் மிக அழகான விஷயம், சிறந்த அமைப்புடைய சட்டையின் மூலம் அவரது அழகிய தோல் ஒளிரும்."

ஹென்றி பெரும் பரிசுகளுடனும் அதிக நம்பிக்கையுடனும் அரியணைக்கு வந்தார். வோல்சி மற்றும் குரோம்வெல் போன்ற அமைச்சர்கள் அவரை அரசாங்கத்தின் சுமையான வேலைகளில் இருந்து விடுவித்து கொள்கையை உருவாக்கினர், ஆனால் ஹென்றியின் ஒப்புதலுடன் மட்டுமே. ஒரு வாரிசுக்கான அவரது இடைவிடாத தேடல், சர்ச்சின் தற்செயலான சீர்திருத்தத்திற்கு அவரை இட்டுச் சென்றது. முரண்பாடாக, 1536 இல் அர்கோனின் கேத்தரின் இறக்கும் வரை அவர் காத்திருந்திருந்தால், சீர்திருத்தத்தை நாடாமல் வாரிசு பிரச்சினைக்குத் தீர்வைத் தொடர அவர் சுதந்திரமாக இருந்திருப்பார். ஐரோப்பிய போர்க்களங்களில் ஒரு உருவத்தை வெட்ட வேண்டும் என்ற அவரது ஆசை அவரை விலையுயர்ந்த போர்களுக்கு இட்டுச் சென்றது. பைப்பருக்கு பணம் செலுத்த, நாணயத்தை குறைக்க வேண்டியது அவசியம், இதனால் ஏற்கனவே ஸ்பானிஷ் வெள்ளியின் வருகையால் தூண்டப்பட்ட பணவீக்க அழுத்தங்கள் அதிகரித்தன, மேலும் துறவற சொத்துக்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் கிடைக்கும் பெரும் வருவாயைப் பயன்படுத்த வேண்டும். சொத்துக்கள் அரசு கையில் இருந்திருந்தால், வருவாய் மகுடத்தை தன்னிறைவு அடையச் செய்திருக்கலாம்-ஒருவேளை அது தன்னிறைவு பெற்றிருக்கலாம், அது லூயிஸ் XIV உடன் ஒப்பிடக்கூடிய முழுமையான தன்மையை அடைந்திருக்கலாம்.

கல்வியில் தனிப்பட்ட முறையில் ஆர்வம் இருந்தபோதிலும், ஹென்றி தொலைநோக்கு கல்விச் சட்டங்களை வழங்கவில்லை. இருப்பினும், கடற்படை விஷயங்களில் அவரது தீவிர ஆர்வம் ஒரு பெரிய கடற்படை மற்றும் கடற்படை நிர்வாகத்தின் நவீனமயமாக்கலுக்கு வழிவகுத்தது. அவர் வேல்ஸ் சட்டத்தின் (1536) மூலம் வேல்ஸை ஆங்கிலேயருடன் முழுமையாக இணைத்து, அயர்லாந்தை ஒரு இராச்சியமாக்கினார் (1542). பயன்பாட்டுச் சட்டத்தின் மூலம் (1536) அவர் தனது நிலப்பிரபுத்துவ நிலுவைத்

தொகையை மறுப்பதற்கான தனது குடிமக்களின் முயற்சிகளை மூட முயற்சித்தார், ஆனால் இது 1540 இல் எதிர்க்கப்பட்டு மாற்றப்பட்டது. பெரிய கண்டுபிடிப்புகள் சீர்திருத்தச் சட்டங்களில் இருந்து வெளிவந்தன, அவற்றில் குறைந்தது அல்ல.

இங்கிலாந்து ஒரு பேரரசாக அறிவிக்கப்பட்ட மேல்முறையீட்டுத் தடைச் சட்டம் மற்றும் ஆங்கிலிகள் சர்ச்சின் உச்சத் தலைவராக ஹென்றி ஆன மேலாதிக்கச் சட்டம். அரசியல் ரீதியாக ஈர்க்கப்பட்ட ஹென்றிசியன் சீர்திருத்தம் அவரது மகன் எட்வர்ட் VI இன் கீழ் மத ரீதியாக ஈர்க்கப்பட்ட ஒன்றாக மாறியது, இதனால் ஹென்றியின் ஆட்சி ஆங்கிலிகள் திருச்சபையை உருவாக்குவதற்கான முதல் படியாக மாறியது.

ஹென்றி இரக்கமற்ற வயதில் இரக்கமின்றி ஆட்சி செய்தார்; அவர் 1521 இல் பக்கிங்ஹாம் டியூக் மற்றும் சர்ரேயின் ஏர்ல் போன்ற மகுடத்தின் எதிரிகளை வெட்டி வீழ்த்தினார். அவர் பொருளாதார அதிருப்தியிலிருந்து வெளிவந்த அருள் யாத்திரையை (1536-1537) முத்திரை குத்தினார், மேலும் குழப்பம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக வடக்கில் ஒரு சபையை நிறுவினார். அவருக்கு உயர்தர அரசியல் பரிசுகள் இருந்தபோதிலும், அவர் மச்சியாவெல்லியின் இளவரசரோ அல்லது பிஸ்மார்க்கின் இரத்தம் மற்றும் இரும்பு மனிதரோ அல்ல. அவர் ஒரு மகனால் ஆட்சி செய்ய விரும்பிய ஒரு மன்னராக இருந்தார், இந்த காரணத்திற்காக அவர் தனது சக இறையாண்மைகளின் கோபத்தை தைரியமாகவும் அவசரமாகவும் பணயம் வைத்தார். அவர் செய்ததை அவர் செய்தார் என்பது அவரது விருப்பத்திற்கும், தனிப்பட்ட பரிசுகளுக்கும், நல்ல அதிர்ஷ்டத்திற்கும் ஒரு சான்றாகும்.

எட்வர்ட் VI

எட்வர்ட் VI (1537-1553) 1547 முதல் 1553 வரை இங்கிலாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் மன்னராக இருந்தார். அவரது குறுகிய ஆட்சி ஆங்கில பிரார்த்தனை புத்தகம் மற்றும் நாற்பத்திரண்டு கட்டுரைகளின் அறிமுகத்திற்கு சாட்சியாக இருந்தது, இதனால் இந்த காலம் ஆங்கில புராட்டஸ்டன்டிசத்தின் வளர்ச்சியில் முக்கியமானது. ஹென்றி VIII மற்றும் அவரது மூன்றாவது மனைவி ஜேன் சீமோரின் மகன், எட்வர்ட் VI அக்டோபர் 12, 1537 இல் பிறந்தார். அவர் பிறந்த 12 நாட்களுக்குப் பிறகு அவரது தாயார் இறந்தார். எட்வர்ட் தனது குழந்தைப் பருவத்தின் பெரும்பகுதியை ஹாம்ப்டன் கோர்ட்டில் கழித்தார், அங்கு அவர் கடுமையான கல்வி முறையைப் பின்பற்றினார். அவர் லத்தீன், கிரேக்கம் மற்றும் பிரெஞ்சு மொழிகளைக் கற்றுக்கொண்டார் மற்றும் பைபிளையும் கேட்டோ, ஈசோப், சிசரோ, அரிஸ்டாட்டில், துசிடிடிஸ் மற்றும் சர்ச் ஃபாதர்களின் படைப்புகளையும் படித்தார்.

தி ஸ்கூல் மாஸ்டரின் ஆசிரியரான ரோஜர் அஸ்காம், சில சமயங்களில் அவருடைய பேனாக்ஷிப்பைப் பயிற்றுவிப்பவராக இருந்தார், மேலும் கேம்பிரிட்ஜின் சர் ஜான் செக் அவருக்கு கிளாசிக்கல் பாடங்களில் பயிற்றுவித்தார். பிலிப் வான் வைல்டர் அவருக்கு வீணையைக் கற்றுக் கொடுத்தார். எட்வர்ட் ஒரு சிறிய வானியல் அறிந்திருந்தார் மற்றும் எப்போதாவது துரத்தினார். படிப்பில் தொலைந்த போது, உற்சாகமாக இருந்தார்.

எட்வர்ட் 1547 இல் தனது தந்தையின் மரணத்தில் மன்னரானபோது அவருக்கு 9 வயதாக இருந்ததால், ஹென்றி VIII இன் உயிலில் குறிப்பிடப்பட்ட கவுன்சிலர்களின் குழு அவரது பெயரில் ராஜ்யத்தை ஆட்சி செய்தது. அவரது கவுன்சில் அவரது மாமா எட்வர்ட் சீமோர், ஹெர்ட்ஃபோர்டின் ஏர்ல், லார்ட் பாதுகாவலராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், மேலும் ஹெர்ட்ஃபோர்ட் விரைவில் சோமர்செட் டியூக் ஆனார்.

சோமர்செட்டின் புராட்டஸ்டன்டிசம் மற்றும் அரசாங்கத்தின் நிதி சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் அவர் கொண்டிருந்த ஆர்வம் ஆகியவை இங்கிலாந்தை மத மற்றும் பொருளாதார மாற்றத்தின் போக்கில் அமைத்தன. கேன்டர்பரியின் ஆர்ச் பிஷப் தாமஸ் க்ரான்மர், தனது புராட்டஸ்டன்ட் போக்குகளில் ஈடுபட சுதந்திரம் அளித்தார், ஹென்றி VIII இன் ஆறு கட்டுரைகளை (1547) ரத்து செய்ததன் மூலம், மந்திரங்களை கலைத்தார் (1547), மற்றும் ஒரே மாதிரியான சட்டம் (1549) மூலம் ஆங்கில பிரார்த்தனைக்கு ஒப்புதல் அளித்தார். ஒரு புதிய மத சேவையை பரிந்துரைத்த புத்தகம். இந்த பிரார்த்தனை புத்தகம் 1553 இல் திருத்தப்பட்டது (இரண்டாம் சீரான சட்டம்). அனைத்து ஆங்கிலேயர்களும் அதைப் பயன்படுத்தவும், புராட்டஸ்டன்ட் வழிபாட்டு முறையை ஏற்றுக்கொள்ளவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

முதல் பிரார்த்தனை புத்தகத்திற்கான எதிர்வினை ஒரு எழுச்சியைத் தூண்டியது, 1549 இல் கார்ன்வாலில் மேற்கத்திய கிளர்ச்சி, இது எக்ஸெட்டரில் அடக்கப்பட்டது. 1551 இல் பாராளுமன்றத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மத நம்பிக்கையின் நாற்பத்திரண்டு கட்டுரைகள் புராட்டஸ்டன்ட் கோட்பாட்டை நோக்கி மேலும் நகர்வைக் காட்டியது மற்றும் இறுதியில் எலிசபெத்தின் முப்பத்தொன்பது கட்டுரைகளின் அடிப்படையாக மாற்றப்பட்டது. எட்வர்டுக்கு மதத்தில் அதிக ஆர்வம் இருந்தது. பரிசுத்த வேதாகமத்தை விட வேறு எந்த ஆய்வும் அவரை மகிழ்விக்கவில்லை. அவர் தினமும் 12 விவிலிய அத்தியாயங்களைப் படித்தார், மேலும் அவர் வலுவான புராட்டஸ்டன்ட் கருத்துக்களைக் கொண்ட பிரசங்கிகளை ஊக்குவித்தார்.

உதாரணமாக, நிக்கோலஸ் ரிட்லி மற்றும் ஹக் லாடிமர், இருவரும் ராணி மேரி I ஆல் பின்னர் தங்கள் நம்பிக்கைகளுக்காக தூக்கிலிடப்பட்டனர், அவர்கள் வழக்கமான போதகர்கள். ஸ்காட்டிஷ் சீர்திருத்தவாதி ஜான் நாக்கஸ் கூட சில பிரசங்கங்களை வழங்கினார். ஜெனிவா சீர்திருத்தவாதியான ஜான் கால்வின் அவருக்கு கடிதம் எழுதினார். செம்மறி ஆடுகளின் மீதான புதிய வரிக்கான எதிர்ப்பு (1548) மற்றும் அடைப்பு பற்றிய விசாரணை ஆகியவை கெட்ஸ் கிளர்ச்சி (1549) என்று அழைக்கப்படும் நார்ஃபோக் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது, இது சோமர்செட்டின் வீழ்ச்சியைத் தூண்டுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. கிளர்ச்சியானது வார்விக் ஏர்ல் ஜான் டட்லியின் விரோதத்தைத் தூண்டியது, அவர் கிளர்ச்சியாளர்களைக் கையாள்வதில் சோமர்செட்டை மிகவும் மென்மையாகக் கருதினார். வார்விக் எட்வர்டின் முதலமைச்சராக ஆனார் மற்றும் நார்தம்பர்லேண்டின் டியூக் ஆனார். இருப்பினும், அவர் தனது அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்த சிறிது நேரம் இருந்தது.

1552 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் எட்வர்ட் அம்மை மற்றும் பெரியம்மை நோயால் பாதிக்கப்பட்டார், அதன்பிறகு அவர் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தார். அவர் இன்னும் திருமணத்திற்கு மிகவும் இளமையாக இருந்தார். 1543 ஆம் ஆண்டு ஸ்காட்லாந்து ராணியான மேரியுடன் திருமணம் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் 1550 இல் கைவிடப்பட்டது. 1551 ஆம் ஆண்டில் பிரான்சின் இரண்டாம் ஹென்றியின் மகள் எலிசபெத்தின் கைக்கு ஒப்பந்தம் போடப்பட்டது. ஆனால் ஜூலை 6, 1553 இல், எட்வர்ட் காசநோயால் இறந்தார். எட்வர்ட் ஒரு துரதிர்ஷ்டவசமான, இறுக்கமான பையன், எட்வர்ட் தனது மாமா சோமர்செட் மீது சிறிதளவு அனுதாபம் கொண்டிருந்தார் மற்றும் கிட்டத்தட்ட நண்பர்கள் இல்லை.

அவர் தனது வயதுக்குக் குறைவானவராகவும், நேர்த்தியான நிறைவாகவும், பலவீனமான கண்களைக் கொண்டிருந்தவராகவும் இருந்தார். 15 வயதில் அவரது மரணம் ஆங்கில புராட்டஸ்டன்ட் காரணத்தை அதன் முக்கிய பாதுகாவலர் இல்லாமல் விட்டுச் சென்றது மற்றும் அவரது மருமகள் லேடி ஜேன் கிரேவை அரியணையில் அமர்த்துவதற்கு நார்தம்பர்லேண்ட் அவசரமாகவும் சட்டவிரோதமாகவும் வழிவகுத்தது. எட்வர்டின் ஆட்சி குறுகியதாக இருந்தபோதிலும், இது ஆங்கில புராட்டஸ்டன்டிசத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய மைல்கல்லைக் குறிக்கிறது.

எலிசபெத் I

எலிசபெத் I (1533-1603) 1558 முதல் 1603 வரை இங்கிலாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் ராணியாக இருந்தார். அவர் அரசியல் மற்றும் மத வேறுபாடுகளால் ஒரு நாட்டில் ஸ்திரத்தன்மையைப் பாதுகாத்தார் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் வளர்ந்து வரும் அழுத்தங்களுக்கு எதிராக மகுடத்தின் அதிகாரத்தைப் பராமரித்தார். கிரீன்விச்சில், செப்டம்பர் 7, 1533 இல் பிறந்த எலிசபெத் I ஹென்றி VIII மற்றும் அவரது இரண்டாவது மனைவி ஆனி போலின் ஆகியோரின் மகளாக

இருந்தார். ஒரு ஆண் வாரிசுக்கான அவரது தந்தையின் தொடர்ச்சியான தேடலின் காரணமாக, எலிசபெத்தின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை ஆபத்தானதாக இருந்தது. மே 1536 இல், ஹென்றியின் மூன்றாவது திருமணத்திற்கான வழியைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக அவரது தாயார் தலை துண்டிக்கப்பட்டார், ஜூலை 1 அன்று பாராளுமன்றம் ஹென்றியின் முதல் ராணியின் மகள் எலிசபெத் மற்றும் அவரது மூத்த சகோதரி மேரி ஆகியோர் சட்டவிரோதமானவர்கள் என்றும், வாரிசுகள் பிரச்சினைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்றும் அறிவித்தது. அவரது மூன்றாவது மனைவி, ஜேன் சீமோர்.

ஜேன் எட்வர்ட் என்ற ஆண் வாரிசை உருவாக்கினார், ஆனால் எலிசபெத் முறைகேடாக அறிவிக்கப்பட்டாலும், அவர் அரச குடும்பத்தில் வளர்க்கப்பட்டார். அவர் ஒரு சிறந்த கல்வியைப் பெற்றார் மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் முன்சூட்டியவராக இருந்தார், குறிப்பாக மொழிகள் (அவற்றில் அவர் லத்தீன், பிரஞ்சு மற்றும் இத்தாலியன் கற்றுக்கொண்டார்) மற்றும் இசை.

எட்வர்ட் VI மற்றும் மேரி

அவரது சகோதரர், எட்வர்ட் VI இன் குறுகிய ஆட்சியின் போது, எலிசபெத் ஆபத்தான முறையில் உயிர் பிழைத்தார், குறிப்பாக 1549 இல் அவரது வீட்டில் முக்கிய நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டபோது, அவர் ஹாட்ஃபீல்டில் அனைத்து நடைமுறை நோக்கங்களுக்காகவும் கைதியாக இருந்தார். இந்த காலகட்டத்தில் அவர் உடல்நலக்குறைவை அனுபவித்தார், ஆனால் அவரது ஆசிரியரான ரோஜர் அஸ்காமின் கீழ் தனது படிப்பைத் தொடர்ந்தார். 1553 ஆம் ஆண்டில், எட்வர்ட் VI இன் மரணத்தைத் தொடர்ந்து, அவரது சகோதரி மேரி I, நாட்டை மீண்டும் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு வழிநடத்தும் நோக்கத்துடன் அரியணைக்கு வந்தார். இளம் எலிசபெத் இந்த மாற்றங்களுடன் கூடிய சிக்கலான சூழ்ச்சியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அவளுக்குத் தெரியாமல் புராட்டஸ்டன்ட் சர் தாமஸ்

வியாட் மேரியைத் தூக்கி எறிந்து அவளை அரியணையில் அமர்த்த திட்டமிட்டார். கிளர்ச்சி தோல்வியுற்றது, எலிசபெத் தனது குற்றமற்றவராக இருந்தபோதிலும், அவர் கோபுரத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். 2 மாதங்களுக்குப் பிறகு அவர் மேரியின் ஆலோசகர்களின் விருப்பத்திற்கு எதிராக விடுவிக்கப்பட்டார் மற்றும் உட்ஸ்டாக்கில் உள்ள ஒரு பழைய அரச அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். 1555 இல் அவர் ஹாம்ப்டன் நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டார், இன்னும் காவலில் இருந்தார், ஆனால் அக்டோபர் 18 அன்று ஹாட்ஸ்டில் வசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டார், அங்கு அவர் ஆஸ்காமுடன் தனது படிப்பைத் தொடர்ந்தார். நவம்பர் 17, 1558 இல், மேரி இறந்தார், எலிசபெத் அரியணை ஏறினார். எலிசபெத்தின் ஆட்சிக்காலம் ஒரு பொற்காலமாகத் திரும்பிப் பார்க்கப்பட வேண்டியிருந்தது, அப்போது இங்கிலாந்து கடல் அதிகாரத்தின் மூலம் சர்வதேச அளவில் தன்னை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கியது.

எனினும், அவள் அரியணைக்கு வந்தபோது நாட்டின் நிலை மிகவும் வித்தியாசமாகத் தோன்றியது. ஒரு சமகாலத்தவர் குறிப்பிட்டார்: "ராணி ஏழை. சாம்ராஜ்யம் தீர்ந்துவிட்டது. பிரபுக்கள் ஏழைகள் மற்றும் சிதைந்தனர். நல்ல கேப்டன்கள் மற்றும் வீரர்கள் வேண்டும். மக்கள் ஒழுங்கற்றவர்கள். நீதி நிறைவேற்றப்படவில்லை."

சர்வதேச அளவிலும், உள்நாட்டிலும், நாட்டின் நிலை ஸ்திரமாக இல்லை. 25 வயதில் எலிசபெத் மிகவும் உயரமான மற்றும் நல்ல நிலையில் உள்ள பெண்; அவள் பெண்மையின் அரவணைப்பில் இல்லாததை, கடினமான மற்றும் மகிழ்ச்சியற்ற இளமையிலிருந்து அவள் பெற்ற உலக ஞானத்தில் ஈடுசெய்தாள். ராணியாக அவரது முதல் நடவடிக்கைகளில் ஒன்று சர் வில்லியம் சிசில் (பின்னர் லார்ட் பர்க்லி) அவரது தலைமைச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. செசில் தனது நெருங்கிய ஆலோசகராக இருக்க வேண்டும்; எலிசபெத்தைப் போலவே, அவர் ஒரு அரசியல் நடைமுறைவாதி, எச்சரிக்கையான மற்றும் அடிப்படையில் பழமைவாதி.

வாரிசு:

எலிசபெத் திருமணமாகாததால், அரியணைக்கு மற்ற உரிமைகோரியவர்களின் வாரிசு மற்றும் நடவடிக்கைகள் பற்றிய கேள்வி பெரிய அளவில் இருந்தது. அவர் ஸ்பெயினின் பிலிப் II

உட்பட ஏராளமான சூட்டர்களுடன் விளையாடினார்; ஸ்விடீனின் எரிக்; அடோல்பஸ், டியூக் ஆஃப் ஹோல்ஸ்டீன்; மற்றும் பேராயர் சார்லஸ். அவரது முதல் பாராளுமன்றத்தில் இருந்து அவர் தனது திருமணம் தொடர்பான மனுவைப் பெற்றார். அவளுடைய பதில், உண்மையில், அவளுடைய இறுதிப் பதில்: "இது எனக்குப் போதுமானது, ஒரு பளிங்குக் கல் ஒரு ராணி, அத்தகைய காலத்தை ஆட்சி செய்து கன்னியாக இறந்ததாக அறிவிக்கும்."

ஆனால் பொருத்தமான கணவனைத் தேடும் முயற்சி முடிவடைவதற்கு பல ஆண்டுகள் ஆகும், மேலும் ராணி திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டார் என்ற உண்மையை பாராளுமன்றம் சமரசம் செய்தது. எலிசபெத் தனக்குப் பிடித்தமான ராபர்ட் டட்லியுடன் ஆபத்தான நெருங்கிய உறவுகள் என்று பலர் கருதுவதைப் பராமரித்து வந்தார். 1560 இல் டட்லியின் மனைவியின் மர்மமான மரணத்தில் இருந்து எழுந்த அவதூறு இந்த தொடர்பை அரசியல் ரீதியாக சாதகமற்றதாக மாற்றியபோது அவர் இந்த ஊர்சுற்றலை கைவிட்டார். 1570 களின் பிற்பகுதியிலும் 1580 களின் முற்பகுதியிலும் அவர் பிரெஞ்சு டியூக் ஆஃப் அஞ்சோ மற்றும் அலென்சான் டியூக் ஆகியோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். ஆனால் 1580 களின் நடுப்பகுதியில் அவள் திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டாள் என்பது தெளிவாகியது.

எலிசபெத் திருமணத்தை திறமையாக கையாண்டதற்காக பலரும் அவரை பாராட்டியுள்ளனர். நிச்சயமாக, அவளுடைய கை ஒருவேளை அவளுடைய மிகப் பெரிய இராஜதந்திர ஆயுதமாக இருக்கலாம், மேலும் முன்மொழியப்பட்ட திருமணங்களில் ஏதேனும் ஒன்று நடத்தப்பட்டால், அது ஆங்கில வெளிநாட்டு உறவுகளில் வலுவான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும். திருமணம் செய்ய மறுப்பதன் மூலம், எலிசபெத் கான்டினென்டல் சக்திகளை சமநிலைப்படுத்தும் தனது பொதுக் கொள்கையை மேலும் தொடர முடியும். இதற்கு எதிராக இது மிகவும் ஆபத்தான கொள்கை என்பதை உணர வேண்டும். எலிசபெத் தனது ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் செய்ததைப் போலவே நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாலோ அல்லது அவருக்கு எதிரான பல படுகொலைத் திட்டங்களில் ஏதேனும் ஒன்று வெற்றி பெற்றிருந்தாலோ, நாடு சர்ச்சைக்குரிய வாரிசு குழப்பத்தில் மூழ்கியிருக்கும்.

அவளது மரணத்தில் முதலாம் ஜேம்ஸ் சேர்வது அமைதியானது என்பது அவள் உயிர் பிழைத்ததற்கான அதிர்ஷ்டம் மற்றும் அவளுடைய கொள்கையின் ஞானம் காரணமாக இருந்தது.

மதக் குடியேற்றம்:

எட்வர்ட் VI இன் கீழ் புராட்டஸ்டன்டிசத்திற்கும் மேரியின் கீழ் கத்தோலிக்க எதிர்வினைக்கும் ஒரு கூர்மையான ஊசலாடலை இங்கிலாந்து அனுபவித்தது. தேவாலயத்தின் இயல்பு பற்றிய கேள்வி உடனடியாக தீர்க்கப்பட வேண்டும், அது 1559 இல் எலிசபெத்தின் முதல் பாராளுமன்றத்தில் சுத்திகரிக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்க மதத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்வது அரசியல் ரீதியாக சாத்தியமில்லை, மேரியின் ஆட்சியின் நிகழ்வுகள் காட்டியது, ஆனால் 1559 இல் அடையப்பட்ட தீர்வு எதையாவது குறிக்கிறது. ராணி விரும்பியதை விட பியூரிட்டன் வெற்றி. மேலாதிக்கம் மற்றும் இணக்கச் சட்டங்களில் பொறிக்கப்பட்ட தீர்வு நீண்ட காலத்திற்கு ஒரு சமரசமாக வேலை செய்திருக்கலாம், ஆனால் 1559 இல் அது எலிசபெத்துக்கு பாராளுமன்றத்தின் மீதான தனது கட்டுப்பாடு முழுமையடையவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டியது.

1559 இல் எட்டப்பட்ட தீர்வு எலிசபெத்தின் ஆட்சி முழுவதும் அடிப்படையில் மாறாமல் இருந்தபோதிலும், மதத்தின் மீதான மோதல்கள் தணியவில்லை. எலிசபெத் உச்ச ஆளுநராக இருந்த சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்து, கத்தோலிக்கர்கள் மற்றும் பியூரிடன்களால் தாக்கப்பட்டது. எலிசபெதன் இங்கிலாந்தில் கத்தோலிக்க வலிமையின் மதிப்பீடுகள் செய்வது கடினம், ஆனால் பல ஆங்கிலேயர்கள் குறைந்தபட்சம் எஞ்சிய கத்தோலிக்கர்களாகவே இருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது.

1568 ஆம் ஆண்டு முதல் 1587 ஆம் ஆண்டு தூக்கிலிடப்படும் வரை இங்கிலாந்தில் காவலில் இருந்த ஸ்காட்லாந்து ராணி மேரியின் சார்பாக மகுடத்திற்கு எதிராக ஒரு கத்தோலிக்கர் எழும் ஆபத்து காரணமாக, மறுப்பாளர்களைக் கட்டுப்படுத்த கடுமையான சட்டத்தை நாடாளுமன்றம் பலமுறை ராணியிடம் வலியுறுத்தியது. ஆங்கிலேய கத்தோலிக்கர்கள் மீதான அரசியல் அடக்குமுறைக்கான இந்த அழுத்தங்களை ராணி வெற்றிகரமாக எதிர்த்தார் என்பது வெளிப்படையானது.

கத்தோலிக்கர்களுக்கு எதிரான சட்டம் படிப்படியாக கடுமையானதாக மாறியபோது, ராணி அதன் அமலாக்கத்தின் தீவிரத்தை குறைக்கவும், கத்தோலிக்கராக இருந்த பல ஆங்கிலேயர்களின் தேசபக்தி விசுவாசத்தை தக்க வைத்துக் கொள்ளவும் முடிந்தது. தங்கள் பங்கிற்கு பியூரிட்டன்கள் தேவாலயத்திலும், பாராளுமன்றத்திலும், மற்றும் நாட்டிலும் மதத் தீர்வை மிகவும் தீவிரமானதாக மாற்ற நீண்ட போராட்டத்தை நடத்தினர். தாமஸ் கார்ட்ரைட் மற்றும் ஜான் ஃபீல்ட் போன்ற தலைவர்களின் செல்வாக்கின் கீழ், மற்றும் சகோதரர்கள் பால் மற்றும் பீட்டர் வென்ட்வொர்த் ஆகியோரால் பாராளுமன்றத்தில் ஆதரவளிக்கப்பட்ட பியூரிடன்கள் எலிசபெத் மத குடியேற்றத்தை பெரும் அழுத்தத்திற்கு உட்படுத்தினர்.

ராணி தனது தனிப்பட்ட கவுன்சிலர்களின் நிறுவனம் மற்றும் தனது சொந்த ஆளுமையின் சக்தி மூலம் பாராளுமன்றத்தை கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று கண்டறிந்தார். எவ்வாறாயினும், தேவாலயத்தையும் கிராமப்புறங்களையும் அவள் திறம்பட கட்டுப்படுத்துவதற்கு சிறிது நேரம் ஆகும். கேன்டர்பரியின் பேராயருக்கு ஜான் விட் பரிசாகப் பதவி உயர்வு அளித்ததன் மூலம் தான், பியூரிட்டன்களுக்கு எதிரான தனது மிகச் சிறந்த மதகுரு ஆயுதத்தைக் கண்டுபிடித்தார்.

வெளிப்படையான அரசு ஆதரவுடன், ஆனால் பர்க்லியின் சில விமர்சனங்களுடன், விட் கிஃப்ட் சர்ச் நீதிமன்றங்களின் இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி பியூரிடன்களைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்தது. 1590களில் பியூரிட்டன் இயக்கம் சில கணிசமான குழப்பத்தில் இருந்தது. அதன் முக்கிய புரவலர்களில் பலர் இறந்துவிட்டனர், மேலும் கசப்பான நையாண்டியான மார்பிரேட் டிராக்ட்களை வெளியிடுவதன் மூலம், சில பியூரிட்டன் தலைவர்கள் இயக்கத்தை பொது வெறுப்புக்கு கொண்டு வந்தனர்.

வெளிநாட்டு உறவுகள்:

எலிசபெத்தின் வருகையின் போது, கான்டினென்டல் வல்லரசுகளான பிரான்ஸ் அல்லது ஸ்பெயினில் எதையும் கடுமையாக எதிர்க்கும் அளவுக்கு ஆட்கள் அல்லது பணத்தில் இங்கிலாந்து வலுவாக இல்லை. இருப்பினும், இங்கிலாந்து பிரான்சுடன் போரில் ஈடுபட்டது. எலிசபெத் இந்த மோதலை

எதிர்பார்த்ததை விட மிகவும் சாதகமான சூழ்நிலையில் விரைவில் முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார். ஆட்சியின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், ஸ்காட்ஸின் ராணி மேரியின் பிரெஞ்சு தொடர்புகளின் காரணமாக, இங்கிலாந்துக்கு பிரான்ஸ் முக்கிய வெளிநாட்டு அச்சுறுத்தலாகத் தோன்றியது. 1560 இல் எடின்பர்க் உடன்படிக்கையின் மூலம், எலிசபெத் ஸ்காட்லாந்து மூலம் ஏற்பட்ட பிரெஞ்சு அச்சுறுத்தலின் ஒரு நல்ல பகுதியை மூட முடிந்தது.

பிரான்சின் உள் மதச் சீர்கேடுகளும் ஆங்கிலேய நோக்கத்திற்கு உதவியது. ஸ்பெயினின் பிலிப் II இங்கிலாந்தில் கத்தோலிக்க மதத்தை மேம்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டவில்லை என்பதும் சமமாக முக்கியமானது, அதன் முக்கிய பயனாளி ஸ்காட்ஸின் ராணி மேரி மற்றும் அவர் மூலம் அவரது சொந்த பிரெஞ்சு போட்டியாளர்கள்.

1580களில் ஸ்பெயின் இங்கிலாந்துக்கு முக்கிய அச்சுறுத்தலாக உருவெடுத்தது. 1570 முதல் 1585 வரையிலான ஆண்டுகள் போரோ சமாதானமோ இல்லாதவை, ஆனால் எலிசபெத் கத்தோலிக்க ஸ்பெயினுக்கு எதிராக ஒரு உறுதியான நிலைப்பாட்டை எடுக்க புராட்டஸ்டன்ட் ஆர்வலர்களின் அழுத்தத்தை அதிகரித்தார். ஸ்பானிஷ் கப்பல் போக்குவரத்திற்கு எதிரான பயணங்களை தனியார்மயமாக்குவதில் அவர் பெருகிய முறையில் ஒத்துழைத்தார்; 1585 இல் நெதர்லாந்தின் சார்பாக ஸ்பெயினுக்கு எதிரான கிளர்ச்சியில் தலையிட அவர் எடுத்த முடிவு, லீசெஸ்டர் ஏர்லின் கீழ் ஒரு பயணப் படையை அனுப்புவதன் மூலம் ராணியின் சமநிலை மற்றும் அமைதிக் கொள்கையின் தற்காலிக முடிவைக் குறிக்கிறது.

ஸ்பெயினுக்கு எதிரான போராட்டம் 1588 இல் ஸ்பானிஷ் அர்மடாவின் தோல்வியில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. ராணி தன்னைச் சுற்றியுள்ள மக்களை அணிதிரட்டுவதில் கணிசமான திறனைக் காட்டினார். அர்மடா சிதறடிக்கப்பட்டது, அது ஆங்கிலத் திறமையைப் போலவே அதிர்ஷ்டம் மற்றும் ஸ்பானிஷ் திறமையின்மை காரணமாக இருந்தது. சில வழிகளில் இது எலிசபெத்தின் ஆட்சியின் உயர் நிலையைக் குறித்தது, அதற்குப் பின் வந்த ஆண்டுகள் சரியாக "இருண்ட ஆண்டுகள்" என்று அழைக்கப்பட்டன.

ஸ்பானிய அச்சுறுத்தல் உடனடியாக தணியவில்லை, மோசமான தலைமை மற்றும் போதிய நிதியின் காரணமாக ஆங்கிலேய எதிர் தாக்குதல்கள் பயனற்றவையாக இருந்தன. போர்ச் செலவினங்களின் அழுத்தத்தின் கீழ், நாடு 1590 களில் நீடித்த பொருளாதார நெருக்கடியில் பாதிக்கப்பட்டது. மேலும், ஆட்சியின் இறுதிக் கட்டங்களில் நீதிமன்றத்தின் வளிமண்டலம் வீழ்ச்சியடைந்ததாகத் தோன்றியது; வெளிப்படையான ஊழல் மற்றும் ஆதரவிற்காக மோசமான போராட்டம் மிகவும் பொதுவானதாகிவிட்டது.

அயர்லாந்தில் உள்ள சிரமங்கள்:

எலிசபெத்தின் ஆட்சியின் கடைசி ஆண்டுகள் அயர்லாந்தில் அதிகரித்து வரும் சிரமங்களால் குறிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர்கள் அயர்லாந்தை ஒருபோதும் திறம்பட கட்டுப்படுத்தவில்லை, மேலும் எலிசபெத்தின் கீழ் நிலைமை கடுமையானது. இங்கிலாந்தின் பக்கவாட்டில் அயர்லாந்தின் நிலை மற்றும் ஸ்பானியர்களால் அதன் சாத்தியமான பயன்பாடு ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, இங்கிலாந்து தீவைக் கட்டுப்படுத்துவது அவசியமானதாகத் தோன்றியது. அது எளிதான காரியமல்ல; நான்கு முக்கிய கிளர்ச்சிகள் (வேன் ஓ'நீலின் கிளர்ச்சி, 1559-1566; ஃபிட்ஸ்மாரிஸ் கூட்டமைப்பு, 1569-1572; டெஸ்மண்ட் கிளர்ச்சி, 1579-1583; மற்றும் டைரோனின் கிளர்ச்சி, 1594-1603 இந்த காலகட்டத்தின் கதையைச் சொல்கிறது. அதிர்ஷ்டவசமாக, ஸ்பானியர்கள் டைரோனின் கிளர்ச்சியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள மெதுவாக இருந்தனர். எசெக்ஸின் 2 டி ஏரல் இந்த கிளர்ச்சியை சமாளிக்க முடியாமல், ராணிக்கு எதிராக ஒரு பயனற்ற கிளர்ச்சியை வழிநடத்த இங்கிலாந்து திரும்பினார் (1601). ஆனால் லார்ட் மவுண்ட் ஜாய், சில பெரிய எலிசபெதன் நிலத் தளபதிகளில் ஒருவரால், ராணி இறந்த அதே மாதத்தில் (மார்ச், 1603) எழுச்சியின் பின்புறத்தை உடைத்து அமைதியைக் கொண்டுவர முடிந்தது.

உள் சரிவு:

எலிசபெத்தின் கடைசி ஆண்டுகளில் உள்நாட்டு அரசியலில் பதட்டங்கள் தோன்றின. பர்க்லியின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது மகன் சர் ராபர்ட் செசில் மூலம் நீடித்த செசிலின் வீட்டின் நீண்ட கால ஆதிக்கம், ராணியின் ஆதரவை நாடிய எசெக்ஸ் ஏரல் போன்றவர்களால் கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டது.

1601 ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்றம் ஏகபோக உரிமைகளை வழங்குவதில் எலிசபெத் கணிசமான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதைக் கண்டது. எலிசபெத் தானே சீர்திருத்தங்களை நிறுவுவதாக உறுதியளித்ததன் மூலம் மோதலை முறியடிக்க முடிந்தது. இதற்கு அவர் ஆற்றிய புகழ்பெற்ற "பொன் உரை", அவரது கடைசி நாடாளுமன்றம், முதுமையிலும் தன் மக்களைத் தன் பக்கம் இழுக்கும் ஆற்றல் அவளுக்கு இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டியது: "கடவுள் என்னை உயர்த்தியிருந்தாலும், இது என் கிரீடத்தின் மகிமையைக் கருதுகிறேன்.

உங்கள் அன்புடன் நான் ஆட்சி செய்தேன்.... இனி என் வாழ்வை விட வாழ்வோ, ஆட்சி செய்யவோ கூடாது என்பது எனது விருப்பம், ஆட்சி உங்கள் நலனுக்காகவே அமையும். மேலும், இந்த ஆசனத்தில் பல வல்லமையும் ஞானமும் கொண்ட இளவரசர்கள் பலர் அமர்ந்திருந்தாலும், இன்னும் கவனமாகவும் அன்பாகவும் இருக்கும் எதையும் நீங்கள் பெற்றிருக்கவும் மாட்டீர்கள். வார்த்தைகள் எலிசபெத்தின் ஆட்சியின் முடிவை மறைத்தன. பின்னோக்கிப் பார்த்தால், கடுமையான பதட்டங்கள் நிலவியது தெளிவாகத் தெரிகிறது. 1580 களில் இருந்து போரினால் தீர்ந்துபோன மகுடத்தின் நிதி, பரிதாபமான நிலையில் இருந்தது; நாட்டின் பொருளாதார நிலை சிறப்பாக இல்லை. மன்னராட்சியுடன் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் அதிகாரத்தை பாராளுமன்றம் ஏற்கனவே உணர்ந்து கொண்டிருந்தது, ஆனால் அவர்கள் இப்போது தங்கள் வயதான ராணிக்கு மரியாதை செலுத்தாமல் பின்வாங்கினார்கள். மத பதட்டங்கள் அகற்றப்படுவதற்கு பதிலாக மறைக்கப்பட்டன.

சர் பிரான்சிஸ் டிரேக் மற்றும் சர் ஜான் ஹாக்கின்ஸ் ஆகியோரின் கடற்படை சாதனைகளையும், சர் பிலிப் சிட்னி, எட்மண்ட் ஸ்பென்சர், வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் மற்றும் கிறிஸ்டோபர் மார்லோ ஆகியோரின் இலக்கிய சாதனைகளையும் கண்ட அவரது ஆட்சியின் அனைத்து மகத்துவத்திற்கும், எலிசபெத்தின் ஒரு நடுங்கும் பரம்பரை. அவரது வாரிசு, அவரது போட்டியாளர் உரிமையாளரின்

மகன், ஸ்காட்ஸ் ராணி மேரிக்கு அனுப்பவும். மார்ச் 24, 1603 இல், ராணி இறந்தார்; ஒரு சமகாலத்தவர் குறிப்பிட்டது போல், அவள் "ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போல, மரத்தில் இருந்து பழுத்த ஆப்பிள் போல எளிதாக இந்த வாழ்க்கையை விட்டு வெளியேறினாள்."

ஃபெர்டினாண்ட் II

அரகோனின் ஃபெர்டினாண்ட் II ஒரு போர்வீரன் மற்றும் பிரச்சார மன்னராக இருந்தார், காஸ்டிலின் I இசபெல்லாவை திருமணம் செய்து ஸ்பெயினை ஒருங்கிணைத்து ஸ்பெயினில் எஞ்சியிருந்த கடைசி மூர்களை வெளியேற்ற வழிவகுத்தது.

கத்தோலிக்க நம்பிக்கையின் மீதான அவர்களின் பக்தி ஸ்பெயினை "மதவெறி" யூதர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களிடமிருந்து விடுவித்தது, அதே நேரத்தில் ஆய்வாளர் கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸின் பயணம்

மற்றும் புதிய உலகில் தங்கச் சுரங்கத்தின் ஆதரவால் ஸ்பெயின் முதல் உலகளாவிய வல்லரசுகளில் ஒன்றாக மாறியது மற்றும் ஐரோப்பிய அரசியலில் ஒரு சக்திவாய்ந்த வீரராக மாறியது.

அடுத்த நூற்றாண்டு.

ஃபெர்டினாண்ட் தனது மனைவியின் இராணுவ உள்ளூணர்வை மதிக்கும் மற்றும் சரியான தருணம் வரை தனது சொந்த கவுன்சிலை வைத்திருக்கும் ஒரு சிந்தனைமிக்க ஆனால் அறிவார்ந்த மனிதராக சித்தரிக்கப்படுகிறார். புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட அரசு வீடாக, ஃபெர்டினாண்ட் தனது மூன்று வயது மகள் கேடலினாவை இங்கிலாந்தில் உள்ள டியூடரின் சமமான புதிய அரசு வீட்டிற்கு மணமுடிக்க முடிவு செய்தார். எனவே, டெடி பிளாண்டஜெனெட் மற்றும் பெர்கின் வார்பேக்கின் மரணத்திற்கு ஃபெர்டினாண்ட் பொறுப்பேற்றார், கேடலினா மற்றும் ஆர்தரின் திருமணத்தின் நிபந்தனைகளில் ஒன்று, ஆர்தருடனான கேடலினாவின் கூட்டணியை அச்சுறுத்தும் போட்டியாளர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் அல்லது ஆங்கிலேய அரியணைக்கு அவர் உரிமை கோரினார். ஆர்தரை மணந்தவுடன், ஃபெர்டினாண்ட் மெதுவாகவும் கவனமாகவும் கேடலினாவின் வரதட்சணையை விளையாடத் தொடங்கினார்.

ஆர்தர் திடீரென இறந்தபோது, ஃபெர்டினாண்டிற்கு கேடலினாவின் வரதட்சணை கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை, அவர் ஒரு வெளிநாட்டு நாட்டில் பாதுகாப்பான வருமானமோ உதவியோ இல்லாமல் சிக்கிக் கொண்டார். இங்கிலாந்தின் ஹென்றி VII ஐ கட்டாயப்படுத்த ஃபெர்டினாண்ட் கேடலினாவின் வரதட்சணையைப் பயன்படுத்தி, இங்கிலாந்தின் ஹென்றி VIII ஆக இருக்கும் ஆர்தரின் இளைய சகோதரருக்கு அவளை திருமணம் செய்து, இங்கிலாந்தின் ராணியாக இருப்பார். ஃபெர்டினாண்ட் தனது மகளின் துன்பத்தையும் வறுமையையும் ஆங்கிலேய மன்னரைக் கையாளுவதற்குப் பயன்படுத்தியதற்காகக் கடுமையானவராகக் கருதப்படுகிறார், ஆனால் அவரது முயற்சிகள் இறுதியில் ஆங்கிலேய அரியணையை கேடலினாவுக்குப் பெற்றுத் தந்தன.

நிலையான இளவரசி

1491 கிரெனடாவில் காஸ்டிலின் ராணி இசபெல்லாவின் இராணுவ முகாமை மூர்ஸ் தாக்கியதில் தொடங்குகிறது. இளம் குழந்தை கேடலினா தனது போர்வீரர் தாயார் தனது இராணுவத்தை திரட்டி இரவு சோதனையால் ஏற்பட்ட தீப்பிழம்புகளை அணைப்பதை வணக்கத்துடன் பார்க்கிறார். தாய் திரும்பி வந்ததும், ஸ்பானிய இளவரசி மற்றும் வேல்ஸ் இளவரசி என்பதால் தான் பயப்படவில்லை என்று கேடலினா தனது தாயிடம் உறுதியளிக்கிறார். கேடலினாவின் பெற்றோர் மற்றும் பட்டங்கள் அவளுக்கு நம்பமுடியாத அளவிற்கு முக்கியமானவை, ஒரு இளம் குழந்தையாக இருந்தாலும், அவள் இங்கிலாந்து ராணியாக தனது தலைவிதிக்குத் தயாராகிறாள். தாக்குதலுக்கு அடுத்த நாள் காலை, ஸ்பெயினின் ஜெனரல்கள் பொருட்கள் இல்லாததால் பின்வாங்க பரிந்துரைக்கின்றனர், ஆனால் இசபெல்லா ஸ்பெயினில் அவர்கள் கடைசியாக இருந்த மூர்ஸை தோற்கடிக்க இராணுவத்தை முன்னோக்கி தள்ளுகிறார்.

இசபெல்லா அவர்கள் தரிசு கிராமப்புறங்களின் இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு கல் கோட்டையை கட்ட கட்டளையிடுவதன் மூலம் அவர்களின் தங்குமிடமின்மையை தீர்க்கிறார். அவரது அரசர், அரகோனின் ஃபெர்டினாண்ட் ஒப்புக்கொண்டு, செங்கோட்டையின் அடியில் உள்ள கல் கட்டமைப்பை இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக மூர்கள் வைத்திருந்தனர். இசபெல்லாவும் ஃபெர்டினாண்டும் சண்டே ஃபே என்ற முற்றுகை நகரத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் வரை, இடைவிடாத வெப்பத்திலும், எல்லா முரண்பாடுகளுக்கும் எதிராகவும் கட்டுகிறார்கள்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, கேடலினா பெரிய ஸ்பானியப் பிரபுக்களில் ஒருவரான டான் ஹெர்னாண்டோ பெரெஸ் டெல் புல்கர் மீது வந்து, அவரை தன்னுள் அடைத்து வைக்கும்படி சமாதானப்படுத்துகிறார். ஹெர்னாண்டோ மசூதியில் தனது கத்தோலிக்க மதத்தை வழிபட அல்ஹம்பராவிற்குள் நுழைந்து அவா மரியாவை விட்டுச் செல்வதாக அவளிடம் கூறுகிறார். கேடலினா திரும்பும் வரை தூங்க மாட்டேன் என்று உறுதியளித்தார், ஆனால் அவர் திரும்பாதபோது, கடவுளின் ஆசீர்வாதம் இருப்பதாக நம்பினாலும், மக்கள் தோல்வியடைவார்கள் மற்றும் கொல்லப்படலாம் என்று கேடலினாவுக்குப் புரியும், அது கடவுளின் தயவைப் பற்றிய முதல் சந்தேகத்தை அவள் மனதில் வைக்கிறது. அதிர்ஷ்டவசமாக, ஹெர்னாண்டோவும் அவரது

நண்பர்களும் உயிர் பிழைத்து, மக்தியை இழிவுபடுத்திய கதையுடன் நீதிமன்றத்தை மறுபரிசீலனை செய்தனர். ஜூபியாவில் உள்ள கோட்டைகளைப் பார்க்க தனது குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்லும் போது, ராணி இசபெல்லா ஹெர்னாண்டோவுக்கு பதிலடியாக செங்கோட்டையில் இருந்து முழு மூர்ஸ் இராணுவம் சவாரி செய்வதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ராணி இசபெல்லா, வரவிருக்கும் இராணுவத்திலிருந்து தப்பி ஓட முடியாமல், இராணுவம் என்ன செய்ய உத்தேசித்துள்ளது என்பதைப் பார்க்க, ஒரு கூரையில் ஒளிந்து கொள்ள தன் குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்கிறாள். யார்ஃப் என்ற மூர், அவமரியாவைத் தூண்டிவிட்டு, ஹெர்னாண்டோவுக்கு சவால் விடுகிறார். ராணி இசபெல்லா தனது குழந்தைகளை தனது தலைசிறந்த சாம்பியனான காரலோஸ்கோ டி லா வேகா அவர்களைக் காக்க தோன்ற வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்து, அவர் யார்ஃப் சவால் செய்ய வரும்போது அவளுக்கு ஆசி வழங்குகிறார். ஒரு குறுகிய போர் ஏற்படுகிறது, இதன் மூலம் வேகா யார்ஃப் கொன்றார், மேலும் யார்ஃபேவின் மரணம் செங்கோட்டையிலிருந்து படைவீரர்களை வெளியேற்றும்படி சமிக்ஞை செய்கிறது. ராணி இசபெல்லா மீண்டும் ஒருமுறை தன் மகங்களின் பீதியை மீறி பிரார்த்தனை செய்யும்படி கட்டளையிடுகிறார். மூரின் இராணுவத்தை எதிர்கொள்ளும் போது ராணி இசபெல்லாவின் அமைதி நன்கு கணக்கிடப்பட்டுள்ளது; மூர்கள் போருக்கான அனைத்து விருப்பங்களையும் இழந்து, அல்ஹம்பராவின் அழகிய அரண்மனையை உள்ளடக்கிய செங்கோட்டையை ராணி இசபெல்லா மற்றும் மன்னர் ஃபெர்டினாண்ட் ஆகியோருக்கு பரிசாக அளித்ததால், ஸ்பானியர்களுக்கு எதிரான கடைசிப் போராக யார்ஃபேவின் மரணம் இருக்கும். வெளியேற்றப்பட்ட மூர்ஸின் கடைசி வெற்றியுடன், ராணி இசபெல்லா மற்றும் கிங் ஃபெர்டினாண்ட் ஸ்பெயினில் இருந்து கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறாத எவரையும் துன்புறுத்தவும் வெளியேற்றவும் தொடங்குகின்றனர்.

கேடலினா தன்னை போர்க்களத்தின் இளவரசியாகப் பார்க்கத் தொடங்குகிறாள், மேலும் அவளும் அவளுடைய தாயும் கடவுளால்

விரும்பப்பட்டவர்கள் என்று உறுதியாக நம்புகிறார். ராணி இசபெல்லா மற்றும் கிங் ஃபெர்டினாண்ட் ஆகியோர் அல்ஹம்ப்ராவை தங்கள் வீடாகவும் அரச நீதிமன்றமாகவும் ஆக்குகிறார்கள், இது கேடலினாவை தனது சுற்றுப்புறங்களில் வியக்க வைக்கிறது. அல்ஹம்ப்ராவின் ஆடம்பரமும் அழகும் கேடலினாவின் மீது நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது மற்றும் அவரது குழந்தைப் பருவத்தின் கடைசி ஆண்டுகள் அவரது இராணுவப் பிரச்சாரத்தின் ஆரம்பகால வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிடும்போது மகிழ்ச்சியாகவும் அமைதியாகவும் இருக்கின்றன.

ஸ்பானிஷ் இளவரசி

1511 ஆம் ஆண்டில், ஃபெர்டினாண்ட் தனது மனைவி இசபெல்லாவின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஸ்பெயினின் சிம்மாசனத்தை தனக்காகக் கைப்பற்றி, தனது சொந்த கணவர் பிலிப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவர்களது மகள் மற்றும் வாரிசு ஜோனாவை ஒரு துறவற இல்லத்தில் அடைத்து வைத்து, இங்கிலாந்துக்கு விஜயம் செய்தார். ஃபெர்டினாண்ட் மற்றும் அவரது மருமகன் கிங் ஹென்றி VIII ஹோலி லீக்கின் ஒரு பகுதியாக பிரான்சை ஆக்கிரமிக்க திட்டமிட்டுள்ளனர். அவர் தனது பேரனும், பர்கண்டியின் வாரிசுமான சார்லஸை இளவரசி மேரிக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதன் மூலம் கூட்டணியை வலுப்படுத்த முயல்கிறார்.

இங்கிலாந்தில், ஃபெர்டினாண்ட் பெருமிதம் கொள்கிறார், மேலும் கேத்தரின் தனது குழந்தைப் பருவத்தை நினைவுபடுத்துகிறார், அங்கு அவர் சர்க்கரை பூசப்பட்ட திராட்சைகளை அவள் கையால் அறைந்து, கேலி செய்தார்.

ஃபெர்டினாண்ட் புறப்படுகிறார், பிரான்சைத் தாக்கி கயென்னின் டச்சியைக் கைப்பற்ற ஹென்றி தனது படைகளை ஸ்பெயினுக்கு அனுப்பும்படி கேத்தரின் பெறுகிறார். இருப்பினும், ஃபெர்டினாண்ட் ஹென்றி மற்றும் கேத்தரினைக் காட்டிக் கொடுக்கிறார், அதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலேய துருப்புகளைப் பயன்படுத்தி நவரேயில் உள்ள தனது சொந்த நிலங்களைக் கைப்பற்றினார். கேத்தரின் தனது தந்தையின் ஏமாற்றத்தால் வெறுப்படைந்து, ஸ்பானியத்தை விட உண்மையான ஆங்கிலேயர் என்று தன்னை மறுபிறவி அறிவித்தார்."

சார்லஸ் v

பிரெஞ்சு மன்னர் ஐந்தாம் சார்லஸ் (1337-1380) 1364 முதல் 1380 வரை ஆட்சி செய்தார். நூறு ஆண்டுகாலப் போரின் முக்கியமான கட்டத்தின் போது அவர் பிரான்சை திறமையாக ஆட்சி செய்தார். ஜான் II மற்றும் லக்ஸம்பர்க்கின் போன் ஆகியோரின் மகன், சார்லஸ் V ஜனவரி 21, 1337 இல் வின்சென்ஸில் பிறந்தார். அவர் பிரான்சின் கிரீடத்தின் முதல் வாரிசு ஆவார். அவரது கல்வியைப் பற்றி எதுவும்

தெரியவில்லை என்றாலும், கலைகளின் புரவலர், முடியாட்சியின் கோட்பாட்டாளர் மற்றும் லூவரில் அரச நூலகத்தை நிறுவியவர் என அவரது பிற்கால செயல்பாடுகள் கற்றலில் ஆரம்பகால ஆர்வத்தைக் காட்டுகின்றன. 1350 இல் சார்லஸ் தனது உறவினரான ஜீன் டி போர்பனை மணந்தார்.

நூறு வருடப் போர் (1337-1453) என்று அழைக்கப்படும் பெரும் ஆங்கிலேய-பிரெஞ்சு மோதலின் நிழலில் சார்லஸ் பிறந்தார், வளர்ந்தார் மற்றும் ஆட்சி செய்தார். அவருக்கு 16 வயதாக இருந்தபோது, சார்லஸ் அவரது தந்தையால் நார்மண்டியின் பிரபுவாக நியமிக்கப்பட்டார், இதனால் போரின் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகளில் ஒன்று ஒப்படைக்கப்பட்டது. 19 வயதில், செப்டம்பர் 19, 1356 இல், சார்லஸ் தனது தந்தை மற்றும் இரண்டு இளைய சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து பிரெஞ்சு இராணுவத்தை வழிநடத்தினார், அது போய்டியர்ஸில் ஆங்கிலேயர்களால் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டது. போரின் போது ஜான் II சிறைபிடிக்கப்பட்டு மீட்கும் பணத்திற்காக வைக்கப்பட்டார். அதிகாரம் மற்றும் நிதி ஆதாரங்கள் இல்லாத சார்லஸ், 1360 ஆம் ஆண்டு வரை அவரது தந்தையின் சிறைப்பிடிப்பின் போது ரீஜண்ட் பதவியை ஏற்க வேண்டியிருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில் சார்லஸ் ஆங்கிலேய படையெடுப்பின் அச்சுறுத்தலை எதிர்கொண்டார் மற்றும் உள்நாட்டு அதிருப்தியை எதிர்கொண்டார், பல உள்நாட்டு கிளர்ச்சிகளை அடக்கினார்.

அவருடைய சாதாரியமான அரசியல் தீர்ப்பும், இராஜதந்திரத் திறமையும் மட்டுமே பிரான்சின் கிரீடத்தைக் காப்பாற்றியது. 1360 இல் பிரெட்டிக்கனி உடன்படிக்கையின் மூலம் அவர் தனது தந்தையின் மீட்புக்கான விதிமுறைகளை ஏற்பாடு செய்து ஆங்கிலேயருடன் ஒரு தற்காலிக சண்டையை ஏற்படுத்தினார். 1364 இல் அவரது தந்தையின் மரணத்தில் சார்லஸ் மன்னரானபோது, ஆட்சியாளராக இருந்த அவரது அனுபவம், அவரது முதல் பெரிய பணியை-அவரது தந்தை மற்றும் தாத்தாவின் அரசியல் திறமையின்மையின் பேரழிவு விளைவுகளைச் செய்ய அவரைத் தயார்படுத்தியது. அவர் ஒரு நல்ல தளபதியாக இல்லாவிட்டாலும், எப்போதும் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தபோதிலும், அவர் ஆட்சியில் தீவிர ஆற்றலைச் செலவிட்டார். அவர் திறமையான ஆலோசகர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார் மற்றும் இங்கிலாந்தின் தொடர்ச்சியான அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ள பெர்ட்ராண்ட் டு கெஸ்க்லின் உட்பட பல பயனுள்ள இராணுவத் தளபதிகளைப் பாதுகாப்பதில் அதிர்ஷ்டசாலி. சார்லஸ் 1369 இல்

மீண்டும் போரைத் தொடங்கினார், மேலும் 1380 இல் அவர் இறந்ததால் அவர் ஆங்கிலேயர்களுடன் சண்டையிட்டார்.

ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான அவரது செயல்பாடுகளைத் தவிர, சார்லஸின் கடைசி ஆண்டுகள் பிரான்சின் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்துவதிலும், சட்டம் மற்றும் நிதி விவகாரங்களை ஒழுங்கமைப்பதிலும் கழித்தன. 1314 இல் பிலிப் V இறந்த பிறகு முதல் முறையாக, பிரான்சில் ஒரு திறமையான மற்றும் அறிவார்ந்த ஆட்சியாளர் இருந்தார். ஆனால் செப்டம்பர் 16, 1380 இல் சார்லஸின் ஆரம்பகால மரணம், ஆங்கிலேயர்களின் கைகளில் இன்னும் பெரிய தோல்விகளுக்கு தலைமை தாங்கும் மற்றும் பிரெஞ்சு சமுதாயத்தின் மேலும் சிதைவுக்கு சாட்சியாக இருந்த மன்னர்கள் மிகவும் குறைவான திறன் கொண்டவர்களை அரியணைக்கு கொண்டு வந்தது. பிலிப் II:

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை:

புனித ரோமானியப் பேரரசின் சார்லஸ் V மற்றும் அவரது மனைவி, போர்ச்சுகலின் இன்ஃபாண்டா இசபெல்லா ஆகியோரின் மகனாக, பிலிப் ஸ்பெயினின் தலைநகரான வல்லடோலிடில் மே 21, 1527 அன்று பலாசியோ டி பிமென்டலில் பிறந்தார். ஸ்பெயினின் கலாச்சாரம் மற்றும் அரண்மனை வாழ்க்கை அவரது ஆரம்ப வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர் ஜுவான் மார்டினெஸ் சிலிசியோவால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டார். பிலிப் ஆயுதங்களிலும் கடிதங்களிலும் நியாயமான திறமையைக் காட்டினார். பின்னர் அவர் மனிதநேயவாதியான ஜுவான் கிறிஸ்டோபல் கால்வெட் டி எஸ்ட்ரெல்லா உட்பட மிகவும் புகழ்பெற்ற ஆசிரியர்களுடன் படிப்பார்.

பிலிப், லத்தீன், ஸ்பானியம் மற்றும் போர்த்துகீசியம் ஆகிய மொழிகளில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும், ஒரு மொழியியலாளர் என்ற முறையில் அவரது தந்தை சார்லஸ் V ஐ சமன் செய்ய முடியவில்லை. ஹப்ஸ்பர்க் மாளிகையில் இருந்து ஒரு ஜெர்மன் பேராயர் இருந்தபோதிலும், பிலிப் புனித ரோமானியப் பேரரசில் ஒரு வெளிநாட்டவராகக் காணப்பட்டார். உணர்வு பரஸ்பரம் இருந்தது.

பிலிப் தன்னை கலாச்சார ரீதியாக ஸ்பானிஷ் என்று உணர்ந்தார்; அவர் ஸ்பெயினில் பிறந்து காஸ்டிலியன் நீதிமன்றத்தில் வளர்ந்தார், அவரது தாய்மொழி ஸ்பானிஷ், மேலும் அவர்

ஸ்பெயினில் வாழ விரும்பினார். இது இறுதியில் அவர் ஏகாதிபத்திய அரியணைக்கு வருவதற்கு தடையாக இருக்கும். ஏப்ரல் 1528 இல், பிலிப் பதினொரு மாதமாக இருந்தபோது, கோர்டெஸ் ஆஃப் காஸ்டிலிடமிருந்து கிரீடத்தின் வாரிசாக விசுவாசப் பிரமாணம் பெற்றார், அன்றிலிருந்து 1539 இல் அவரது தாயார் இசபெல்லா இறக்கும் வரை, பிலிப் அரச நீதிமன்றத்தில் வளர்க்கப்பட்டார்.

காஸ்டில் அவரது தாயார் மற்றும் அவரது போர்த்துகீசிய பெண்களில் ஒருவரான டோனா லியோனோர் டி மஸ்கரென்ஹாஸ் ஆகியோரின் பராமரிப்பில் இருந்தார். பிலிப் தனது இரண்டு சகோதரிகளான மரியா மற்றும் ஜுவானா மற்றும் அவரது இரண்டு பக்கங்கள், போர்த்துகீசிய பிரபு ரூய் கோம்ஸ் டா சில்வா மற்றும் அவரது கவர்னர் ஜுவான் டி ஜுனிகாவின் மகன் லூயிஸ் டி ரெக்வேசென்ஸ் ஆகியோருக்கும் நெருக்கமாக இருந்தார். இந்த மனிதர்கள் 1541 முதல் பிலிப்பின் செயலாளரான அன்டோனியோ பெரெஸைப் போலவே தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் பிலிப்புக்கு சேவை செய்வார்கள்.

பிலிப் II ஆட்சி:

பிலிப் தனது அதிகாரத்தில் பல அரசியலமைப்பு கட்டுப்பாடுகளை எதிர்கொண்டார். இது பிலிப்பின் ஆட்சியின் போது அதிகாரத்துவத்தின் வளர்ந்து வரும் வலிமையால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. ஸ்பானிஷ் பேரரசு ஒரு சட்ட அமைப்பைக் கொண்ட ஒற்றை முடியாட்சி அல்ல, ஆனால் தனித்தனி மண்டலங்களின் கூட்டமைப்பாக இருந்தது, ஒவ்வொன்றும் பொறாமையுடன் ஹப்ஸ்பர்க் மாளிகையின் உரிமைகளுக்கு எதிராக அதன் சொந்த உரிமைகளைப் பாதுகாத்தன. நடைமுறையில், பிலிப் பெரும்பாலும் உள்ளூர் கூட்டங்களால் தனது அதிகாரத்தை நிராகரிப்பதைக் கண்டார், மேலும் அவரது வார்த்தை உள்ளூர் பிரபுக்களை விட குறைவான செயல்திறன் கொண்டது.

பிலிப் II ஸ்பெயினில் உள்ள பெரிய மொரிஸ்கோ மக்களின் பிரச்சனையுடன் போராடினார், அவர்கள் சில சமயங்களில் அவரது முன்னோடிகளால் பலவந்தமாக கிறிஸ்தவத்திற்கு மாற்றப்பட்டனர். 1569 ஆம் ஆண்டில், மொரிஸ்கோ கிளர்ச்சியானது தென் மாகாணமான கிரனாடாவில் மூரிஷ் பழக்கவழக்கங்களை அடக்குவதற்கான முயற்சிகளை மீறி வெடித்தது;

மற்றும் பிலிப் கிரனாடாவில் இருந்து மோரிஸ்கோக்களை வெளியேற்றவும், மாகாணங்களில் அவர்களை கலைக்கவும் உத்தரவிட்டார். அதன் மகத்தான ஆதிக்கங்கள் இருந்தபோதிலும், ஸ்பெயின் ஒரு குறைந்த மக்கள்தொகை கொண்ட நாடாக இருந்தது, அது மகுடத்திற்கு குறைந்த வருமானத்தை அளித்தது. வரிகளை உயர்த்துவதில் பிலிப் பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டார், அதன் வசூல் பெரும்பாலும் உள்ளூர் பிரபுக்களிடம் வளர்க்கப்பட்டது. அவர் தனது இராணுவ பிரச்சாரங்களுக்கு தனது பேரரசின் உள்ளூர் வளங்களை வரிவிதிப்பதன் மூலமும் சுரண்டுவதன் மூலமும் மட்டுமே நிதியளிக்க முடிந்தது. புதிய உலகில் இருந்து வரும் வருமானம் அவரது போர்க்குணமிக்க வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு இன்றியமையாததாக நிரூபிக்கப்பட்டது, இருப்பினும் அவரது கருவூலம் பலமுறை திவாலாகி விட்டது. பிலிப்பின் ஆட்சியானது ஸ்பெயினில் கலாச்சார சிறப்பின் செழிப்பைக் கண்டது, இது பொற்காலம் என்று அழைக்கப்படுவதன் தொடக்கமாகும், இது இலக்கியம், இசை மற்றும் காட்சி கலைகளில் நீடித்த பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியது.

பிலிப்பின் கீழ் ஸ்பானிஷ் பொருளாதாரம்:

சார்லஸ் V பிலிப்பை சுமார் 36 மில்லியன் டகாட் கடனுடனும், ஆண்டுக்கு 1 மில்லியன் டகாட் பற்றாக்குறையுடனும் விட்டுவிட்டார். இந்தக் கடன் 1557, 1560, 1575, மற்றும் 1596 ஆம் ஆண்டுகளில் பிலிப் II ஐ கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறியது. இது நடந்தது, ஏனெனில் கடன் வழங்குபவர்களுக்கு ராஜா மீது அதிகாரம் இல்லை மற்றும் அவரது கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த அவரை வற்புறுத்த முடியவில்லை. அடுத்த 65 ஆண்டுகளில் ஸ்பெயினின் மன்னர்கள் இன்னும் ஆறு முறை தவறிவிடுவார்கள் என்பதால், இந்த இயல்புநிலைகள் ஸ்பெயினின் பொருளாதார சிக்கல்களின் தொடக்கமாக இருந்தன.

வெளிநாட்டு பயணங்களுக்கான மாநில வருவாயைக் குறைப்பதைத் தவிர, பிலிப் II இன் உள்நாட்டுக் கொள்கைகள் ஸ்பெயினுக்கு மேலும் சுமையை ஏற்படுத்தியது, மேலும் சில வரலாற்றாசிரியர்களால் பராமரிக்கப்படும் அடுத்த நூற்றாண்டில், அதன் வீழ்ச்சிக்கு பங்களிக்கும். கிங் பிலிப் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து குழுக்களாக விளையாடினார், இது பெரெஸ் விவகாரத்தைப் போலவே, அரசாங்க வணிகத்தை சேதப்படுத்தும் அளவிற்கும் கூட திறமையற்ற

முறையில் விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் காசோலைகள் மற்றும் இருப்பு முறைக்கு வழிவகுத்தது.

1561 இல் வல்லாடோலிடில் ஏற்பட்ட தீவிபத்தைத் தொடர்ந்து, அவர் தனது நீதிமன்றத்தை லிஸ்பனுக்கு மாற்றுவதற்கான அழைப்புகளை எதிர்த்தார், இது உள்நாட்டில் மையமயமாக்கல் மற்றும் அதிகாரத்துவத்தை கட்டுப்படுத்தும் மற்றும் பேரரசில் ஆட்சியை தளர்த்தியது. மாறாக, டோலிடோவின் பாரம்பரிய ராயல் மற்றும் பிரைமசி இருக்கை தற்போது வழக்கற்றுப் போனதால், பிலிப் தனது நீதிமன்றத்தை காஸ்டிலியன் கோட்டையான மாட்ரிட்டுக்கு மாற்றினார். பிலிப் III இன் கீழ் ஒரு குறுகிய காலத்தைத் தவிர, மாட்ரிட் இன்றுவரை ஸ்பெயினின் தலைநகராக இருந்து வருகிறது.

இறப்பு

பிலிப் II செப்டம்பர் 13, 1598 அன்று மாட்ரிட் அருகே உள்ள எல் எஸ்கோரியலில் புற்றுநோயால் இறந்தார். அவரது மரணம் மிகவும் வேதனையானது, கீல்வாதம், காய்ச்சல், நீர்க்கட்டி மற்றும் எடிமா ஆகியவற்றின் கடுமையான தாக்குதலை உள்ளடக்கியது. 52 கொடூரமான நாட்கள் அரசன் சீரழிந்தான். வலியின் காரணமாக அவர் கழுவப்படுவதற்கு இனி நகர்த்த முடியாது; இதனால் உடல் திரவங்களை வெளியிடுவதற்காக அவரது மெத்தையில் ஒரு துளை வெட்டப்பட்டது. அவருக்குப் பின் அவரது மகன் மூன்றாம் பிலிப் ஆட்சிக்கு வந்தார்.

லூயிஸ் XI

ஸ்பைடர் கிங் என்று அழைக்கப்படும் லூயிஸ் XI (1423-1483), 1461 முதல் 1483 வரை பிரான்சின் மன்னராக இருந்தார். அவர் பரோனிய சக்தியை அடக்கி, இங்கிலாந்துடன் சமாதானம் செய்து, பிரெஞ்சு அரச அதிகாரத்தை மறுசீரமைத்தார். பிரான்சின் செழிப்பு மற்றும் மகுடத்தின் அதிகாரம் லூயிஸ் XI இன் முக்கிய கவலைகளாக இருந்தன. அவரது ஆட்சியின் போது பிரான்ஸ் நூறு ஆண்டுகாலப் போர் (1339-1453) மற்றும் 15 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அதன் பொருளாதார வீழ்ச்சியின் வெளிநாட்டு மற்றும் உள்நாட்டு பேரழிவுகளிலிருந்து மீண்டது. பொது வாழ்வின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தனது அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம், லூயிஸ் பிரெஞ்சு பிரபுத்துவத்தை பலவீனப்படுத்தினார், எப்போதும் கிரீடத்திற்கு

அச்சுறுத்தலாக இருந்தார், மேலும் பர்கண்டியின் டூகல் ஹவுஸின் அதிகாரத்தை அழித்தார். அவர் புதிய தொழில்களின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தார் மற்றும் ஒரு நூற்றாண்டு போர் மற்றும் ஆக்கிரமிப்புக்குப் பிறகு தனது நாட்டை பொருளாதார மீட்சிக்கான பாதையில் வைத்தார்.

லூயிஸ் XI சார்லஸ் VII மற்றும் அஞ்சோவின் மேரி ஆகியோரின் மகனாக போர்ஜஸில் பிறந்தார். அந்த நேரத்தில் பிரான்சின் பெரும்பகுதி ஆங்கிலேயர்களின் கைகளில் இருந்தது, மற்றும் சார்லஸின் எதிரிகள் அவரை "கிங் ஆஃப் பூர்ஜஸ்" (அந்த நகரம் அவரது தற்காலிக தலைநகரம்) என்று ஏளனமாக அழைத்தனர். அடுத்த 2 தசாப்தங்களில் சார்லஸ் மெதுவாக தனது அதிகாரத்தை மீண்டும் நிறுவினார். ஜோன் ஆஃப் ஆர்க் மற்றும் பின்னர் ஜாக் கோயர் மற்றும் பிற சிவில் மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகள் சார்லஸுக்கு பெரும் உதவியாக இருந்தனர் மற்றும் அவருக்கு "நன்கு சேவை செய்தவர்" என்ற அடைமொழியைப் பெற்றார்கள்.

லூயிஸ் லோச்சஸ் கோட்டையில் ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் வளர்ந்தார், மேலும் அவரது அன்றைய பெரும்பாலான இளவரசர்களைப் போலவே, கிளாசிக்கல் லத்தீன் மொழியைக் கற்றுக்கொண்டார். அவர் எழுதப்பட்ட பிரெஞ்சு மொழியின் மிகவும் வளர்ந்த கட்டளையை அடைந்தார் மற்றும் தனித்துவமான தனிப்பட்ட இலக்கிய பாணியைக் கொண்ட சில மன்னர்களில் ஒருவர். 13 வயதில், லூயிஸ் ஸ்காட்லாந்தின் ஜேம்ஸ் I இன் மகள் மார்கரெட் ஸ்டூவர்ட்டை மணந்தார்.

கலகக்கார டாபின்

1436 க்குப் பிறகு, லூயிஸ் தனது தந்தையுடன் இராணுவ பிரச்சாரங்கள் மற்றும் அவரது குறைந்துபோன ராஜ்யத்தின் சிவில் ஆய்வுகளில் உடன் செல்லத் தொடங்கினார். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, லூயிஸ் லாங்குடாக்கின் லெப்டினன்ட் ஜெனரலாகவும் பின்னர் போய்ட்டுவின் லெப்டினன்ட் ஜெனரலாகவும் நியமிக்கப்பட்டார். பல நூற்றாண்டுகளாக கிராமப்புறங்களில் பயமுறுத்தியிருந்த அலைந்து திரிந்த கூலிப்படை வீரர்களின் குழுக்களுக்கு எதிராக இந்த மாகாணங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், பிரான்சின் வறிய மன்னரின் முக்கிய அக்கறையான வரிகளை வசூலிப்பதற்கும் அவர்

பொறுப்பு. 1440 ஆம் ஆண்டில், அலென்கான் மற்றும் போர்பனின் பிரபுக்களின் தூண்டுதலின் பேரில், லூயிஸ் தனது தந்தைக்கு எதிராக ஒரு சதித்திட்டத்தில் சேர்ந்தார். சார்லஸ் ப்ராகுரியை வீழ்த்திய பிறகு, கிளர்ச்சி என்று அழைக்கப்பட்டதால், லூயிஸ் மீண்டும் அவருடன் தனது பயணங்களில் சென்றார், ஆனால் 1445 இல் மன்னருக்கு எதிரான மற்றொரு சதியில் அவர் பங்கேற்றதன் விளைவாக, அவர் அரியணைக்கு வாரிசாகத் தெரிந்த பாரம்பரிய மாகாணமான டாஃபினேவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டார். 1445 முதல் 1456 வரை லூயிஸ் ஆட்சி செய்யும் தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டார்.

லூயிஸின் மனைவி 1445 இல் இறந்தார், மேலும் 1451 இல், அவரது தந்தையின் விருப்பத்திற்கு மாறாக, அவர் சவோயின் சார்லோட்டை மணந்தார். 1456 ஆம் ஆண்டில், தனது தந்தையை மீண்டும் கோப்படுத்தியதால், லூயிஸ் 1461 ஆம் ஆண்டில் தனது தந்தையின் மரணம் வரை அங்கேயே இருந்தார், 1461 ஆம் ஆண்டில் தனது தந்தை இறக்கும் வரை அங்கு இருந்த பர்கண்டி டியூக், பிலிப்தி குட், டியூக் ஆஃப் பர்கண்டியின் பாதுகாப்பிற்கு தப்பி ஓடினார். லூயிஸின் வாழ்க்கையில் இந்த காலகட்டத்தின் முக்கியத்துவம்: "என் கருத்துப்படி, அவர் தனது இளமை பருவத்தில், பர்கண்டி பிரபுவின் கீழ் தனது தந்தையிடமிருந்து தப்பியோடியபோது, அவர் ஆறு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தபோது, அவருக்கு மிகவும் மதிப்புமிக்கதாக இருந்தது. தனக்குத் தேவையானவர்களை மகிழ்விக்க நிர்பந்திக்கப்பட்டது, மேலும் இந்த நன்மை (அது சிறியதல்ல) அவருக்கு துன்பத்தின் அர்த்தத்தைக் கற்பித்தது."

பிரான்ஸ் மன்னர்:

1461 இல் சார்லஸ் VII இறந்த பிறகு, லூயிஸ் பிரான்சின் அரியணை ஏறினார். 38 வயதில், லூயிஸ் ஏற்கனவே பல கேலிச்சித்திரங்களைத் தூண்டும் அற்புதமான தோற்றத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவர் நடுத்தர உயரத்திற்குக் குறைவாகவும், மிக எளிமையாக உடையணிந்தவராகவும் இருந்தார். அவருக்கு நீண்ட மூக்கு, ஆழமான கண்கள், மெல்லிய உதடுகள், சக்திவாய்ந்த தாடை, மற்றும் கன்னம் ஆகியவை இருந்தன. பிற்கால வாழ்க்கையில் அவர் ஓரளவு கனமாக வளர்ந்தார், ஆனால் அவரது கால்கள் மெல்லியதாகவே இருந்தன.

"ஸ்பைடர் கிங்" என்ற அடைமொழி அவரது தோற்றம் மற்றும் அவரது சர்வாதிகார மற்றும் நேர்மையற்ற தன்மை ஆகிய இரண்டிற்கும் காரணமாக இருந்தது. லூயிஸ் ஒரு சிறந்த பேச்சாளராகவும் கேட்பவராகவும் இருந்தார், மேலும் காமைன்ஸ் எழுதினார்: "எந்தவொரு மனிதனும் தொடர்ந்து கேட்கவில்லை, அல்லது பல விஷயங்களைப் பற்றிய தகவல்களைத் தேடவில்லை, அல்லது பலரைத் தெரிந்துகொள்ள முற்படவில்லை. ... மேலும் அவரது நினைவகம் மிகவும் சரியாக இருந்தது, அவர் எல்லாவற்றையும் தக்க வைத்துக் கொண்டார்.

Unit IV

முப்பது வருடப் போர்:

முப்பது வருடப் போர் என்பது 17 ஆம் நூற்றாண்டின் மத மோதலாகும், இது முதன்மையாக மத்திய ஐரோப்பாவில் போராடியது. இது மனித வரலாற்றில் மிக நீண்ட மற்றும் மிகக் கொடூரமான போர்களில் ஒன்றாக உள்ளது, 8 மில்லியனுக்கும் அதிகமான உயிரிழப்புகள் இராணுவப் போர்கள் மற்றும் மோதலால் ஏற்பட்ட பஞ்சம் மற்றும் நோய்களின் விளைவாகும். புனித ரோமானியப் பேரரசை உருவாக்கிய கத்தோலிக்க மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட் அரசுகளுக்கு இடையிலான போராகத் தொடங்கி 1618 முதல் 1648 வரை போர் நீடித்தது. இருப்பினும், முப்பது ஆண்டுகாலப் போர் உருவானதால், அது மதத்தைப் பற்றி குறைவாகவும், எந்தக் குழு இறுதியில் ஐரோப்பாவை ஆளப் போகிறது என்பதைப் பற்றியும் அதிகம் ஆனது. இறுதியில், மோதல் ஐரோப்பாவின் புவிசார் அரசியல் முகத்தையும் சமூகத்தில் மதம் மற்றும் தேசிய அரசுகளின் பங்கையும் மாற்றியது.

முப்பது வருடப் போரின் காரணங்கள்:

1619 இல் பேரரசர் பெர்டினாண்ட் எச் புனித ரோமானியப் பேரரசின் அரச தலைவராக ஏறியவுடன், மத மோதல்களைத் தூண்டத் தொடங்கியது. பெர்டினாண்ட் எச் இன் முதல் நடவடிக்கைகளில் ஒன்று, ஆக்ஸ்பர்க் அமைதியின் ஒரு பகுதியாக மத சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டாலும், பேரரசின் குடிமக்கள் ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தை கடைபிடிக்க கட்டாயப்படுத்துவதாகும். சீர்திருத்தத்தின் முக்கியக் கல்லாக 1555 இல் கையொப்பமிடப்பட்டது,

ஆக்ஸ்பர்க்கின் அமைதியானது "யாருடைய சாம்ராஜ்யம், அவரது மதம்" ஆகும், இது சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள மாநிலங்களின் இளவரசர்கள் தங்கள் களங்களுக்குள் லூதரனிசம் / கால்வினிசம் அல்லது கத்தோலிக்க மதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள அனுமதித்தது.

கொலோன் போர் (1583-1588) மற்றும் ஜூலிச் வாரிசுப் போர் (1609) உள்ளிட்ட வெடிப்புகள் இருந்தபோதிலும், இது 60 ஆண்டுகளுக்கும்

மேலாக புனித ரோமானியப் பேரரசுக்குள் இரு நம்பிக்கைகளின் மக்களிடையே கொதித்தெழுந்த பதட்டங்களைத் திறம்பட அமைதிப்படுத்தியது. இருப்பினும், புனித ரோமானியப் பேரரசு அந்த நேரத்தில் ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதியைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கலாம், இருப்பினும் அது அடிப்படையில் அரை தன்னாட்சி மாநிலங்கள் அல்லது நாடுகளின் தொகுப்பாக இருந்தது. ஹப்ஸ்பர்க் மாளிகையைச் சேர்ந்த பேரரசர், அவர்களின் ஆட்சியின் மீது வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

பிராகாவின் பாதுகாப்பு:

ஆனால் மதம் குறித்த ஃபெர்டினாண்டின் ஆணைக்குப் பிறகு, இன்றைய ஆஸ்திரியா மற்றும் செக் குடியரசில் உள்ள போஹேமியன் பிரபுக்கள் ஃபெர்டினாண்ட் II ஐ நிராகரித்தனர் மற்றும் 1618 இல் பிராக் கோட்டையில் ஒரு ஜன்னலுக்கு வெளியே அவரது பிரதிநிதிகளை தூக்கி எறிந்து தங்கள் அதிருப்தியைக் காட்டினர். ப்ராக் பாதுகாப்பு என்று அழைக்கப்படுவது (ஃபென்ஸ்ட்ரேஷன்: ஒரு கட்டிடத்தில் ஜன்னல்கள் மற்றும் கதவுகள்) ஸ்வீடன் மற்றும் டென்மார்க்-நோர்வேயின் ஆதரவைப் பெற்ற போஹேமியன் மாநிலங்களில் திறந்த கிளர்ச்சியின் தொடக்கமாகவும் முப்பது ஆண்டுகாலப் போரின் தொடக்கமாகவும் இருந்தது.

போஹேமியன் கிளர்ச்சி:

ஃபெர்டினாண்ட் எச் அவர்களின் மத சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் முடிவுக்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக, புனித ரோமானியப் பேரரசின் முதன்மையான புராட்டஸ்டன்ட் வடக்கு போஹேமியன் மாநிலங்கள் பிரிந்து செல்ல முயன்றன, ஏற்கனவே தளர்வாக கட்டமைக்கப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்தை மேலும் துண்டாக்கியது. முப்பது ஆண்டுகாலப் போரின் முதல் கட்டம், போஹேமியன் கிளர்ச்சி என்று அழைக்கப்பட்டது, 1618 இல் தொடங்கியது மற்றும் ஒரு உண்மையான கண்ட மோதலின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. சண்டையின் முதல் தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, போஹேமியன் பிரபுக்கள் இப்போது ஜெர்மனியில் உள்ள புராட்டஸ்டன்ட் யூனியன் மாநிலங்களுடன்

கூட்டணியை உருவாக்கினர், அதே நேரத்தில் ஃபெர்டினான்ட் II தனது கத்தோலிக்க மருமகனான ஸ்பெயினின் மன்னர் பிலிப் IV இன் ஆதரவை நாடினார். விரைவில், இரு தரப்புப் படைகளும் பல முனைகளில் மிருகத்தனமான போரில் ஈடுபட்டன, இன்றைய ஆஸ்திரியாவிலும், கிழக்கில் திரான்சில்வேனியாவிலும், ஒட்டோமான் பேரரசின் வீரர்கள் போஹேமியர்களுடன் (சுல்தானுக்கு செலுத்தப்படும் வருடாந்திர நிலுவைத் தொகைக்கு ஈடாக) துருவங்களுக்கு எதிராகப் போரிட்டனர் ஹப்ஸ்பர்க்ஸின் பக்கத்தில் இருந்தவர்கள்.

கத்தோலிக்க வெற்றிகள்

மேற்கில், ஸ்பெயின் இராணுவம் கத்தோலிக்க லீக் என்று அழைக்கப்படுபவற்றுடன் இணைந்தது, இன்றைய ஜெர்மனி, பெல்ஜியம் மற்றும் பிரான்சில் உள்ள தேசிய-மாநிலங்கள், ஃபெர்டினான்ட் II ஐ ஆதரித்தன. குறைந்தபட்சம் ஆரம்பத்தில், ஃபெர்டினான்ட் இல்லின் படைகள் வெற்றிகரமாக இருந்தன, கிழக்கு மற்றும் வடக்கு ஆஸ்திரியாவில் கிளர்ச்சியை அடக்கியது, இது புராட்டஸ்டன்ட் யூனியனின் கலைப்புக்கு வழிவகுத்தது.

இருப்பினும், மேற்கு நோக்கி சண்டை தொடர்ந்தது, அங்கு டென்மார்க்-நோர்வேயின் மன்னர் கிறிஸ்டியன் IV புராட்டஸ்டன்ட் மாநிலங்களுக்குப் பின்னால் தனது ஆதரவை வீசினார். எவ்வாறாயினும், ஸ்காட்லாந்தின் வீரர்களின் உதவியுடன், டென்மார்க்-நோர்வேயின் படைகள் இரண்டாம் ஃபெர்டினான்டின் படைகளிடம் வீழ்ந்தன, வடக்கு ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதியை பேரரசருக்கு விட்டுக்கொடுத்தது.

குஸ்டாவஸ் அடோல்பஸ்:

1630 ஆம் ஆண்டில், குஸ்டாவஸ் அடோல்பஸின் தலைமையின் கீழ், ஸ்வீடன், வடக்கு புராட்டஸ்டன்ட்டுகளின் பக்கம் எடுத்து சண்டையில் சேர்ந்தது, அதன் இராணுவம் கத்தோலிக்கப் படைகளை பின்னுக்குத் தள்ளவும், புராட்டஸ்டன்ட் யூனியனால் இழந்த இழந்த பிரதேசத்தின் பெரும்பகுதியை மீண்டும் பெறவும் உதவியது. ஸ்வீடன்களின் ஆதரவுடன், புராட்டஸ்டன்ட் வெற்றிகள் தொடர்ந்தன. இருப்பினும், 1632 இல் லுட்சன் போரில் குஸ்டாவஸ் அடோல்பஸ் கொல்லப்பட்டபோது, ஸ்வீடன்கள் தங்கள் உறுதியை இழந்தனர்.

போஹேமியன் பிரபுவான ஆல்பிரெக்ட் வான் வாலென்ஸ்டீனின் இராணுவ உதவியைப் பயன்படுத்தி, கைப்பற்றப்பட்ட எந்தப் பகுதியையும் கொள்ளையடிக்கும் சுதந்திரத்திற்கு ஈடாக ஃபெர்டினாண்ட் II க்கு மதிப்பிடப்பட்ட 50,000 வீரர்களைக் கொண்ட தனது இராணுவத்தை வழங்கினார், அவர் பதிலளிக்கத் தொடங்கினார், 1635 வாக்கில், ஸ்வீடன்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.

இதன் விளைவாக ப்ராக் அமைதி என்று அழைக்கப்படும் ஒப்பந்தம், வடகிழக்கு ஜெர்மனியின் லூத்தரன்/கால்வினிச ஆட்சியாளர்களின் பிரதேசங்களைப் பாதுகாத்தது, ஆனால் தற்போதைய ஆஸ்திரியா மற்றும் செக் குடியரசில் தெற்கு மற்றும் மேற்குப் பகுதிகளைப் பாதுகாக்கவில்லை. பிந்தைய பகுதிகளில் மத மற்றும் அரசியல் பதட்டங்கள் அதிகமாக இருப்பதால், சண்டை தொடர்ந்தது.

பிரஞ்சு ஈடுபாடு

பிரெஞ்சுக்காரர்கள், கத்தோலிக்கர்கள் என்றாலும், ஹப்ஸ்பர்க்ஸின் போட்டியாளர்களாக இருந்தனர் மற்றும் ப்ராக் அமைதியின் ஏற்பாடுகளில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. இவ்வாறு, பிரெஞ்சுக்காரர்கள் 1635 இல் மோதலில் நுழைந்தனர். இருப்பினும், 1637 இல் முதுமை காரணமாக இரண்டாம் ஃபெர்டினாண்ட் இறந்த பிறகும், குறைந்தபட்சம் ஆரம்பத்தில், அவர்களது படைகளால் அவரது படைகளுக்கு எதிராக ஊடுருவ முடியவில்லை.

இதற்கிடையில், ஸ்பெயின், பேரரசரின் வாரிசும் மகனுமான ஃபெர்டினாண்ட் III இன் உத்தரவின் பேரில் சண்டையிட்டது, பின்னர் லியோபோல்ட் I இன் கீழ், எதிர் தாக்குதல்களை நடத்தியது மற்றும் பிரெஞ்சு பிரதேசத்தை ஆக்கிரமித்தது, 1636 இல் பாரிஸை அச்சுறுத்தியது. இருப்பினும், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மீண்டு, பிரெஞ்சுக்காரர்களிடையே சண்டையிட்டனர். புரூட்டஸ்டன்ட் கூட்டணி மற்றும் ஸ்பெயின் மற்றும் புனித ரோமானியப் பேரரசின்

படைகள் அடுத்த பல ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முட்டுக்கட்டையில் இருந்தன.

Unit - V

ஞானம் பெற்ற காலம்

பிரான்சின் லூயிஸ் XIV (பெரும் முடியாட்சி)

வாழ்க்கை வரலாறு:

1661 இல் மஸாரின் இறந்த பிறகு, கிங் லூயிஸ் XIV பிரான்சில் அரியணை ஏற்றார். 1661 இல், லூயிஸ் பிரான்சின் மீது பொறுப்பேற்றார். அப்போது அவருக்கு வயது 23. புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கிய முதல் ஆட்சியாளர் அவர்.

மாபெரும் முடியாட்சி:

லூயிஸ் "நானே மாநிலம்" என்றார். லூயிஸ் அடைய இரட்டை நோக்கங்கள் இருந்தன: பிரான்சில் எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவது, ஐரோப்பாவில் பிரான்சை உச்சமாக மாற்றுவது. அவரது குறிக்கோளிலிருந்து அவர் தனது முடியாட்சி மற்றும் இராஜதந்திர ஆட்சியை விளக்குகிறார். இந்த காலகட்டத்தில் பிரான்ஸ் புகழ் பெற்றது. பிரான்ஸ் "மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் ராணி" என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறினார்கள். இந்த காலம் "லூயிஸ் XIV இன் வயது" என்று அழைக்கப்பட்டது.

லூயிஸ் XIV இன் உள் கொள்கை:

லூயிஸ் பிரான்சில் ஒரு பெரிய முடியாட்சியை உருவாக்கினார். பிரதிநிதி சபையை ஒழித்தார். அமைச்சர்களிடமிருந்து அதிகாரத்தைக் குறைத்தார். அவர் ரோமன் கத்தோலிக்கத்தைப் பரப்பினார் மற்றும் அவர் புராட்டஸ்டன்ட் ஹூனர்களை ஒடுக்கினார். அவர் தனது நாட்டில் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தினார்.

a) லூயிஸ் XIV நிர்வாகம்:

நிதியமைச்சர் கோல்பர்ட், புகழ்பெற்ற இராஜதந்திரி லியோன், போர் மந்திரி லூயிஸ், ட்யூரன் மற்றும் கான்டே மற்றும் பிரெஞ்சு ஜெனரல்கள், கோட்டைகளை கட்டியவர் வெளபன் போன்ற பெரிய மனிதர்களால் லூயிஸ் பணியாற்றினார். லூயிஸ் நான்கு கவுன்சில்களின் உதவியுடன் பிரான்சை ஆட்சி செய்தார். மாநில கவுன்சில், அனுப்புதல் கவுன்சில், நிதி கவுன்சில் மற்றும் தனியுரிமை கவுன்சில். சபை உறுப்பினர்கள் அரசரால் நியமிக்கப்பட்டனர். பிரான்ஸ் 'இன்டென்டென்ட்' என்று பிரிக்கப்பட்டது. லூயிஸ் தனது ஆட்சியை போர், நிர்வாகம், நிதி, கடலோர காவல் துறை, பொதுப்பணித் துறை, கல்வி எனப் பிரித்தார். அவர்கள் மாநிலச் செயலாளர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

b) கோல்பர்ட் சீர்திருத்தம்:

1661 இல் கோல்பர்ட் நிதித் துறையாகப் பொறுப்பேற்றார். ஏற்கனவே அவர் மஜாரின் காலத்தில் பொதுப்பணித் துறை, நிதி, கடலோர காவல், வணிக, விவசாயம் எனப் பணிபுரிந்தார். பிரான்ஸ் மக்களிடம் நல்ல பெயரையும் புகழையும் பெற்றார்.

(i) நிதி சீர்திருத்தங்கள்: கோல்பர்ட் சொத்துக்கான நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்தினார்.

அவர் பிரான்சில் உற்பத்தி மற்றும் வர்த்தகத்தை ஊக்குவித்தார்.

அவர் டெயில் என்று அழைக்கப்படும் கட்டண முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

(ii) தொழில்கள் மற்றும் விவசாய சீர்திருத்தம்: வரிகளில் இருந்து விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம்.

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கப் பெரிதும் உதவினார்.

இங்கிலாந்து, ஹாலந்து, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த நிபுணர்களை வரவழைத்து பட்டு, கண்ணாடி வேலைகள், ஆடை வேலைகள் நிபுணர்களால் செய்யப்பட்டன.

(iii) வெளி வணிக சீர்திருத்தங்கள்: பால்டிக் கடல், மத்தியதரைக் கடல், இந்தியக் கடற்கரை மற்றும் அமெரிக்காவிலிருந்து கடல் வணிகத்தில் கோல்பர்ட் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

(iv) உள்நாட்டு வர்த்தக சீர்திருத்தங்கள்: உள்நாட்டு வர்த்தக நோக்கத்திற்காக போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகரித்தன. அவர் ரோச் துறைமுகம், கொலோசியா, ப்ரெஸ்ட் மற்றும் ஹார்வ் ஆகியவற்றில் வர்த்தகத்திற்கான பெர்த்தை உருவாக்கினார்.

(v) காலனித்துவ கொள்கை: அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்று கோல்பர்ட் நம்பினார். பிரெஞ்சு அரசு இராணுவம் திறமையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. மேற்கிந்திய தீவுகள், இந்தியா, லூசியானா, கனடா மற்றும் ஆப்பிரிக்காவின் சில பகுதிகளில் பிரெஞ்சு குடியேற்றத்தை அவர் ஊக்குவித்தார்.

c) லூயிஸ் XIV இன் மதக் கொள்கை: ஜான்செனிசம் மற்றும் அமைதிவாதம் போன்ற புதிய பிரிவுகளும் கிங் மதத்திலிருந்து வேறுபட்டவை.

லூயிஸ் 1682 இல் காலிகன் தேவாலயத்தின் சுதந்திரப் பிரகடனத்தை வெளியிட்டார். திருச்சபையின் பொதுக் குழுவில் போப்பின் விழா மறுப்பு. போப்பாண்டவர் ஆணைகள் ஆயர்களின் ஒப்புதலுக்கு உட்பட்டது. ஜான்செனிசம்: ஜான்செனிசம் என்பது கத்தோலிக்கர்களின் குழுவாகும், அவர்கள் ஒரு இறையியலாளர் கோரேலியஸ் ஜான்சனால் வழிநடத்தப்பட்டனர். பிரான்சில் அவர்கள் எதிர்ப்பு கத்தோலிக்கர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் இரட்சிப்பின் அக்கறையை விட சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளை நம்பினார்கள். லூயிஸ் XIV கத்தோலிக்க நம்பிக்கையின் முக்கிய கொள்கைகளிலிருந்து எந்த மாற்றத்தையும் பொறுத்துக்கொள்ளவில்லை.

லூயிஸ் XIV இன் வெளியுறவுக் கொள்கை:

லூயிஸ் XIV காலத்தில் பிரான்சில் நான்கு முக்கியமான போர்கள் நடந்தன. அவை, (i) அதிகாரப் பகிர்வுப் போர் (1667- 1668): பிரான்ஸ் (லூயிஸ் XIV) மற்றும் ஸ்பெயின் (சார்லஸ் II). பிலிப் IV இறந்த பிறகு, அவரது மகன் இரண்டாம் சார்லஸ் 1665 இல் அரியணை ஏறினார். இரண்டாம் சார்லஸ் மனதிலும் உடலிலும் பலவீனமாக இருந்தார். லூயிஸ் XIV தனது மனைவி மரியா தெரசாவின் பெயரில் நெதர்லாந்தை உரிமை கொண்டாடினார். மரியா தெரசா பிலிப் IV இன்

முதல் மனைவியின் மகள். அதிகாரப்பகிர்வு என்றால் "ஒரு நிலத்தை உரிமை கோருவது".

லூயிஸ் XIV 1667 இல் இரண்டாம் சார்லஸுக்கு எதிராகப் போரிட முடிவு செய்தார். பிரெஞ்சுப் படைகள் நெதர்லாந்தை ஆக்கிரமித்தன. லூயிஸ் ஸ்பெயினை தனிமைப்படுத்த ராஜதந்திர நகர்வுகளை மேற்கொண்டார். அவர் ஸ்வீடன், ஜெர்மனி ஆஸ்திரியா மற்றும் ஹப்ஸ்பர்க்ஸின் நடுநிலைமையை பாதுகாத்தார். பிரெஞ்சுப் படைகள் சார்லேரி, டர்னி, லில்லி போன்ற எல்லைகளில் ஏராளமான கோட்டைகளைக் கைப்பற்றின.

இங்கிலாந்து, ஹாலந்து, ஸ்வீடன் பிரான்ஸுக்கு எதிராக திட்டமிட்டனர். லூயிஸ் XIV அவர்களின் திட்டத்தை அறிந்திருந்தார், எனவே அவர் நெதர்லாந்திற்கு எதிரான போரை நிறுத்தினார். இந்தப் போர் 1668 இல் ஐக்ஸ்-லா-சாப்பல் உடன்படிக்கையின் மூலம் முடிவுக்கு வந்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் லூயிஸ் கோட்டையை ஸ்பெயினுக்குத் திரும்பினார்.

(ii) டச்சுக்காரர்களுடனான போர் (1672-1678):

லூயிஸ் டச்சுக்காரர்களை வெறுத்தார், ஏனென்றால் அவர்கள் புராட்டஸ்டன்ட் குடியரசுக் கட்சியினர். அவர் அவர்களின் வணிக மற்றும் காலனித்துவ நிறுவனங்களின் மீது பொறாமை கொண்டவர். எனவே, வர்த்தக ஏகபோகங்களை போரில் தோற்கடிப்பதன் மூலம் முடிந்தால் நசுக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. ஏற்கனவே கோல்பர்ட் பிரான்சுக்கு வரும் டச்சு பொருட்களுக்கு வரியை உயர்த்துவது போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளார். லூயிஸ் XIV மூன்று கூட்டணிகளை உடைத்து ஹாலந்தை தனிமைப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்தார். அவர் இங்கிலாந்து மன்னர் இரண்டாம் சார்லஸுடன் டோவர் இரகசிய ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். லூயிஸ் 1672 இல் ஹாலந்துக்கு தனது படையெடுப்பைத் தொடங்கினார். கான்டே மற்றும் டர்ன்னை தலைமையில் பிரெஞ்சுப் படைகள் பல இடங்களையும் கோட்டைகளையும் கைப்பற்றின.

ஆரஞ்சு வில்லியம் தலைமையில் ஹாலந்து படைகள் கடைசியாக இங்கிலாந்து, ஸ்பெயின், பிரான்டன்பர்க் பிரான்ஸைத் தாக்க ஒரு குழுவை உருவாக்கியது. டச்சு போர் ஐரோப்பா போராக மாறியது. இப்போது பிரான்ஸ் தனது ஒரே

கூட்டாளியாக ஸ்வீடனைக் கொண்டுள்ளது. டிரிபிள் கூட்டணிகள் டைக்ஸ் அணையை உடைக்கின்றன. இதனால் கடல் நீர் நகருக்குள் பெருமளவில் புகுந்தது. பிரான்ஸ் மீண்டும் சென்றது இந்த போர் 1678-1679 இல் நிம்வேகன் உடன்படிக்கை மூலம் முடிவுக்கு வந்தது. போரின் முடிவுகள்: இந்த ஒப்பந்தத்தால் டச்சுக்காரர்கள் எதையும் இழக்கவில்லை. ஸ்பெயின் தனது செல்வத்தை இழந்தது. ஸ்பெயின் பிரெஞ்சு காம்டே மாநிலத்தையும் பெல்ஜியம்-நெதர்லாந்து கோட்டையையும் பிரான்சுக்குத் திரும்பியது. லூயிஸ் கனவு சிதறியது. பிரான்ஸ் தனது கருவூலத்தை இழந்தது.

(iii) ஆக்ஸ்பர்க் லீக் உடனான போர் (1686-1697):

லூயிஸ் XIV அல்சேஸ், லோரெயன், பிராண்டன்பர்க், ஸ்ட்ராஸ்பர்க் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றினார். இந்த அனைத்து இடங்களையும் கைப்பற்றிய பிறகு, அவர் பாலாட்டினேட் மீது குறிவைத்தார். லியோபோல்ட் புனித ரோம் பேரரசின் பேரரசராக இருந்தார். பேரரசர் லியோபோல்ட் 1686 ஆம் ஆண்டில் ஸ்பெயின், ஸ்வீடன், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளுடன் இணைந்து லீக் ஆஃப் ஆக்ஸ்பர்க் என்ற லீக்கை உருவாக்கினார். புனித ரோம் பேரரசின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாக்க. லூயிஸ் தனது போர் தளபதி நிக்கம்பார்க்குடன் 1686 இல் பாலாட்டினேட் மீது படையெடுத்தார். அந்த நேரத்தில் இங்கிலாந்து மன்னன் கப்பல் வேறொரு நாட்டிற்கு சென்றது, வில்லியம் III இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி இங்கிலாந்தின் மன்னராக கருதினார். இந்த வெற்றியின் மூலம் லூயிஸ் ஆங்கிலோ-டச்சுக்காரர்களை தோற்கடித்தார். 1692 இல், அதே நாடுகள் லா-ஹேக்கில் சண்டையிட்டன.

இறுதியாக 1697 இல் ரைஸ்விக் உடன்படிக்கையின் மூலம் போர் முடிவுக்கு வந்தது. ரைஸ்விக் ஒப்பந்தம்(1697): லூயிஸ் பாலாட்டினேட் மீதான தனது உரிமையை திரும்பப் பெற்றார். லூயிஸ் வில்லியம் III ஐ இங்கிலாந்தின் மன்னராக ஏற்றுக்கொண்டார். லோரெயன், லக்சம்பர்க், ஸ்ட்ராஸ்பர்க் போன்ற வேகங்களை லூயிஸ் திரும்பி அனுப்பினார். நெதர்லாந்தின் பெல்ஜியம் கோட்டையில் டச்சுப் படைகள் தங்கியிருப்பதை லூயிஸ் ஏற்றுக்கொண்டார்.

(iv) ஸ்பானிஷ் வாரிசுப் போர் (1701-1714):

இந்தப் போர் லூயிஸ் XIV இன் நான்காவது மற்றும் கடைசிப் போர். ஸ்பெயினின் இரண்டாம் சார்லஸ் வாரிசு இல்லை. அஞ்சோவின் பிலிப் V, ஸ்பெயினின் ஆட்சியாளர் மற்றும் பிலிப் IV இன் பேரன்.

மரியா தெரசா மற்றும் மார்கிரெட் தெரசா இரண்டாம் சார்லஸின் சகோதரிகள் மற்றும் ஸ்பெயினின் பிலிப் II இன் மகள்கள். மரியா தெரசா மற்றும் மார்கிரெட் தெரசா ஆகியோர் முறையே பிரான்சின் மனைவி லூயிஸ் XIV மற்றும் புனித ரோமின் லியோபோல்ட் I. பவேரிய மன்னர் மாக்ஸ் இம்மானுவேல் தனது மகன் ஜோசப் ஃபெர்டினாண்டிற்காக ஸ்பெயினுக்கு உரிமை கோரினார். லூயிஸ் XIV, லியோபோல்ட் I மற்றும் பவேரியன் ஆகியோர் அதிகார சமநிலையை பராமரிக்க ஒப்பந்தத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டனர். 1698 இல், ஸ்பெயின் 3 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, பவேரியன் ஃபெர்டினாண்ட் இறந்தார். இதற்கிடையில், சார்லஸ் II தனது முழு சாம்ராஜ்யத்தையும் ஸ்பெயினின் ஐந்தாம் பிலிப்பிற்கு வழங்குவதற்கான உயிலை வரைந்தார். இந்த முடிவு லூயிஸின் கோபத்தைத் தூண்டியது. லூயிஸ் தனது இராணுவத்தை ஸ்பெயினுக்கு அனுப்பினார் மற்றும் பிற எதிரி நாடுகள் தங்கள் படைகளை அனுப்பினார்.

1702 முதல் 1713 வரை 3 கண்டங்களுக்கு இடையே போர் நடந்தது. இங்கிலாந்து பிரான்சுக்கு எதிராக பெரும் கூட்டணியை உருவாக்கியது. மார்ல்பரோவின் பிரபு, சுவோயின் இளவரசர் யூஜின் இருவரும் சேர்ந்து பிளென்ஹெய்மில் பிரெஞ்சுப் படைகளுக்கு எதிராக கோல் அடித்தனர். வில்லியம் III காலமானார். அவர் இறந்த பிறகு, ராணி ஆன் இங்கிலாந்தில் ஆட்சி செய்தார். இருவரும் ஒப்பந்தம் செய்ய தயாராக உள்ளனர். 1713-1714 இல் இந்தப் போர் உட்கொண்ட உடன்படிக்கை மூலம் முடிவுக்கு வந்தது.

உட்ரெக்ட் ஒப்பந்தம்:

இந்த ஒப்பந்தம் 1713-1714 இல் கையெழுத்தானது. புனித ரோம் நெதர்லாந்திற்கு நேபிள்ஸ் சார்டினியா மற்றும் மிலனுடன் ஈடுசெய்யப்பட்டது. லூயிஸ் XIV தனது மேலாதிக்கத்தை விட்டு வெளியேறினார் மற்றும் பிலிப் V ஸ்பெயினின் அரசராக கருதப்பட்டார்.

ஃபிரடெரிக் தி கிரேட்

உள்நாட்டுக் கொள்கை:

அ) விவசாய சீர்திருத்தங்கள்:

பிரடெரிக் நிலப் பயன்பாட்டில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக சதுப்பு நிலங்கள் மற்றும் புதிய விவசாய நிலங்கள். விவசாயத்தை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தினார். விஞ்ஞான விவசாயத்தை அறிமுகப்படுத்தவும், சாகுபடியை பெரிதாக்கவும் நில உரிமையாளர்களை ஊக்குவித்தார். அவர் அதை மக்கள் கொள்கை என்று அழைத்தார். அவர் தனது இலக்கை அடைய பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்

ஆ) நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்:

அறிவொளி பெற்ற சர்வாதிகாரியாக ஃபிரடெரிக் நீதித்துறையில் அதிக ஆர்வம் காட்டினார். அவர் சட்டக் குறியீட்டை மறுவடிவமைத்தார். பிரஷ்யாவில் பத்திரிகை சுதந்திரமாக இருந்தது. அவர் பேச்சு சுதந்திரம், பத்திரிகை சுதந்திரத்தை அனுமதித்தார் மற்றும் நீதித்துறை சித்திரவதையின் பெரும்பாலான பயன்பாடுகளை ஒழித்தார்.

ஆ) அறிவுசார் சீர்திருத்தங்கள்:

ஃபிரடெரிக் தி கிரேட் ஒரு சிறந்த அறிவாளியாக தனது புகழைப் பெற்றார் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அவர் வால்டேரை ஆதரித்தார். அவர் பெர்லின் அறிவியல் அகாடமியின் பெருமையை

மீட்டெடுத்தார். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் நலனுக்காக பல தொடக்கப் பள்ளிகளைத் திறந்தார்.

ஈ) மத மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தங்கள்:

ஃபிரடெரிக் தி கிரேட் ஒரு கூச்சல் எதிர்ப்பாளர். ஆனால் அவர் கிரிஸ்துவர் நம்பிக்கை மற்றும் ஒழுக்கம் பற்றி சிறப்பு இருந்தது. மத சகிப்புத்தன்மையை அனைவருக்கும் விரிவுபடுத்தினார். அவர் கத்தோலிக்கர்களை வரவேற்றார் மற்றும் யூதர்கள் அவரது ராஜ்யத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். நாட்டுக்கு செழிப்பை ஏற்படுத்திய வெளிநாட்டு கைவினைஞர்களுக்கு அடைக்கலம் அளித்தல்.

வெளியுறவு கொள்கை:

அ) ஆஸ்திரியா வாரிசுப் போர்: போரின் காரணங்கள்: சார்லஸ் IV ஒரு ஆஸ்திரிய மன்னர் மற்றும் புனித ரோம் பேரரசு. அவருக்கு ஆண் வாரிசு இல்லை. சார்லஸ் தனது மகள் மரியா தெரசா ஆஸ்திரியா, ஹப்ஸ்பர்க்கை ஆட்சி செய்ய விரும்பினார். எனவே அவர் ஒரு நடைமுறை அனுமதியை வழங்கினார். ஸ்பெயின், பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ரஷ்யா மற்றும் பிரஷியா ஆகியவை இதில் கையெழுத்திட்டன. 1740 இல், சார்லஸ் IV இறந்தார். அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு மரியா தெரசா அரியணை ஏறினார். இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி ஃபிரடெரிக் ஆஸ்திரியாவுக்கு எதிராக படையெடுத்தார். ஆஸ்திரியாவில் வளமான இடமாக இருந்த சிலேசியாவை ஃபிரடெரிக் கைப்பற்றினார்.

போரின் படிப்புகள்: மரியா தெரசா மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு உதவியை நாடினார். இங்கிலாந்து ஆஸ்திரியாவிற்கு உதவியது. ஏனெனில் இங்கிலாந்து ஆஸ்திரியா மீது காலனித்துவத்தை குடியேற விரும்பியது. பிரான்ஸ் ஆஸ்திரியாவை பழிவாங்க நினைத்தது. எனவே அவர் பிரஷ்யாவுடன் சேர்ந்தார். இந்தப் போரில் இரண்டு குழுக்கள் கலந்து கொண்டன. இங்கிலாந்தும் ஹாலாந்தும் பவேரியாவைக் கைப்பற்றின. இந்தப் போர் வட அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் எதிரொலித்தது. இறுதியாக 1748 ஆம் ஆண்டு Aix-la-Chappelle உடன்படிக்கை மூலம் போர் முடிவுக்கு வந்தது. போரின் முடிவுகள்: இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் ஃபிரடெரிக் சிலேசியாவைப் பெற்றார். மரியா தெரசாவின் கணவரான பிரான்சிஸ் ஸ்டீபன் புனித

ரோமின் பேரரசர் ஆனார். கனடாவில் உள்ள லூயிஸ்பர்க்கை பிரான்ஸ் கைப்பற்றியது. இந்தியாவில் மெட்ராஸை இங்கிலாந்து பெற்றது

2) இராஜதந்திர புரட்சி:

1748 முதல் 1756 வரை ஐரோப்பிய நாடுகளில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. மரியா தெரசாவின் அமைச்சராக இருந்தவர் கவுனிட்ஸ். ஆஸ்திரியாவை விட பிரஷ்யாவின் வளர்ச்சியை கவுனிட்ஸ் உணர்ந்தார். எனவே அவர் பிரான்சுடன் நல்லுறவை ஏற்படுத்த விரும்பினார். மரியா தெரசாவின் மகளான மேரி அன்டோனெட் பிரான்சின் அரசர் XIV லூயியை மணந்தார். அந்த நேரத்தில் இங்கிலாந்து அஞ்சியது. எனவே இங்கிலாந்து ஆஸ்திரியாவின் உதவியை நாடியது ஆனால் மரியா தெரசா அதை மறுத்தார். இறுதியாக இங்கிலாந்து :பிரடெரிக்குடன் இணைந்தது. புதிய அணி மாறியது. ஆஸ்திரியா, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகள் ஒரே அணியாக இருந்தன. பிரஷ்யா, இங்கிலாந்து மற்றும் ஹாலந்து மற்றொரு அணி.

:பிரடெரிக் 1755 இல் மேற்கு மந்திரி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். இது ஐரோப்பாவில் கடுமையான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டது.

3) ஏழு வருடப் போர் (1756-1763):

போருக்கான காரணங்கள்:

அ) சிலேசியாவை மீட்டெடுக்க வேண்டும்: ஆஸ்திரிய வாரிசுப் போரில், :பிரடெரிக் சிலேசியாவைக் கைப்பற்றினார். மரியா தெரசா அதை மீண்டும் பெற விரும்புகிறார். எனவே அவர் ரஷ்யா ராணி எலிசபெத்தின் உதவியை நாடினார். மரியா தெரசாவுக்கு ஸ்வீடனும் உதவியது.

b) இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்ஸ் இடையே வர்த்தக போட்டியாளர்கள். இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் காலனித்துவம் ஆன போதிலும் போர் செய்ய விரும்பின. அதனால் கிடைத்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டனர். பிரஷ்யாவுடன் இங்கிலாந்து சென்றது. பிரான்ஸ் ஆஸ்திரியாவுடன் சேர்ந்து கொண்டது.

c) பிரான்ஸ் மற்றும் பிரஷ்யா இடையே இராணுவப் போட்டி: மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது, ஐரோப்பாவில்

பிரான்ஸுக்கு உச்ச இராணுவப் படை இல்லை. ஆனால் புதிய பிரஷியா இராணுவத்தில் உச்ச அதிகாரங்களையும் கொண்டுள்ளது.

போரின் படிப்புகள்:

ஏழு வருட யுத்தம் ஐரோப்பாவிலும் மற்ற கண்டங்களிலும் நடந்த இரத்தக்களரியான போராக நிரூபிக்கப்பட்டது. ஃபிரடெரிக் சாக்சனி மீது படையெடுத்து டிரெஸ்டனை ஆக்கிரமித்த பிறகு இது தொடங்கியது. பிரஷ்யாவைத் தாக்க ரஷ்யாவும் பிரான்சும் ஆஸ்திரியாவின் பக்கத்தில் போரில் இறங்கின. 1757 இல் ஃபிரடெரிக் போஹேமியாவைக் கைப்பற்றினார்.

இதைத் தொடர்ந்து பிரடெரிக் ஆஸ்திரியா மற்றும் பிரஷ்யா படையினரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பல எதிரிகளால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சரணடைந்தார். 1757 இல் பிரான்ஸ் மேற்குப் பகுதியிலிருந்து ரோஸ்பாக் என்ற இடத்தில் பிரடெரிக்கால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அதே ஆம் ஆண்டில் ஆஸ்திரியா தெற்கில் இருந்து வியூதெனில் ஃபிரடெரிக்கால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. 1757 இல் கிழக்குப் பக்கத்திலிருந்து லெஃபோர்ட் என்ற இடத்தில் ஃபிரடெரிக்கால் ரஷ்யனும் தோற்கடிக்கப்பட்டான். இங்கிலாந்தில் வில்லியம் பிட் 1761 இல் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்தார். 1759 இல் ரஷ்யா பிரஷியா படைகளை தோற்கடித்தது. அதனால் ஃபிரடெரிக் முற்றிலும் ஏமாற்றமடைந்தார். 1760 இல் ரஷ்யா பெர்லினைக் கைப்பற்றியது. ராணி எலிசபெத் இறந்த பிறகு, பீட்டர் III அரியணை ஏறினார். பீட்டர் III ஆஸ்திரியாவுக்கான ஆதரவைத் திரும்பப் பெற்றார். பீட்டர் III ஃபிரடெரிக்கின் செயல்பாடுகளைப் பாராட்டினார்.

இறுதியாக 1763 இல் பாரிஸ் உடன்படிக்கையின் மூலம் ஏழு வருடப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன. மரியா தெரசா எந்த ஆதரவும் இல்லாமல் பிரஷியாவைக் கைப்பற்றவில்லை. எனவே அவர் ஹூபர்ட்ஸ்பர்க் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டதன் மூலம் போரைத் திரும்பப் பெற முடிவு செய்தார்.

போரின் முடிவுகள்:

இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இங்கிலாந்து பிரான்சிடம் இருந்து காம்டா, மினாகர் மற்றும் மேற்கிந்தியத் தீவுகளின் சில பகுதியைப் பெற்றது. பிரான்ஸ் காலனித்துவம் அமெரிக்காவிலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் முடிவுக்கு வந்தது. ஹூபர்ட்ஸ்பர்க்

உடன்படிக்கையின் மூலம், பிரஷ்யா சிலேசியா மற்றும் கிளாட்ஸைப் பெற்றது.

மரியா தெரசாவுக்குப் பிறகு அவரது மகன் இரண்டாம் ஜோசப் புனித ரோம் பேரரசரின் அரியணை ஏறினார். பிரான்ஸ் இராணுவத்தில் தனது வலிமையை வளர்த்துக்கொண்டது, தனது ஆட்களையும் பொருட்களையும் இழந்தது. இங்கிலாந்து வெற்றி பெற்றது. ஏழு வருடப் போருக்குப் பிறகு ஆஸ்திரியாவின் செல்வாக்கு குறைந்தது.

4) இங்கிலாந்து பிரிவினை:

ஏழு வருடப் போருக்குப் பிறகு, பிரெடரிக் 23 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். அவர் தனது நாட்டின் செல்வத்தை மேம்படுத்தினார். ஆனால் அவர் போலந்து பிரிவினையில் ஈடுபட்டார். இதன் மூலம் போலந்தின் சில பகுதிகளைப் பெற்றார். துருக்கிக்கும் ரஷ்யாவுக்கும் இடையிலான மோதலை ஃப்ரெடெரிக் தவிர்க்கவில்லை. எனவே அவர் போலந்து பிரிவினைக்கு திட்டமிட்டார். பிரெடெரிக் தர்ன் டான்சிக் மற்றும் மேற்கு பிரஷியாவைப் பெற்றார்.

பீட்டர் தி கிரேட்

பீட்டரின் வாழ்க்கை: (1682-1725)

பீட்டர் I அல்லது பீட்டர் தி கிரேட் மைக்கேல் ரோமானோவின் பேரன். அவர் ரஷ்யாவின் தந்தை என்று வர்ணிக்கப்படுகிறார். அவர் ரஷ்யாவின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை துவக்கினார், இது ஜார்களின் எதேச்சதிகாரத்திற்கு பெயர் பெற்றது. பீட்டர் தனது சிறுவயதிலிருந்தே படகுகள் மற்றும் கப்பல்களை வடிவமைத்து கட்டுவதில் மிகுந்த விருப்பத்தையும் திறமையையும் வெளிப்படுத்தினார். 1896 இல் அவரது சகோதரர் (இவான்) இறந்த பிறகு அவர் ரஷ்யாவின் ஒரே ஆட்சியாளரானார். இந்த நாளில் அவர் கருங்கடலில் துருக்கி பிடிபட்டார்.

அசோவ் கருங்கடல் துறைமுகத்தை கைப்பற்றியதில் துருக்கி கடற்கரையின் தோல்வி.

பீட்டரின் கொள்கைகள்:

நிர்வாகத்தின் மையப்படுத்தல். தேவாலயத்தின் மீது மாநில கட்டுப்பாடு. பின்தங்கிய ரஷ்ய சமுதாயத்தை மேற்கத்தியமயமாக்க பல சீர்திருத்தங்கள். அவர் ரஷ்யாவின் நவீன அரசின் அடித்தளத்தை கிட்டத்தட்ட ஒற்றை கையால் அமைத்தார்.

ரஷ்யாவின் நிலைமைகள்:

ரஷ்யாவில் 3 நிறுவனங்கள் செயல்பட்டன. ஜார், டுமா, ஒரு தேசபக்தர் தலைமையிலான ஆர்த்தடாக்ஸ் தேவாலயம்.

1. பீட்டரின் சீர்திருத்தங்கள்:

1) மேற்கு நாடுகளுக்கு பீட்டரின் பயணம்: ரஷ்யாவின் மாநிலங்களை மேம்படுத்த பீட் முயற்சி எடுத்தார். ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, ஹாலந்து, ஆஸ்திரியா ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றார். ஆம்ஸ்டர்டாமில் மரைன் தொழிலாளர்களாக சேர்ந்தார். கலை, அறிவியல் நிர்வாகம், படையெடுப்புகள் ஆகியவற்றைக் கற்றுக்கொண்டார்.

2) கிங்ஸ் அதிகாரம்: லூயிஸ் XIV போன்றது ரஷ்யாவில் நிர்வாகத்தை நிறுவியது. அவர் பேரரசை மாகாணங்களாகப் பிரித்தார். ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒரு இராணுவ ஆளுநரின் பொறுப்பின் கீழ் வைக்கப்பட்டது. பீட்டர் ஸ்ட்ரெல்ட்ஸியை ஒழித்தார் மற்றும் விசுவாசமான காவலரை நியமிப்பதன் மூலம் ஒரு புதிய இராணுவத்தை உருவாக்கினார்.

3) கல்வி சீர்திருத்தங்கள்: பீட்டர் ரஷ்யாவில் மேற்கத்திய கல்வியை அறிமுகப்படுத்தினார். கணிதம், அறிவியல் பாடங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மேற்கத்திய கல்வி ஒரு கல்லூரியில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1724 இல் அவர் ரஷ்யா அறிவியல் அகாடமியை நிறுவினார். இந்த அகாடமியில் கணிதம், அறிவியல் மற்றும் சமூகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஜெர்மனியின் தத்துவஞானி பீட்டருக்கு அவரது நிர்வாகத்திற்கு உதவினார்.

4) பொருளாதார அமைப்பு: நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த பீட்டர் சிறந்த திட்டங்களை மனதில் வைத்திருந்தார். வெளிநாட்டு நிபுணர்களின் உதவியுடன் அவர் தொழிற்சாலைகள், கால்வாய்கள்

மற்றும் சாலைகளைத் திறந்தார். விவசாயத்தில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தினார்.

5) இராணுவ அமைப்பு: ஸ்காட்லாந்தில் இருந்து இராணுவத்தில் நிபுணர்களாக இருந்த பேட்ரிக் கார்டன், புருஸை பீட்டர் நியமித்தார். அவரிடம் 1 லட்சம் பிரங்கி கப்பல் மற்றும் 2800 மாலுமிகள் இருந்தனர்.

பீட்டரின் வெளியுறவுக் கொள்கை:

1) துருக்கியுடனான போர்: துருக்கியைக் கைப்பற்றுவது சாத்தியமில்லை. பீட்டர் அசோவ் துறைமுகத்தைக் கைப்பற்ற விரும்பினார். 1695 இல் பீட்டர் துருக்கி மீது படையெடுத்தார். 1696 இல் பீட்டர் அசோவ் துறைமுகத்தைக் கைப்பற்றினார். அப்போது துருக்கி இரண்டாம் சுல்தான் முஸ்தபாவால் ஆளப்பட்டது. மீண்டும் 1710 இல் பிராத்தின் ஆற்றங்கரையில் வான்கோழி ரஷ்யா மீது படையெடுத்தது. எனவே பீட்டர் அசோவை இழந்து 1711 இல் துருக்கிக்குத் திரும்பினார்.

2) ஸ்வீடனுடனான போர்:

புகழ்பெற்ற இராணுவ கடந்த காலத்துடன் வடக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஸ்வீடன் ஒரு பெரிய சக்தியாக இருந்தது. வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகத்திற்கு சிறந்த வேகமான பால்டிக் கடலை எவ்வாறு கைப்பற்றுவது என்று பீட்டர் திட்டமிட்டார். சார்லஸ் XII ஸ்வீடனின் அரியணை ஏறிய 12 வயது. ஸ்வீடனை தோற்கடிக்க மூன்று கூட்டணிகள் (போலந்து, டென்மார்க், ரஷ்யா) கையெழுத்திட்டன. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக XII சார்லஸ் அனைத்து சக்திகளையும் தோற்கடித்தார். 1699 இல் இரண்டாம் அகஸ்டஸ் போலந்து சாக்சனியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

போரின் போக்கு:

1700 இல் XII சார்லஸ் டென்மார்க்கை தோற்கடித்தார். இரண்டாவதாக 1700 இல் ரஷ்யா தோற்கடிக்கப்பட்டது. டி க்ரே ஸ்வீடனில் தளபதியாக இருந்த 8000 வீரர்களை

வழிநடத்தினார். அவர் ரஷ்யாவை தோற்கடித்து நர்வாவைக் கைப்பற்றினார். அகஸ்டஸ் II தனது பதவியை இழந்தார். 1709 இல் பொல்டோவாவில் நடந்த போரில் ரஷ்யா வெற்றி பெற்றது. ரஷ்யா 1710 இல் ரீவா, டினாபர்க், லிவோனியா, ஈஸ்ட்லேண்ட் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றியது. 1714 இல் ரஷ்யா மீண்டும் ஸ்வீடனின் இராணுவப் படைகளைத் தோற்கடித்தது. 1718 இல் சார்லஸ் XII இறந்தார். இறுதியாக 1721 இல் நிஸ்டாட் உடன்படிக்கையின் மூலம் போர் முடிவுக்கு வந்தது. போரின் முடிவுகள்: ரஷ்யா லிதுவேனியாவைப் பெற்றது மற்றும் பின்லாந்து மாநிலத்தை சுற்றி வந்தது. அகஸ்டஸ் II அவரது பதவியை மாற்றினார். பீட்டர் பால்டிக் பகுதிகளில் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் என்று அழைக்கப்படும் புதிய இடங்களை உருவாக்கினார்.

பீட்டர் நேவா ஆற்றின் மீது செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்தை நிறுவினார் மற்றும் மாஸ்கோவில் அதன் முந்தைய இடத்திலிருந்து தலைநகரை அங்கு மாற்றினார். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் ரஷ்யாவின் "ஐரோப்பாவிற்கு ஜன்னல்" என்று கருதப்பட்டது.

குறைபாடுகள் மற்றும் இறப்பு:

பீட்டரின் ஆட்சியின் கீழ், ரஷ்யா ஒரு பெரிய ஐரோப்பிய நாடாக மாறியது. 1721 ஆம் ஆண்டில், அவர் ரஷ்யாவை ஒரு பேரரசாக அறிவித்தார் மற்றும் அனைத்து ரஷ்யாவின் பேரரசர், தந்தையின் பெரிய தந்தை மற்றும் "பெரியவர்" என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். அவர் ஒரு திறமையான தலைவராக நிரூபிக்கப்பட்டாலும், பீட்டர் கொடூரமான மற்றும் கொடுங்கோலனாகவும் அறியப்பட்டார். அவரது பல்வேறு சீர்திருத்தங்களுடன் அடிக்கடி வந்த உயர் வரிகள் குடிமக்களிடையே கிளர்ச்சிகளுக்கு வழிவகுத்தன, அவை திணிக்கப்பட்ட ஆட்சியாளரால் உடனடியாக அடக்கப்பட்டன. ஏறக்குறைய 6 1/2 அடி உயரத்தில் நின்றிருந்த பீட்டர், அளவுக்கு அதிகமாக மது அருந்திய மற்றும் வன்முறைப் போக்குகளைக் கொண்ட ஒரு அழகான மனிதர்.

பீட்டர் இரண்டு முறை திருமணம் செய்து 11 குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தார், அவர்களில் பலர் குழந்தை பருவத்திலேயே இறந்தனர். அவரது முதல் திருமணத்தின் மூத்த மகன், அலெக்சிஸ்,

அவரது தந்தையால் தேசத்துரோக குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டார் மற்றும் 1718 இல் இரகசியமாக தூக்கிலிடப்பட்டார். பீட்டர் தி கிரேட் பிப்ரவரி 8, 1725 அன்று வாரிசுக்கு பரிந்துரைக்கப்படாமல் இறந்தார். அவர் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் அமைந்துள்ள புனிதர்கள் பீட்டர் மற்றும் பால் கதீட்ரலில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

மரியா தெரசா

1740 இல், மரியா தெரசா ஹப்ஸ்பர்க் சிம்மாசனத்திற்குப் பிறகு. எதிர்ப்பில், ஃபிரடெரிக் II இன் இராணுவம் சிலேசியா மீது படையெடுத்து உரிமை கோரியது. 1748 இல் போர் முடிவடைந்தது, அதன் பிறகு அவர் தனது அரசாங்கத்தையும் இராணுவத்தையும் சீர்திருத்தினார். 1756-ல் இரண்டாம் ஃபிரடெரிக் அவளுக்கு எதிராக ஏழாண்டுப் போரை நடத்தினார். 1765 ஆம் ஆண்டில், அவர் தனது மகனை தனது இணை ஆட்சியாளராக நியமித்தார். அவர் நவம்பர் 29, 1780 அன்று ஆஸ்திரியாவின் வியன்னாவில் இறந்தார்.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

புனித ரோமானியப் பேரரசர் ஆறாம் சார்லஸ் மற்றும் அவரது மனைவி எலிசபெத் கிறிஸ்டின் ஆஃப் பிரன்சுவிக்-வொல்ஃபென்புட்டல், மே 13, 1717 அன்று தங்கள் முதல் மகள் மரியா தெரசாவை உலகிற்கு வரவேற்றனர். அவர் ஆஸ்திரியாவின் வியன்னாவில் உள்ள ஹோஃப்பர்க் அரண்மனையில் பிறந்தார். மரியா தெரசாவின் தந்தை ஹப்ஸ்பர்க் சிம்மாசனத்தின் கடைசி ஆண் வாரிசாக இருந்தார், எனவே அவர் பிறப்பதற்கு முன்பு, அவர் ஒரு மகனைப் பெறக்கூடாது என்று பயந்து, சார்லஸ் VI சாலிக் சட்டத்தை சீர்திருத்தினார், இது அவரது தந்தைக்குப் பிறகு எந்தவொரு பெண் வாரிசும் வருவதைத் தடுத்தது.

1713 ஆம் ஆண்டில், அவர் இறக்கும் போது, அவருக்கு ஒரு மகன் பிறக்காத நிலையில், தனது மூத்த மகளுக்கு அரியணை ஏறுவதற்கான உரிமையை உறுதி செய்வதற்காக நடைமுறை அனுமதியை வழங்கினார். 1720 ஆம் ஆண்டில் சார்லஸ் தனது கிரீட

நிலங்கள் மற்றும் பல பெரிய ஐரோப்பிய சக்திகளின் அனுமதிக்கு ஆதரவைப் பெற அயராது உழைத்தார். காலப்போக்கில், அவர்கள் அனுமதியை மதிக்க மனமுவந்து ஒப்புக்கொண்டனர்.

மரியா தெரசாவின் கல்வி மற்றும் வளர்ப்பு அந்த நேரத்தில் இளவரசிகளுக்கு பொதுவானது. அவரது படிப்புகள் ஒரு இளம் பிரபுவுக்கு ஏற்றதாக கருதப்படும் அற்பமான திறன்களில் கவனம் செலுத்தியது. உண்மையில் இன்னும் ஒரு சகோதரர் இல்லாத மரியா தெரசா, ஹப்ஸ்பர்க் சிம்மாசனத்தை வாரிசாகப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகமாக இருந்தபோதிலும், அவர் மாநில விவகாரங்களில் நன்கு அறிந்தவர் அல்ல.

திருமணம் மற்றும் குழந்தைகள்

சார்லஸ் VI அவரது நம்பகமான ஆலோசகர், சவோயின் இளவரசர் யூஜின், மரியா தெரசாவை ஒரு சக்திவாய்ந்த இளவரசருடன் திருமணம் செய்து கொள்ள ஊக்குவிக்கப்பட்டார். மாறாக, சார்லஸ் VI தனது மகளை காதல் திருமணம் செய்து கொள்ள அனுமதித்தார். 1736 ஆம் ஆண்டில், மரியா தெரசா மற்றும் அவரது அன்பான டியூக் பிரான்சிஸ் ஸ்டீபன், லோரெயன், பிரான்சில் திருமணம் செய்து கொண்டனர். லோரெயன் ஹப்ஸ்பர்க் பேரரசில் இணைக்கப்படலாம் என்பதால், டியூக் பிரான்சிஸ் தனது மாகாணத்தை டஸ்கனிக்கு வர்த்தகம் செய்வதன் மூலம் பிரான்சை சமாதானப்படுத்தினார், இது கணிசமாக குறைந்த மதிப்புடையது. திருமணத்தின் போது, மரியா தெரசா ஒரு பெரிய குட்டியைப் பெற்றெடுக்கிறார். அவரது 16 குழந்தைகள் 5 மகன்கள் மற்றும் 11 மகள்கள், பிரான்சின் வருங்கால ராணி மேரி அன்டோனெட் .

வாரிசு மற்றும் எதிர்ப்பு

அக்டோபர் 1740 இல், சார்லஸ் VI இறந்தார். அப்போது 23 வயதான மரியா தெரசா ஹப்ஸ்பர்க் அரியணையில் வெற்றிபெறும் நேரம் இது. மரியா தெரசாவை பேரரசியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அவரது கிரீட நிலங்களின் குடிமக்கள் - ஆஸ்திரிய டச்சிஸ் மற்றும் நெதர்லாந்து, மற்றும் போஹேமியா மற்றும் ஹங்கேரி. ஆனால் மரியா தெரசா உடனடியாக தனது தந்தையின் நடைமுறை அனுமதிக்கு ஒப்புக்கொண்ட ஐரோப்பிய சக்திகளின் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டார். பிரஷ்யாவின் அரசர் இரண்டாம் பிரடெரிக் தலைமையில், அந்த சக்திகள் மரியா தெரசாவுக்கு எதிராக ஒரு கூட்டணியை உருவாக்கினர்.

அந்த ஆண்டு டிசம்பரில், இரண்டாம் பிரடெரிக்கின் இராணுவம் ஆஸ்திரிய மாகாணமான சிலேசியா மீது படையெடுத்து, அதை அவரது ராஜ்யத்திற்கு உரிமை கோரியது. பவேரியாவும் பிரான்ஸும் ஹப்ஸ்பர்க் பிரதேசங்களைத் தங்கள் சொந்தப் படையெடுப்புடன் பின்பற்றின, இதன் விளைவாக ஆஸ்திரிய வாரிசுப் போர் என்று பெயரிடப்பட்ட எட்டு ஆண்டு மோதல் ஏற்பட்டது. 1748 இல் ஆஸ்திரியா சிலேசியாவை பிரஸ்ஸியாவை வைத்திருக்க அனுமதிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது மற்றும் அதன் மூன்று இத்தாலிய பிரதேசங்களை பிரான்சுக்கு இழந்ததை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

உள்நாட்டுக் கொள்கையை சீர்திருத்தம்

ஆஸ்திரிய வாரிசுப் போரின் போது, மரியா தெரசா போதுமான ஜெனரலைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அவர் நியமித்த சில நிர்வாகிகளைத் தவிர, ஹப்ஸ்பர்க் சாம்ராஜ்யத்துடன் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள திறமையான ஆண்களைக் கண்டறியவும் அவர் போராடினார். போர் முடிவடைந்தவுடன், மரியா தெரசா ஹப்ஸ்பர்க்

அரசாங்கத்தை மேலும் சீர்திருத்தம் செய்தார், சிலேசிய நாடுகடத்தப்பட்ட கவுண்ட் ஃப்ரெடெரிக் வில்லியம் ஹாக்விட்ஸ் இந்த முயற்சிக்கு தலைமை தாங்கினார். ஹாக்விட்ஸின் சீர்திருத்த முயற்சி முக்கியமாக பேரரசின் அதிகாரத்தை மையப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தியது.

அவர் போஹேமியா மற்றும் ஆஸ்திரியாவை ஒரு கூட்டு அமைச்சகத்திற்கு ஒதுக்கினார் மற்றும் மாகாண தோட்டங்களில் இருந்து அதிகாரத்தை கைப்பற்றினார். இதன் விளைவாக, பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் ஆஸ்திரியாவின் பலவீனமான இராணுவத்திற்கு கணிசமாக அதிக இராணுவ சக்தியைக் கொடுத்தன. அந்த மாகாணங்களின் தொழில்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட செல்வத்தால் ஆஸ்திரியாவும் பயனடைந்தது.

ஒரு தசாப்தத்திற்கு ஒரு முறை மட்டுமே பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு ஆதரவாக பேரரசின் தோட்டங்களுடன் வருடாந்திர வள பேச்சுவார்த்தைகளை நிறுத்துவதற்கு மரியா தெரசா ஹாக்விட்ஸை அனுமதித்தார். அந்த பத்தாண்டுகளில், தோட்டங்கள் மத்திய அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் வரி செலுத்தும். கூடுதலாக, மரியா தெரசா பல அரசாங்க செயல்பாடுகளை மறுசீரமைத்தார், அவற்றை ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட பொது கோப்பகத்தில் இணைத்தார்.

வெளிநாட்டு உறவுகள்

மரியா தெரசா மற்றும் ஹாக்விட்ஸின் உள்நாட்டு சீர்திருத்தங்களின் அதிகரித்த வருவாய் மற்றும் செலவு சேமிப்புகள் ஹப்ஸ்பர்க் பேரரசின் இராணுவத்தை மேலும் வலுப்படுத்த உதவியது. இது சமாதான காலமாக இருந்தபோதிலும், மரியா தெரசா ஆஸ்திரியாவின் முன்னாள் எதிரியான பிரான்சுடன் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட கூட்டணிக்கு எதிராக பிரஷியாவைப் பாதுகாக்க முயன்றதால், இரண்டாம் ஃப்ரெடெரிக் உடனான வரவிருக்கும் இரண்டாவது போருக்குத் தயாராக வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கண்டார்.

1756-ல் இரண்டாம் ஃபிரெட்ரிக் மீண்டும் மரியா தெரசாவின் பேரரசுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தார். அவரது தாக்குதல் ஏழு வருடப் போரில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது, இதன் போது மரியா தெரசா சிலேசியாவை மீட்க முயன்றார். 1762 ஆம் ஆண்டில், பேரரசி எலிசபெத் இறந்தபோது, போரில் ஆஸ்திரியாவின் மிகப்பெரிய கூட்டாளிகளில் ஒன்றான ரஷ்யா வெளியேறியது. ஹப்ஸ்பர்க் வம்சத்தால் அதன் கூட்டாளிகள் இல்லாமல் போரில் வெற்றிபெற முடியாது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்ததால், 1763 இல் மரியா தெரசா மற்றும் ஃபிரெட்ரிக் II ஆகியோர் சிலேசியாவை பிரஸ்ஸியா வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் சமாதான உடன்படிக்கைக்கு ஒப்புக்கொண்டனர்.

தாமதமான ஆட்சி மற்றும் இறப்பு

1765 இல் மரியா தெரசாவின் கணவர் பிரான்சிஸ் ஸ்டீபன் இறந்தார். அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, மரியா தெரசா தனது மூத்த மகன் இரண்டாம் ஜோசப்பை பேரரசராகவும் இணை-ரீஜண்டாகவும் நியமித்தார். இருவரும் தங்கள் நம்பிக்கையில் அடிக்கடி மோதிக் கொண்டனர்.

தனது சொந்த பதவி விலகலைக் கருத்தில் கொண்டு இறுதியில் யோசனையை நிராகரித்த பிறகு, மரியா தெரசா ஜோசப்பை இராணுவ சீர்திருத்தங்களைக் கட்டுப்படுத்த அனுமதித்தார் மற்றும் பேரரசின் வெளியுறவுக் கொள்கையை தீர்மானிப்பதில் கவுனிட்ஸ்-ரைட்பெர்க்கின் இளவரசர் வென்சல் அன்டனுடன் இணைந்து கொண்டார். மரியா தெரசா அமைதியை விரும்பி இராஜதந்திரத்தை ஊக்குவித்த போதிலும், தாய் மற்றும் மகனின் இணை ஆட்சியின் போது பவேரிய வாரிசுப் போர் வெடித்தது, இது 1778 முதல் 1779 வரை நீடித்தது.

மரியா தெரசா நவம்பர் 29, 1780 அன்று ஆஸ்திரியாவின் வியன்னாவில் உள்ள ஹோஃப்ஸ்பர்க் அரண்மனையில் இறந்தார் - அங்கு அவர் நான்கு தசாப்தங்களாக ஆட்சி செய்தார் - குடும்பப் பேரரசின் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு உறுதியான அடித்தளத்தை விட்டுச் சென்றார். அவரது மரணத்துடன், ஜோசப் II புனித ரோமானிய பேரரசராக முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஜோசப் II

ஜோசப் II 1765 முதல் 1790 வரை புனித ரோமானியப் பேரரசராகவும், 1780 முதல் 1790 வரை ஹப்ஸ்பர்க் நிலங்களின் ஆட்சியாளராகவும் இருந்தார். அவர் மரியா தெரசா மற்றும் அவரது கணவர், பிரான்சிஸ் I ஆகியோரின் மூத்த மகனாவார், இதனால் ஹவுஸ் ஆஃப் லோரெய்னின் ஆஸ்திரிய ஆதிக்கத்தின் முதல் ஆட்சியாளர். பாணியில் Habsburg-Lorraine. புனித ரோமானியப் பேரரசராக பெண்கள் ஒருபோதும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால், 1765 இல் தனது தந்தையின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஜோசப் பட்டத்தைப் பெற்றார், ஆனால் அவரது தாயார் ஹப்ஸ்பர்க் நிலங்களின் ஆட்சியாளராக இருந்தார். இருப்பினும், மரியா தெரசா, தனது கணவரின் மரணத்திற்குப் பிறகு பேரழிவிற்கு ஆளானார் மற்றும் எப்போதும் ஆலோசகர்களின் உதவியை நம்பியிருந்தார், அதே ஆண்டில் ஜோசப்பை தனது புதிய இணை ஆட்சியாளராக அறிவித்தார்.

அப்போதிருந்து, தாய் மற்றும் மகனுக்கு அடிக்கடி கருத்தியல் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. ஜோசப் அடிக்கடி இணை-ரீஜண்ட் மற்றும் பேரரசர் பதவியை ராஜினாமா செய்வதாக அச்சுறுத்தினார். 1780 இல் மரியா தெரசா இறந்தபோது, ஜோசப் மத்திய ஐரோப்பாவின் மிக விரிவான சாம்ராஜ்யத்தின் முழுமையான

ஆட்சியாளரானார். சமாளிப்பதற்கு பாராளுமன்றம் இல்லை மற்றும் ஜோசப், அறிவொளியின் இலட்சியங்களில் ஆழ்ந்த ஆர்வமுள்ளவர், பகுத்தறிவின் விதி குறுகிய காலத்தில் சிறந்த முடிவுகளைத் தரும் என்பதில் எப்போதும் நேர்மறையானவராக இருந்தார்.

அவர் அரசாணைகளை வெளியிட்டார், மொத்தம் 6,000, மேலும் 11,000 புதிய சட்டங்கள் பேரரசின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தவும் மறுசீரமைக்கவும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் தனது குடிமக்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த விரும்பினார், ஆனால் கண்டிப்பாக தனது சொந்த அளவுகோல்களுக்கு இணங்கினார். இது அவரை மிகவும் உறுதியான அறிவொளி சர்வாதிகாரிகளில் ஒருவராக ஆக்கியது.

ஜோசபினிசம்

ஜோசபினிசம் (அல்லது ஜோசபிசம்), அவரது கொள்கைகள் என அழைக்கப்பட்டது, பிரான்சும் பிரஷியாவும் வேகமாக முன்னேறி வந்த சகாப்தத்தில் கிரீக் சாம்ராஜ்யத்தை நவீனமயமாக்க வடிவமைக்கப்பட்ட மிகவும் பரந்த அளவிலான சீர்திருத்தங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும், இது அவரது பேரரசின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உள்ள அனைத்துத் துறைகளிலிருந்தும் சிறந்த மற்றும் அடிக்கடி கடுமையான எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியது. ஜோசப் தனது பலதரப்பட்ட நிலங்களுக்காக ஒரு பகுத்தறிவு, மையப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சீரான அரசாங்கத்தை கட்டியெழுப்பினார், ஆனால் தன்னை உச்ச சர்வாதிகாரியாகக் கொண்டார்.

அவர் அரசாங்க ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் ஜோசபினிசத்தின் அர்ப்பணிப்பு முகவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார் மற்றும் வர்க்க அல்லது இன தோற்றத்திற்கு ஆதரவாக அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். பதவி உயர்வு என்பது தகுதியின் அடிப்படையில் மட்டுமே. சீரான தன்மையை விதிக்க, அவர் பேரரசு முழுவதும் அதிகாரப்பூர்வ வணிகத்தின் கட்டாய மொழியாக ஜெர்மன் செய்தார். ஜோசப்பின் அறிவொளி பெற்ற சர்வாதிகாரம் மற்றும் நவீனமயமாக்கல் சீர்திருத்தங்களுக்கான அவரது அர்ப்பணிப்பு பின்னர் குறிப்பிடத்தக்க எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது, இது இறுதியில் அவரது

திட்டங்களை முழுமையாக செயல்படுத்துவதில் இறுதி தோல்வியில் முடிந்தது.

வரி, நிலம் மற்றும் சட்ட சீர்திருத்தம்

வரிவிதிப்பு நிகழ்வுகளை சமப்படுத்த, ஜோசப் பேரரசில் உள்ள அனைத்து சொத்துக்களின் மதிப்பையும் புதிதாக மதிப்பீடு செய்ய உத்தரவிட்டார். நிலத்தின் மீது ஒற்றை மற்றும் சமத்துவ வரியை விதித்து, நில உரிமையாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையிலான சார்பு உறவை நவீனமயமாக்குவது, விவசாயிகளின் மீதான வரிச்சுமையை ஓரளவு குறைப்பது மற்றும் மாநில வருவாயை அதிகரிப்பது அவரது குறிக்கோளாக இருந்தது. ஜோசப் வரி மற்றும் நிலச் சீர்திருத்தங்களை ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டதாகக் கருதினார் மற்றும் அதே நேரத்தில் அவற்றை செயல்படுத்த பாடுபட்டார். சீர்திருத்தங்களை உருவாக்குவதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் அவர் நிறுவிய பல்வேறு கமிஷன்கள் பிரபுக்கள், விவசாயிகள் மற்றும் சில அதிகாரிகளிடையே எதிர்ப்பை சந்தித்தன.

1781 ஆம் ஆண்டில், ஜோசப் செர்ஃப்டம் காப்புரிமையை வெளியிட்டார், இது ஹப்ஸ்பர்க் நிலங்களின் பாரம்பரிய செர்போம் அமைப்பின் அம்சங்களை செர்ஃப்களுக்கான அடிப்படை சிவில் உரிமைகளை நிறுவுவதன் மூலம் அகற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. பல்வேறு ஹப்ஸ்பர்க் நிலங்களில் இது வித்தியாசமாக அமல்படுத்தப்பட்டது. போஹேமியாவில் உள்ள பிரபுக்கள் அதன் விதிகளை இயற்ற மறுத்தனர், அதே நேரத்தில் டிரான்சில்வேனியன் பிரபுக்கள் இந்த விடுதலை ஆவணம் பற்றி தங்கள் பிராந்தியத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அறிவிக்க மறுத்துவிட்டனர்.

ஹங்கேரிய தோட்டங்கள் தங்கள் விவசாயிகள் வேலையாட்கள் அல்ல, ஆனால் "குத்தகைதாரர்கள் எளிமையானவர்கள், துல்லியமான ஒப்பந்தங்கள் மூலம் தங்கள் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் குறித்து முழுமையாக அறிந்தவர்கள்" என்று கூறி, இந்த "குத்தகைதாரர்களை" தொடர்ந்து கட்டுப்படுத்தினர்.

இதற்கு நேர்மாறாக, ஜெர்மன் மொழி பேசும் மாகாணங்களின் விவசாயிகள் உண்மையில் காப்புரிமை மூலம் உதவினார்கள். காப்புரிமை ஹப்ஸ்பர்க் முடியாட்சியில் செர்ஃப்களுக்கு சில சட்டப்பூர்வ உரிமைகளை வழங்கியது, ஆனால் அது செர்ஃப்கள் தங்கள் நில உரிமையாளர்களுக்கு சட்டப்பூர்வமாக செலுத்த வேண்டிய நிதி மற்றும் உடல் ரீதியான கர்வீ

செலுத்தப்படாத உழைப்பு) ஆகியவற்றை பாதிக்கவில்லை. செர்ஃப்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை விரிவுபடுத்தியது.

ஜோசப் II மேலும் சீர்திருத்தங்களின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரித்தார், 1789 ஆம் ஆண்டு தனது வரி ஆணை போன்ற தொடர்புடைய சட்டங்கள் மூலம் பொருளாதார அடிப்பணியை அழிக்க தொடர்ந்து முயன்றார். இந்த புதிய சட்டம் இறுதியாக ஹப்ஸ்பர்க் சமுதாயத்தை நவீனமயமாக்கும் பேரரசர் ஜோசப் II இன் லட்சியத்தை உணர்ந்து, கோர்வியின் முடிவை அனுமதிக்கிறது. மற்றும் குறைந்த வரிக் கடமைகளின் ஆரம்பம். ஜோசப்பின் பிந்தைய சீர்திருத்தங்கள் அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு திரும்பப் பெறப்பட்டன மற்றும் பேரரசில் இறுதி விடுதலை சீர்திருத்தங்கள் 1848 இல் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

விவசாயிகளின் தலைவிதியை மேம்படுத்த முயற்சித்த போதிலும், ஜோசப்பின் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் நிலப்பிரபுக்களின் எதிர்ப்பைச் சந்தித்தன, மேலும் 1848 வரை பேரரசில் அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்படவில்லை. ஜோசப் சட்ட அமைப்பின் முழுமையான சீர்திருத்தத்தை ஊக்குவித்தார், மிருகத்தனமான தண்டனைகள் மற்றும் மரண தண்டனையை ஒழித்தார். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், மற்றும் அனைத்து குற்றவாளிகளுக்கும் சிகிச்சையின் முழுமையான சமத்துவக் கொள்கையை திணித்தது. அவர் பத்திரிகை மற்றும் தியேட்டரின் தணிக்கையை முடித்தார். கல்வி மற்றும் பொது சுகாதாரம்

ஜோசப் தனது தாயால் தொடங்கப்பட்ட கல்வி மற்றும் பொது சுகாதார சீர்திருத்தங்களை தொடர்ந்தார். கல்வியறிவு பெற்ற குடிமக்களை உருவாக்க, அனைத்து ஆண் மற்றும் பெண் குழந்தைகளுக்கு தொடக்கக் கல்வி கட்டாயமாக்கப்பட்டது மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலருக்கு நடைமுறை அடிப்படையில் உயர்கல்வி அளிக்கப்பட்டது. ஜோசப் திறமையான ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகையை உருவாக்கினார் மற்றும் யூதர்கள் மற்றும் பிற மத சிறுபான்மையினருக்கான பள்ளிகளை நிறுவ அனுமதித்தார். 1784 ஆம் ஆண்டில், நாடு தனது கற்பித்தல் மொழியை லத்தீன் மொழியிலிருந்து ஜெர்மன் மொழிக்கு மாற்ற

உத்தரவிட்டார், இது பன்மொழி சாம்ராஜ்யத்தில் மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய படியாகும்.

18 ஆம் நூற்றாண்டில், மருத்துவத்தில் மையமயமாக்கல் ஒரு போக்காக இருந்தது, ஏனெனில் மேலும் மேலும் சிறந்த படித்த மருத்துவர்கள் மேம்பட்ட வசதிகளைக் கோரினர். உள்ளூர் மருத்துவமனைகளுக்கு நிதியளிப்பதற்கான வரவு செலவுத் திட்டங்கள் நகரங்களில் இல்லை, மேலும் முடியாட்சி விலையுயர்ந்த தொற்றுநோய்கள் மற்றும் தனிமைப்படுத்தல்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவர விரும்பியது. ஜோசப் வியன்னாவில் மருத்துவ சேவையை மையப்படுத்த முயன்றார், இது 1784 ஆம் ஆண்டு திறக்கப்பட்ட புகழ்பெற்ற ஆல்ஜெமீன்ஸ் கிரான்கென்ஹாஸ் என்ற ஒற்றை, பெரிய மருத்துவமனையை நிர்மாணிப்பதன் மூலம், புதிய மருத்துவமனையில் தொற்றுநோய்கள் மற்றும் 20% இறப்பு விகிதத்தை ஏற்படுத்திய சுகாதாரப் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்துதல் மோசமாக்கியது, ஆனால் அடுத்த நூற்றாண்டில் மருத்துவத் துறையில் நகரம் முதன்மையானது.

மதம்

அவரது அனைத்து சீர்திருத்தங்களிலும் மிகவும் பிரபலமடையாதது, மிகவும் பாரம்பரியமான கத்தோலிக்க திருச்சபையை நவீனமயமாக்குவதற்கும் அவரது பேரரசில் உள்ள கத்தோலிக்க திருச்சபையை ரோமில் இருந்து சுதந்திரமான அரசின் கருவியாக மாற்றுவதற்கும் அவர் மேற்கொண்ட முயற்சியாகும். மதகுருமார்கள் தசமபாகம் இழக்கப்பட்டு, அரசாங்க மேற்பார்வையின் கீழ் செமினரிகளில் படிக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டனர், அதே நேரத்தில் பிஷ்புகள் கிரீடத்திற்கு விசுவாசமாக உறுதிமொழி எடுக்க வேண்டியிருந்தது. அறிவொளியின் மனிதராக, அவர் பலனளிக்காததாகக் கருதிய சிந்தனைமிக்க துறவற ஆணைகளை கேலி செய்தார். அதன்படி, அவர் மடங்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை அடக்கினார் (700 க்கும் மேற்பட்டவை மூடப்பட்டன) மற்றும் துறவிகள் மற்றும் கன்னியாஸ்திரிகளின் எண்ணிக்கையை 65,000 லிருந்து 27,000

ஆகக் குறைத்தார். திருச்சபையின் அதிகார வரம்பிற்கு வெளியே உள்ள ஒரு சிவில் ஒப்பந்தமாக திருமணம் வரையறுக்கப்பட்டது.

ஜோசப் பேரரசில் அனுசரிக்கப்பட வேண்டிய புனித நாட்களின் எண்ணிக்கையை கடுமையாகக் குறைத்து, மாஸ் (மத்திய கத்தோலிக்க வழிபாட்டு முறை) கொண்டாடப்படும் முறையை வலுக்கட்டாயமாக எளிமைப்படுத்தினார். சீர்திருத்தங்களை எதிர்ப்பவர்கள், அறிவொளி பகுத்தறிவுவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் முதலாளித்துவ அதிகாரிகளின் தாராளவாத வர்க்கத்தின் தோற்றத்துடன், புராட்டஸ்டன்ட் போக்குகளை வெளிப்படுத்தியதற்காக அவர்களைக் குற்றம் சாட்டினர்.

ஜோசப்பின் அறிவொளி பெற்ற சர்வாதிகாரம், 1781 இல் இயற்றப்பட்ட சகிப்புத்தன்மைக்கான காப்புரிமை மற்றும் 1782 இல் சகிப்புத்தன்மையின் ஆணை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. காப்புரிமை லூத்தரன்கள், கால்வினிஸ்டுகள் மற்றும் செர்பிய ஆர்த்தடாக்ஸ் ஆகியோருக்கு மத சுதந்திரத்தை வழங்கியது, ஆனால் அது 1782 ஆம் ஆண்டு சகிப்புத்தன்மையின் ஆணை வரை இல்லை. ஜோசப் II யூத மக்களுக்கு மத சுதந்திரத்தை நீட்டித்தார். பேரரசின் யூத குடிமக்களுக்கு அவர்களின் மதத்தைப் பின்பற்றுவதற்கான உரிமையை வழங்குவது, சுதந்திரம் படிப்படியாக யூத ஆண்களையும் பெண்களையும் பிரதான ஜெர்மன் கலாச்சாரத்திற்கு கட்டாயப்படுத்தும் என்ற அனுமானத்துடன் வந்தது.

யூதக் குழந்தைகள் பள்ளிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் சேரவும், பெரியவர்கள் விலக்கப்பட்ட வேலைகளில் ஈடுபடவும், அனைத்து யூத ஆண்களும் பெண்களும் தங்களுடைய அடையாளத்தைக் குறிக்கும் தங்க நட்சத்திரங்களை அணியக் கூடாது என்றும், யூத மொழிகள், எழுத்து மொழி என்றும் அது விதித்தது. ஹீப்ரு மற்றும் பேசும் மொழியான இத்திஷ், நாட்டின் தேசிய மொழியால் மாற்றப்பட வேண்டும். அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்கள் மற்றும் பள்ளி பாடப்புத்தகங்களை ஹீப்ருவில் அச்சிட முடியவில்லை.

ஜோசபினிசம் பேரரசுக்குள் பல எதிரிகளை உருவாக்கியது -
அதிருப்தியடைந்த திருச்சபை அதிகாரிகள் முதல் பிரபுக்கள்
வரை. அவரது ஆட்சியின் பிற்பகுதியில், அவரது சில சமயங்களில்
தீவிர கொள்கைகள் மீதான வெறுப்பு அதிகமாக இருந்தது,

குறிப்பாக ஆஸ்திரிய நெதர்லாந்து மற்றும்
ஹங்கேரியில். பிரஷ்ய அரசர் :பிரடெரிக் வில்லியமின் பிரபுக்கள்,
செமினரி மாணவர்கள், எழுத்தாளர்கள் மற்றும் ஏஜெண்டுகளின்
தலைமையில் பிரபலமான கிளர்ச்சிகள் மற்றும் எதிர்ப்புகள் பேரரசு
முழுவதும் கிளர்ந்தெழுந்தன, ஜோசப் பத்திரிகை தணிக்கையை
கடுமையாக்க தூண்டியது.

பிரெஞ்சு புரட்சிக்கு முன்னதாக ஐரோப்பா:

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டில் பிரான்ஸ் அரசியல் ரீதியாக லூயிஸ் 14 இன் பிரான்சாக இருந்தபோது, பெரும் முடியாட்சி இல்லாமல் சமூக ரீதியாக தேசம் வேகமாக மாறியது. முடியாட்சி, பிரபுத்துவம் மற்றும் மக்கள் என மூன்று அதிகாரங்கள் உள்ளன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒரு படிப்படியான செயல்பாட்டின் விளைவாக மட்டுமே புரட்சி வெடிக்க முடியும். பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கான காரணங்களை வரலாற்றாசிரியர்களும் எழுத்தாளர்களும் தங்களின் தப்பெண்ணத்திற்கு ஏற்ப விளக்கியுள்ளனர்.

அ) அரசியல் காரணங்கள்:

அனைத்து கான்டினென்டல் நாடுகளிலும் பிரான்ஸ் மிகவும் முன்னேறியிருந்தாலும், சமூக ரீதியாக அது சில வெளிப்படையான குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. பிரெஞ்சு சமூகம் மூன்று விரோதக் குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது: மதகுருமார்கள், பிரபுக்கள் மற்றும் மூன்றாம் எஸ்டேட் வகுப்புகளின் விரிவான வகையை உள்ளடக்கியது.

I) மதகுருமார்கள் உயர் மதகுருமார்கள் மற்றும் கீழ்மத்தகுருமார்கள் என இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டனர். உயர் குருமார்கள்-ஆர்ச் பிஷ்ப்கள், பிஷ்புகள் மற்றும் மடாதிபதிகள் பெரும்பாலும் பெரும் செல்வத்தை அனுபவித்தனர். தாழ்த்தப்பட்ட மதகுருமார்கள் ஒழுங்கின் சலுகை பெற்ற நிலையால் சிறிது ஈட்டினார்கள்.

II) பிரபுக்கள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். நாட்டின் பிரபுக்கள், அதிகாரிகளின் பிரபுக்கள் மற்றும் நீதிமன்றத்தின்

பிரபுக்கள். பெரும்பான்மையாக இருந்த நாட்டு பிரபுக்கள் சிறிய வருமானம் கொண்டிருந்தனர். உத்தியோகபூர்வ பிரபுக்கள் சுமார் 4000 பேர் பாரிஸ் பாராளுமன்றத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பத்திரிகை சுதந்திரம் மற்றும் அனைத்து சீர்திருத்தங்களையும் எதிர்த்தனர். நீதிமன்றத்தின் பிரபுக்கள்: அவர்கள் திவாலான அரசாங்கத்தால் ஆதரிக்கப்பட்டனர், அதன் வளங்களை அவர்கள் செயலற்ற ஆடம்பரத்தில் உட்கொண்டனர்.

III) மூன்றாம் எஸ்டேட் என்பது நிதியாளர்கள், வணிகர்கள், அலுவலக உரிமையாளர்கள், தொழில்முறை மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உட்பட ஒரு விரிவான வகையாகும்.

விவசாயிகள் தனது நிலப்பிரபுக்களுக்கு தேவாலயத்திற்கு தசம்பாகம் மற்றும் அரசருக்கு வரி செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

B) அறிவுசார் கிளர்ச்சிகள்:

18 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் ஐரோப்பாவில் ஒரு புரட்சிகர உணர்வு வளர்ந்தது. தத்துவஞானி மற்றும் 1789 இல் பிரெஞ்சு புரட்சி வெடித்ததற்கும் இடையேயான தொடர்பு ஓரளவு நேரடியானது.

1) மான்டெஸ்கியூ: அவரது முந்தைய படைப்பில் பாரசீகம் பிரெஞ்சு சமுதாயத்தின் மீது ஒரு நையாண்டியை எழுதுகிறது. நீதிமன்றத்தின் ஊழலையும் மத சகிப்புத்தன்மையின் முட்டாள்தனத்தையும் சலுகை பெற்ற வகுப்பினரை மான்டெஸ்கியூ தாக்கினார். 1748 இல் வெளிவந்த அவரது புகழ்பெற்ற புத்தகமான தி ஸ்பிரிட் ஆஃப் தி லா மிகப்பெரிய வெற்றியைப் பெற்றது.

2) Jean-Jacques Rousseau: நெப்போலியன் ஒருமுறை வாழ்ந்திருக்காவிட்டால் பிரெஞ்சுப் புரட்சி இருந்திருக்காது என்று அறிவித்தார். அவரது புத்தகமான எமிலி மற்றும் சொற்பொழிவின் தாக்கம் ஆழமானது. மனிதன் சுதந்திரமாக பிறந்தான், ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் அவன் சங்கிலியில் இருக்கிறான். இறையாண்மை அதிகாரத்தை பல நிறுவனங்களுக்கு இடையில் பிரிக்கவோ அல்லது பிரிக்கவோ முடியாது என்று அவர் அறிவித்தார்.

3) வால்டேர்: வால்டேர் சிறந்த அறியப்பட்ட மற்றும் பரந்த வாசிப்பு. ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் ஒன்றில்,

இங்கிலாந்தில் உள்ள தேவாலயங்களும் பிரபுக்களும் நேரடி வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவில்லை என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அவர் பகுத்தறிவாளர்களின் இளவரசன். 'கேண்டிட்' என்ற புகழ்பெற்ற புத்தகத்தை எழுதினார். மன்னராட்சி மற்றும் மத ஊழல் ஆகியவை முக்கிய பாடங்களாக இருந்தன. அவர் வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சியை ஏற்றுக்கொண்டார்.

4) கரும்பு: அவர் ஒரு பிரெஞ்சு பொருளாதார நிபுணர். பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பது விவசாயம், வணிகம் மற்றும் விவசாயிகளை அரசாங்கத்திடம் இருந்து விடுவிப்பதைப் பொறுத்தது என்றார். பொருளாதாரத் துறையில் முழு சுதந்திரமே தேசத்தின் உண்மையான முன்னேற்றம் என்பது அவரது கோட்பாடு.

5) டிட்ரோ: கலைக்களஞ்சியத்தின் கலை மற்றும் அறிவியல் பிரிவுகளின் ஆசிரியராக இருந்தார். சமத்துவமின்மை, பொருளாதாரச் சுரண்டல், மதத்தில் அராஜகம் என்று சமூகம் விமர்சிக்கும் முன் தேசத்தின் உண்மையான நிலையை எழுத்துகள் மூலம் கொண்டு வந்தார். நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு சீர்திருத்தங்கள் அவசியம். பிரெஞ்சு அரசாங்கம் கலைக்களஞ்சியத்திற்கு கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது.

C) அரசியல் காரணங்கள்:

1) போர்பன் வம்சத்தின் சர்வாதிகார ஆட்சி: 1553 முதல் பிரான்சில் போர்பன் வம்சத்தின் சர்வாதிகார ஆட்சி இருந்தது. எல்லா ஆட்சியாளர்களும் தெய்வீக உரிமைக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றினர். ஒவ்வொரு அரசரும் எல்லையில்லாமல் ஆட்சி செய்தார்கள். ஹென்றி 4 வது லூயிஸ் 13 மற்றும் 14 வது ஆட்சியில், தொழில்துறை, கல்வி, கலாச்சார வளர்ச்சி செய்யப்பட்டது ஆனால் 15 மற்றும் 16 லூயிஸின் ஆட்சியாளர்கள் சர்வாதிகாரிகள் மட்டுமே.

II) சட்டம் மற்றும் நீதித்துறை: அனைத்து அதிகாரங்களும் அரசரிடம் மையப்படுத்தப்பட்டன. அவரது வார்த்தை சட்டம் மற்றும் நீதி. எனவே நாட்டில் நூற்றுக்கணக்கான சட்ட அமைப்புகள் இருந்தன. சட்டங்கள் எழுதப்படாதவை, தெளிவாக இல்லை, சமமற்றவை, அநீதி. இராணுவ, அரசியல், மத நீதிமன்றங்கள் இருந்தன. நீதிபதிகள் வேலை செய்யாமலேயே சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். தீர்ப்புகள் பகுதியளவில் இருந்தன. மேல்முறையீட்டு முறை இல்லை

III) தெய்வீக உரிமை கோட்பாடு:

பிரான்சில் வரம்பற்ற முடியாட்சி இருந்தது. ராஜா என்பது கடவுளின் ஒரு பகுதி மற்றும் பிரதிநிதி. அந்த நிலையில் அவர் மட்டுமே பூமியில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார். ஆகவே, அரசனுக்கு விசுவாசமின்மை கடவுளுக்கு இருந்ததால் அவனை யாராலும் மாற்ற முடியாது

IV) ஆக்கிரமிப்பு கொள்கை: போர்பன் ஆட்சியாளர்கள் ஏகாதிபத்திய கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆப்பிரிக்கா, ஆசியாவில் காலனிகளை நிறுவியது. பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனமும் இந்தக் கொள்கைக்கு உதவியது. இந்த பிரச்சினையில் பிரான்ஸ் பல ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் போராட வேண்டியிருந்தது. இது அதிக பொருளாதார இழப்பை ஏற்படுத்தியது. பொருளாதார இழப்பு காரணமாக மக்கள் மீது அநீதி வரி விதிக்கப்படுகிறது.

v) லூயிஸ் XVI: அவர் புரட்சியின் போது பிரான்சை ஆண்டார். அவருக்கு அரசியலில் ஆர்வம் இல்லை. மக்கள் மீது அக்கறை காட்டவில்லை ஆனால் உயர் வகுப்பினரின் ஆலோசனையால். அவர்கள் ஒடுக்குமுறைக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தினர் மற்றும் புரட்சியை எதிர்த்தனர், அதனால் புரட்சி தவிர்க்க முடியாததாக மாறியது.

D) மத காரணங்கள்: பிரான்சின் மதகுருமார்கள் உயர் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டனர். மத வழிபாட்டு மையங்களின் எண்ணிக்கை 5000. எல்லா மையங்களிலும் தலா 25000 ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருந்தனர். அமரத்துவம் அவர்களிடையே இருந்தது. மத நிறுவனம் வலுவாக இருந்தது. ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் பிரான்சில் தங்கள்

ஏகபோகத்தைக் கொண்டிருந்தனர். மக்கள் சுரண்டப்படும் தீய மரபுகள் இருந்தன

இ) பொருளாதார காரணங்கள்: மொத்த நிலத்தில் 60% நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும், 20% மதகுருமார்களுக்கும், 20% 80 லட்சம் பொது மக்களுக்கும். சுரண்டப்பட்ட விவசாயிகளும் வேலைக்காரர்களும் மாற்றத்திற்காக காத்திருந்தனர். பிரான்சில் ஏராளமான செல்வம் இருந்தது. பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திற்காக இருந்தது. புரட்சிக்கு முன்பு பிரான்சில் வரி முறையில் அநீதி இருந்தது. சாமானியர்கள் 80% வருமானத்தை வரியாக செலுத்த வேண்டியிருந்தது. வரி வசூல் மனிதாபிமானமற்றது. வறுமை, பட்டினி, கடின உழைப்பு போன்ற பேரிடர்களில் சிக்கித் தவிக்கும் அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறை காரணமாக வெர்சாய்ஸ் அரண்மனையில் 1800 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிந்ததால் அமைதியின்மை அதிகரித்தது.